

P.Z.E. br. 384

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/18-01/97

URBROJ: 65-18-02

Zagreb, 27. lipnja 2018.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 27. lipnja 2018. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, Juru Martinovića, dr. sc. Kristiana Turkalja i mr. sc. Josipa Salapića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Vedranu Šimundžu Nikolić, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 384

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/18-01/41
Urbroj: 50301-25/06-18-6
Zagreb, 27. lipnja 2018.

Hs**NP*022-03/18-01/97*50-18-01**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 27-06-2018		
Klasifikacijska oznaka: 022-03/18-01/97	Org. jed. 65	
Uradžbeni broj: 50-18-01	Pril. 1	Vrij. 1

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, Juru Martinovića, dr. sc. Kristiana Turkalja i mr. sc. Josipa Salapića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Vedranu Šimundžu Nikolić, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
KAZNENOG ZAKONA**

Zagreb, lipanj 2018.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 – ispravak i 101/17 u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) donesen je 2011. godine, a stupio je na snagu 1. siječnja 2013. godine. Od svog donošenja Kazneni zakon izmijenjen je tri puta, te je jednom ispravljen. Prvi put je izmijenjen 2012. godine, prije stupanja na snagu, tako da su prve izmjene stupile na snagu danom stupanja na snagu Kaznenog zakona, drugi put 2015. godine, zbog uočenih problema u praksi, potrebe dodatnog usklađenja s pravnom stečevinom Europske unije i međunarodnim dokumentima te zbog potrebe da se Kazneni zakon nomotehnički i jezično doradi, dok su treće, izmjene i dopune, one iz 2017. godine, inicirane potrebom usklađenja nacionalnog kaznenog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije na području zlouporabe tržišta kapitala.

Ovim Prijedlogom zakona predlažu se četvrte izmjene i dopune Kaznenog zakona, a razlog za to je prvenstveno usklađenje nacionalnog kaznenog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije. Usklađenje nacionalnog kaznenog zakonodavstva potrebno je izvršiti na području suzbijanja terorizma kroz transponiranje i implementaciju Direktive (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88/6, 31. 3. 2017.) – u daljnjem tekstu: Direktiva o suzbijanju terorizma, dok je u odnosu na suzbijanje prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Europske unije analiza nacionalnog kaznenog zakonodavstva pokazala njegovu usklađenost s Direktivom (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198/29, 28.7.2017) – u daljnjem tekstu: PIF Direktiva.

Ovim izmjenama i dopunama, potrebno je provesti i usklađenje kaznenog zakonodavstva s preporukama iz Izvješća o 4. krugu evaluacije Republike Hrvatske o sprječavanju pranja novca i financiranju terorizma, a koje Izvješće je usvojeno na 42. plenarnoj sjednici Odbora stručnjaka Vijeća Europe o procjeni mjera sprječavanja pranja novca i financiranja terorizma - u daljnjem tekstu: MONEYVAL.

Ovim Prijedlogom zakona potrebno je provesti i reviziju transpozicije Direktive 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. kolovoza 2013. o napadima na informacijske sustave (SL L 218/8, 14.8. 2013) – u daljnjem tekstu: Direktiva o napadima na

informativne sustave, na koju je ukazala Europska komisija u svom evaluacijskom Izvješću broj: COM (2017) 474 final, od 13. rujna 2017. godine.

Zaključno, predmetom četvrtih izmjena i dopuna Kaznenog zakona, je i otklanjanje nedostataka i dvojbi koji proizlaze iz zakonskog teksta, a koje su uočene u praksi primjene Kaznenog zakona.

Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom

Direktivom o suzbijanju terorizma nastaje se osigurati djelotvorni i učinkoviti pravni instrumenti kao odgovor na teroristička djelovanja koja predstavljaju najteže povrede univerzalnih ljudskih vrijednosti, temeljnih prava i sloboda te najteže oblike napada na demokraciju i vladavinu prava. Iako je kazneno materijalno zakonodavstvo, kroz dosadašnje postupke transponiranja i implementacije sekundarnih izvora prava Europske unije - Okvirne odluke Vijeća od 13.6. 2002. o suzbijanju terorizma 2002/475/PUP (SL L 164/3, 22.6.2002.) i Okvirne odluke Vijeća 2008/919/JHA od 28.11.2008. o izmjenama i dopunama Okvirne odluke od 13. lipnja 2002. o borbi protiv terorizma (SL L 330/21, 9.12.2008) u velikoj mjeri usklađeno s odredbama predmetne Direktive, ipak bilo je potrebno učiniti određene izmjene i dopune u odnosu na kazneno djelo terorizma iz članka 97. Kaznenog zakona i kaznena djela povezana s terorizmom iz članka 98. do članka 103. Kaznenog zakona.

S tim u svezi, predlagatelj ovim Prijedlogom Zakona kroz inkriminiranje primanja obuke za terorizam predlaže dopunu članka 101. Kaznenog zakona, kao i propisivanje samostalnog kaznenog djela-putovanje u svrhu terorizma u članku 101 a Kaznenog zakona. Potonje inkriminacije ne predstavljaju apsolutnu novost jer su iste sukladno Kaznenom zakonu već obuhvaćene kaznenim djelom pripremanja kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom propisanim u članku 103. Kaznenog zakona. S obzirom da Direktiva o suzbijanju terorizma u članku 14. stavku 3., zahtjeva sankcioniranje za pokušaj kaznenog djela iz članka 9. (putovanje u svrhu terorizma), njegovo podvođenje pod inkriminaciju iz članka 103. Kaznenog zakona koje je po svojoj naravi nesamostalno kazneno djelo ili delicta preparata čije je biće prošireno na sve moguće pripremne radnje, onemogućavalo bi kažnjavanje za pokušaj koji bi već bio obuhvaćen pojmom pripremanja.

PIF Direktiva predstavlja jedinstveni kaznenopravni okvir za suzbijanje prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Europske unije. Predmetnim sekundarnim izvorom prava Europske unije zamjenjuje se Konvencija o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 316/49, 27.11.1995) - u daljnjem tekstu: PIF Konvencija. PIF Direktiva uspostavlja minimalna pravila u pogledu definicije kaznenih djela i vrste te visine kaznenopravnih sankcija koje se mogu izreći počiniteljima kaznenih djela počinjenih na štetu financijskih interesa Europske unije. Analizom predmetne Direktive uočeno je kako je nacionalno kazneno zakonodavstvo već usklađeno sa zahtjevima koje Direktiva postavlja pred države članice. S tim u svezi, kaznena djela iz članka 3. PIF Direktive kojima se štite financijski interesi Europske unije po svom zakonskom opisu odgovaraju kaznenim djelima: utaje poreza ili carina (članak 256. Kaznenog zakona), subvencijskoj prijevarami (članak 258. Kaznenog zakona) i prijevarami u gospodarskom poslovanju (članak 247. Kaznenog zakona). Kako osim navedenih protupravnih postupanja iz članka 3. PIF Direktive, ista u članku 4. definira i druga kaznena djela počinjenje kojih štetno utječe na financijske interese Europske unije, analizom propisanih protupravnih postupanja uočeno je kako ista odgovaraju kaznenim djelima: pranja novca (članak 265. Kaznenog zakona), primanja mita (članak 293. Kaznenog zakona), davanja mita (članak 294. Kaznenog zakona), utaji (članak 232. Kaznenog zakona) i

pronevjeri (članak 233. Kaznenog zakona). Također, analiza kaznenopravnih sankcija gore navedenih kaznenih djela pokazala je njihovu usklađenost s člankom 7. PIF Direktive koji za protupravna postupanja iz članka 3. i 4., kao kaznenopravnu sankciju propisuje kaznu zatvora čiji je minimalni posebni maksimum najmanje četiri godine. PIF Direktiva, kao novinu u odnosu na PIF Konvenciju uvodi u članku 12. rokove zastare kaznenog progona i zastare izvršenja kazne zatvora za kaznena djela iz članka 3. i 4. Analiza predmetnih rokova pokazala je njihovu usklađenost s člankom 81. Kaznenog zakona (zastara kaznenog progona) i člankom 83. Kaznenog zakona (zastara izvršenja kazne).

Kazneno djelo pranja novca iz članka 265. Kaznenog zakona mijenja se kao posljedica implementacije preporuka MONEYVAL-a iz Izvješća o 4. krugu evaluacije Republike Hrvatske o sprječavanju pranja novca i financiranju terorizma. Naime, MONEYVAL, kao stalno tijelo Vijeća Europe nadležno za ocjenu usklađenosti s glavnim međunarodnim standardima za suzbijanje pranja novca i financiranje terorizma i učinkovitost njihove provedbe te kao tijelo nadležno za davanje preporuka nacionalnim vlastima u pogledu potrebnih poboljšanja njihovih nacionalnih sustava, tijekom evaluacije Republike Hrvatske 2013. godine, izradilo je niz preporuka, a dio kojih se odnosi na potrebu izmjena kaznenog materijalnog zakonodavstva. Usklađenje kaznenog materijalnog zakonodavstva postići će se kroz punu implementaciju članka 6. Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 14/02), članka 3. stavka 1. Konvencije Ujedinjenih naroda protiv nezakonitog prometa droga i psihotropnih tvari (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 4/94) i članka 9. Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenog kaznenim djelom i o financiranju terorizma (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 5/08). S tim u svezi, kroz propisivanje lažnog prikazivanja nezakonitog podrijetla imovinske koristi, kao i pomaganja počinitelju ili sudioniku predikatnog kaznenog djela da izbjegne pravne posljedice djela kroz izbjegavanje kaznenog progona ili oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom, prošireni su postojeći modaliteti počinjenja kaznenog djela pranja novca. Kao nova inkriminacija predmetnog kaznenog djela, predloženo je propisivanje davanja uputa ili savjeta ili uklanjanje prepreka kao konkretnih pojedinačnih oblika radnji počinjenja te propisivanje generalne klauzule „ili na drugi način“ u olakšanju njegova počinjenja kao analogie intra legem. Zaključno, predlagatelj kao posljedicu preporuke MONEYVAL-a kojom se izjednačava imovinska korist ostvarena kaznenim djelom sa imovinom, a imovina sa predmetom, koji se sukladno općim odredbama Kaznenog zakona neće uvijek oduzeti, predlaže i propisivanje oduzimanja imovinske koristi, predmeta i sredstava nastalih počinjenjem kaznenog djela iz članka 265. stavka 1. do 5. Kaznenog zakona ili namijenjenih ili uporabljenih za počinjenje kaznenog djela te utvrđivanje prava ništetnim.

Predlagatelj ovim Prijedlogom zakona, kroz izmjene i dopune kaznenih djela: neovlašteni pristup (članak 266. Kaznenog zakona), oštećenje računalnih podataka (članak 268. Kaznenog zakona) i zlouporaba naprava (članak 272. Kaznenog zakona) provodi reviziju transpozicije Direktive o napadima na informacijske sustave. Tako se predmetnim izmjenama kroz dopunu kaznenog djela iz članka 266. stavka 1. Kaznenog zakona, sankcionira neovlašteni pristup dijelu računalnog sustava, kao objektu počinjenja predmetnog kaznenog djela. Nadalje, kroz izmjenu članka 268. stavka 1. Kaznenog zakona, dodatno se inkriminira prikrivanje tuđih računalnih podataka ili programa ili onemogućavanje pristupa tuđim računalnim podacima ili programima, dok se kroz dopunu zakonskog opisa kaznenog djela iz članka 272. stavka 1. i 2. Kaznenog zakona propisuje distribuiranje, kao novi modalitet počinjenja kaznenog djela.

Preostale izmjene rezultat su potreba na koje je ukazala praksa, potrebe uklanjanja uočenih nejasnoća i usklađivanja s mjerodavnim nacionalnim pravom. Kao najvažnije treba istaknuti sljedeće izmjene:

U članku 55. stavku 8. Kaznenog zakona (rad za opće dobro) predlaže se izmjena motehničke prirode na način da se stavak 8. u kontekstu produljenja prvobitnog roka za izvršenje rada za opće dobro veže uz stavak 6., a ne uz stavak 5. kako je propisano u Kaznenom zakonu. Naime, stavak 5. propisuje pristanak osuđenika, kao uvjet izvršenje rada za opće dobro, a ne prvobitni rok za izvršenje rada za opće dobro kojeg u slučaju njegova neskrivljenog neizvršenja iz članka 55. stavka 8. Kaznenog zakona, nadležno tijelo za probaciju mora produžiti.

Predlagatelj ovim Prijedlogom zakona predlaže i dopunu članka 57. Kaznenog zakona (djelomična uvjetna osuda) kroz propisivanje novog stavka 5., kojim se predlaže da se vrijeme izdržavanja neuvjetovanog dijela kazne izuzme iz rečenog roka provjeravanja iz članka 56. stavka 3. Kaznenog zakona, s obzirom da u suprotnom postoji realna i opravdana bojazan da bi u situacijama kada je izrečen kraći rok provjeravanja taj rok mogao isteći za vrijeme izvršavanja neuvjetovanog dijela kazne.

Uz navedeno, predlaže se i izmjena definicije žrtve iz članka 87. stavka 25. Kaznenog zakona radi usklađenja s definicijom žrtve iz članka 202. stavka 11. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11 - pročišćeni tekst, 91/12 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14 i 70/17, u daljnjem tekstu: Zakon o kaznenom postupku) koji razlikuje tzv. „izravnu žrtvu“ kao fizičku osobu koja je izravno pogođena počinjenim kaznenim djelom i koja je uslijed toga pretrpila fizičke i duševne posljedice, imovinsku štetu ili bitnu povredu temeljnih prava i sloboda od tzv. „posredne žrtve“ kojom se smatraju i bračni i izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner te potomak, a ako njih nema, predak, brat i sestra one osobe čija je smrt izravno prouzročena kaznenim djelom, te osoba koju je ona na temelju zakona bila dužna uzdržavati.

Zaključno, predlagatelj četvrtim izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, predlaže propisivanje novog, samostalnog kaznenog djela prisile prema zdravstvenom radniku u članku 315.a, kao reakcije na pojavne oblike nasilja usmjerenog prema zdravstvenim radnicima u vezi s obavljanjem zdravstvene djelatnosti kao javne službe.

Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Predloženim izmjenama Kaznenog zakona osigurat će se transponiranje odredbi Direktive o suzbijanju terorizma kojima se inkriminira primanje obuke za terorizam i putovanje u svrhu terorizma, kao i sankcioniranje počinitelja za doprinos u počinjenju kaznenih djela povezanih s terorizmom. Također, predloženim izmjenama postići će se usklađenost kaznenog djela pranja novca iz članka 265. Kaznenog zakona sa zahtjevima MONEYVAL-a, kao i potpuna transpozicija Direktive o napadima na informacijske sustave kroz izmjene i dopune kaznenih djela: neovlaštenog pristupa (članak 266. Kaznenog zakona), oštećenja računalnih podataka (članak 268. Kaznenog zakona) i zlouporabe naprava (članak 272. Kaznenog zakona).

III. OCJENA I IZVORI SREDSTVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
KAZNENOG ZAKONA**

Članak 1.

U Kaznenom zakonu („Narodne novine“, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15-ispravak, 101/17) u članku 55. stavku 8. broj: „5.“ zamjenjuje se brojem: „6.“.

Članak 2.

U članku 57. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5)Vrijeme provjeravanja iz uvjetovanog dijela kazne ne teče za vrijeme izdržavanja neuvjetovanog dijela kazne.“.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

Članak 3.

U članku 87. stavak 25. mijenja se i glasi:

„(25) Žrtva kaznenog djela je fizička osoba koja je pretrpjela fizičke i duševne posljedice, imovinsku štetu ili bitnu povredu temeljnih prava i sloboda koji su izravna posljedica kaznenog djela. Žrtvom kaznenog djela smatraju se i bračni i izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner te potomak, a ako njih nema, predak, brat i sestra one osobe čija je smrt izravno prouzročena kaznenim djelom, te osoba koju je ona na temelju zakona bila dužna uzdržavati.“.

Članak 4.

U članku 97. stavku 1. točki 6., na oba mjesta, iza riječi: „nuklearnog,“ dodaje se riječ: „radiološkog,“.

U stavku 1. iza točke 9. dodaje se točka 10. koja glasi:

„10.ometa rad računalnog sustava kritične infrastrukture,“.

U stavku 2. riječi: „šest mjeseci do pet“ zamjenjuju se riječima: „jedne do osam.“.

Članak 5.

U članku 98. stavku 1. riječ i broj: „članka 101.“ zamjenjuje se riječima i brojem : „članka 102“.

Članak 6.

U članku 100. iza riječi: „udruženju radi“ dodaju se riječi: „počinjenja ili“.

Članak 7.

U članku 101. iza riječi: „za počinjenje“ dodaju se riječi: „ili doprinos u počinjenju“.

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Tko prima upute ili samostalno stječe znanja o izradi i korištenju eksplozivnih naprava, vatrenog ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari ili o drugim specifičnim metodama ili tehnikama znajući da se te vještine namjeravaju koristiti za počinjenje ili doprinos u počinjenju kaznenog djela iz članka 97., članka 98., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.“.

Članak 8.

Iza članka 101. dodaje se članak 101.a koji glasi:

„Putovanje u svrhu terorizma

Članak 101.a

Tko putuje u svrhu počinjenja ili doprinosa u počinjenju kaznenog djela iz članka 97. ili počinjenja kaznenog djela iz članka 101. i članka 102. ovoga Zakona,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.“.

Članak 9.

Članak 265. mijenja se i glasi:

„(1) Tko imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom uloži, preuzme, pretvori, prenese ili zamijeni s ciljem prikrivanja ili lažnog prikazivanja njezinog nezakonitog podrijetla ili pomaganja počinitelju ili sudioniku kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist da izbjegne kazneni progon ili oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko prikriva ili lažno prikazuje pravu prirodu, podrijetlo, mjesto, raspolaganje, prenošenje te postojanje prava, odnosno vlasništva na imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom.

(3) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko imovinsku korist koju je drugi ostvario kaznenim djelom, pribavlja, posjeduje ili koristi.

(4) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko s namjerom daje upute ili savjete ili uklanja prepreke ili na drugi način olakša počinjenje kaznenog djela iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka.

(5) Tko počini djelo iz stavka 1. ili 2. ovoga članka u financijskom ili drugom poslovanju ili se počinitelj bavi pranjem novca ili je imovinska korist iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka velike vrijednosti,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(6) Tko poduzme radnju iz stavka 1., 2. ili 5. ovoga članka postupajući s nehaajem u odnosu na okolnosti da se radi o imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom,

kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(7) Ako je imovinska korist iz stavka 1. do 6. ovoga članka ostvarena kaznenim djelom počinjenim u stranoj državi počinitelj će se kazniti ako se radi o kaznenom djelu i prema zakonu države u kojoj je počinjeno.

(8) Počinitelja iz stavka 1. do 6. ovoga članka koji dobrovoljno bitno pridonese otkrivanju kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist sud može osloboditi kazne.

(9) Imovinska korist, predmeti i sredstva koji su nastali počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. do 5. ovoga članka ili su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela iz stavka 1. do 5. ovoga članka, oduzet će se, a prava utvrditi ništetnim.

Članak 10.

U članku 266. stavku 1. iza riječi: „sustavu“ dodaju se riječi: „ili nekom njegovom dijelu“.

Članak 11.

U članku 268. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Tko neovlašteno u cijelosti ili djelomično, ošteti, izmjeni, izbriše, uništi ili prikrije tuđe računalne podatke ili programe ili onemogućiti pristup tuđim računalnim podacima ili programima, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.“

Članak 12.

U članku 272. stavku 1. iza riječi: „posjeduje“ dodaje se zarez i riječ: „distribuirati“.

U stavku 2. iza riječi: „posjeduje“ dodaje zarez i riječ: „distribuirati“.

Članak 13.

Iza članka 315. dodaje se članak 315.a koji glasi:

„Prisila prema zdravstvenom radniku

Članak 315.a

(1) Tko doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika koji zdravstvenu djelatnost obavlja kao javnu službu, silom ili prijetnjom da će izravno uporabiti silu spriječiti u obavljanju njegove zdravstvene djelatnosti,

kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka doveden u opasnost život ili tijelo doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika ili mu je nanesena tjelesna ozljeda ili je uporabljeno oružje ili opasno oruđe,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina zatvora.

(3) Počinitelj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka koji je bio izazvan protuzakonom, bezobzirnim ili grubim postupanjem doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika, može se osloboditi kazne.“.

Članak 14.

Članak 386. mijenja se i glasi:

„Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije:

1. Direktiva Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. o definiranju olakšavanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5.12.2002.)
2. Direktiva 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o onečišćenju mora s brodova i uvođenju sankcija za kršenja (SL L 255, 30.9.2005.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2009/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o izmjeni Direktive 2005/35/EZ o onečišćenju s brodova i uvođenju sankcija za kršenja (SL L 280, 27.10.2009.)
3. Direktiva 2008/98 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenog 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008.)
4. Direktiva 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenog 2008. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava (SL L 328, 6.12.2008.)
5. Direktiva 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljana trećih zemalja s nezakonom boravkom (SL L 168, 30.6.2009.)
6. Direktiva 2010/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o standardima kvalitete i sigurnosti ljudskih organa namijenjenih transplantaciji (SL L 207, 6.8.2010.)
7. Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprječavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti njegovih žrtava te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/629/PUP (SL L 101, 15.4.2011.)
8. Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.)
9. Direktiva 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. kolovoza 2013. o napadima na informacijske sustave i o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2005/222/PUP (SL L 218, 14.8.2013.)
10. Direktiva 2014/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o kaznenopravnoj zaštiti eura i drugih valuta od krivotvorenja, kojom se zamjenjuje Okvirnu odluku Vijeća 2000/383/PUP (SL L 151, 21.5.2014.)

11. Direktiva 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlouporabu tržišta (SL L 173, 12.6.2014.)
12. Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31.3.2017.)
13. Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 05. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28.7.2017.)
14. Okvirna odluka Vijeća 2001/500/PUP od 26. lipnja 2001. o pranju novca, identifikaciji, praćenju, zamrzavanju, pljenidbi i oduzimanju imovine i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima (SL L 182, 5.7.2001.)
15. Okvirna odluka Vijeća 2002/946/PUP od 28. studenoga 2002. o jačanju kaznenopravnog okvira za sprečavanje pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5.12.2002.)
16. Okvirna odluka Vijeća 2004/757/PUP od 25. listopada 2004. o utvrđivanju minimalnih odredaba vezanih za elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom (SL L 335, 11.11.2004.)
17. Okvirna odluka Vijeća 2005/212/PUP od 24. veljače 2005. o oduzimanju imovinske koristi, sredstava i imovine pribavljene kaznenim djelom (SL L 68, 15.3.2005.)
18. Okvirna odluka Vijeća 2008/913/PUP od 28. studenoga 2008. o suzbijanju određenih oblika i načina izražavanja rasizma i ksenofobije kaznenopravnim sredstvima (SL L 328, 6.12.2008.)
19. Konvencija o provedbi Sporazuma iz Schengena (SL L 239, 22.9.2000.)
20. Konvencija od 26. srpnja 1995. godine, koja se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 316, 27.11.1995, str. 49)
21. Protokol od 27. rujna 1996. godine, koji se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 313, 23.10.1996, str. 2)
22. Drugi Protokol od 19. lipnja 1997. godine, koji se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 221, 19.7.1997, str. 12).“.

Članak 15.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ź E N J E

Uz članak 1.

U članku 55. stavku 8. Kaznenog zakona (rad za opće dobro) predlaže se izmjena nomotehničke prirode na način da se stavak 8. u kontekstu produljenja prvobitnog roka za izvršenje rada za opće dobro veže uz stavak 6., a ne uz stavak 5. kako je propisano u Kaznenom zakonu. Naime, Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (Narodne novine, broj 101/17) između ostaloga izvršna je dopuna članka 55. na način da je dodan novi stavak 2. koji predstavlja formalnu prepreku izricanja rada za opće dobro već osuđenim osobama na kaznu zatvora u trajanju duljem od šest mjeseci. Propisivanje novog stavka 2. dovelo je do promjene numeracije stavaka u predmetnom članku, slijedom čega je bilo potrebno intervenirati u stavak 8.

Uz članak 2.

U članku 57. Kaznenog zakona predlaže se dopuna kroz propisivanje novog stavka 5. prema kojem vrijeme provjeravanja iz uvjetovanog dijela kazne ne teče za vrijeme izdržavanja neuvjetovanog dijela kazne. Naime, odredbom članka 56. stavka 3. Kaznenog zakona propisano je da vrijeme provjeravanja kod izricanja uvjetne osude ne može biti kraće od jedne niti dulje od pet godina, te da počinje teći od dana pravomoćnosti presude. Iz odredbe članka 57. Kaznenog zakona proizlazi da se djelomično uvjetna osuda sastoji od neuvjetovanog dijela kazne, roka provjeravanja, te uvjetovanog dijela kazne. Iako će se odredba članka 56. stavka 3. Kaznenog zakona i nadalje primjenjivati kod djelomično uvjetne osude, predlagatelj ovom dopunom predlaže da se vrijeme izdržavanja neuvjetovanog dijela kazne izuzme od izrečenog roka provjeravanja, s obzirom da u suprotnom postoji realna i opravdana bojazan da bi u situacijama kada je izrečen kraći rok provjeravanja taj rok mogao isteći za vrijeme izvršavanja neuvjetovanog dijela kazne. Opisanom dopunom članka 57. Kaznenog zakona mijenja se i postojeća numeracija predmetnog članka, slijedom čega dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

Uz članak 3.

U članku 87. stavku 25. (značenje izraza) Kaznenog zakona mijenja se definicija žrtve na način da se ista usklađuje s definicijom žrtve propisanom u članku 202. stavku 11. Zakona o kaznenom postupku. Naime, iz definicije žrtve iz članka 87. stavka 25. Kaznenog zakona razvidno je da ista obuhvaća samo tzv. „neposrednu žrtvu“, odnosno onu kojoj je protupravnom radnjom prouzročena fizička ili duševna bol, emocionalna patnja, imovinska šteta ili bitna povreda ljudskih prava ili temeljnih sloboda. Ovim Prijedlogom zakona, predlagatelj osim što predlaže usklađenje definicije tzv. „neposredne žrtve“ iz članka 87. stavka 25. Kaznenog zakona s definicijom tzv. „neposredne žrtve“ sadržanom u članku 202. stavku 11. Zakona o kaznenom postupku, isti i širi definiciju žrtve na tzv. „posredne žrtve“, odnosno one koje obuhvaćaju i bračnog i izvanbračni druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera te potomka, a ako njih nema, pretka, brat i sestru one osobe čija je smrt izravno prouzročena kaznenim djelom, te osobe koju je ona na temelju zakona bila dužna uzdržavati.

Uz članak 4.

Članak 97. Kaznenog zakona (terorizam) izmijenjen je u skladu sa zahtjevima Direktive o suzbijanju terorizma. Naime, Direktiva o suzbijanju terorizma inkriminira proizvodnju, posjedovanje, stjecanje, prijevoz, nabavu ili uporabu eksploziva ili oružja, između ostalog kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja, kao i istraživanje i razvoj kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja te je, u tom smislu, bilo potrebno u cilju pravilne transpozicije intervenirati u članak 97. stavak 1. točku 6. Kaznenog zakona na način da se iza izraza „nuklearnog“, doda i izraz „radiološkog“.

U odnosu na novu točku 10. u stavku 1. ovog članka navodimo kako je ista posljedica transpozicije članka 3. stavka 1. točke i) Direktive o suzbijanju terorizma. Naime, predmetna odredba Direktive o suzbijanju terorizma inkriminira „nezakonito ometanje sustava, kako je navedeno u članku 4. Direktive 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća, u slučajevima u kojima se primjenjuje članak 9. stavak 3. ili članak 9. stavak 4. točka b) ili c) te Direktive i nezakonito ometanje podataka, kako je navedeno u članku 5. te Direktive, u slučajevima u kojima se primjenjuje članak 9. stavak 4. točka c) te Direktive.

Predmetno znači da Direktiva o suzbijanju terorizma zahtijeva da kaznena djela nezakonitog ometanja sustava, odnosno nezakonitog ometanja podataka, kako su ta djela opisana u Direktivi o napadima na informacijske sustave pod određenim uvjetima i kada su počinjena s ciljem terorističkog djelovanja znače ostvarenje bića kaznenog djela terorizma. Računalni sustav kritične infrastrukture, kao objekt počinjenja ovog kaznenog djela, potrebno je sagledati, odnosno tumačiti u kontekstu značenja izraza kritičnih infrastrukture iz Zakona o kritičnim infrastrukturama (Narodne novine, broj: 56/13).

U stavku 2. predlaže se sukladno članku 15. stavku 2. Direktive o suzbijanju terorizma povisiti kaznenopravno sankciju za kvalificirani oblik prijetnje i to na način da se dosadašnji posebni minimum i maksimum od šest mjeseci do pet godina kazne zatvora, zamijene kaznom zatvora u visini od jedne do osam godina.

Uz članak 5.

U članku 98. Kaznenog zakona (financiranje terorizma) predlaže se proširenje kataloga kaznenih djela za čije se počinjenje ili doprinos počinjenju sredstva izravno ili neizravno daju ili prikupljaju. Naime, Direktiva o suzbijanju terorizma od država članica zahtijeva sankcioniranje financiranja terorizma kada počinitelj daje ili prima sredstva s ciljem da se ona koriste ili znajući da će se ona koristiti izravno ili neizravno za počinjenje ili doprinos počinjenju bilo kojeg od kaznenih djela iz članka 3. do 10. Direktive. Iz navedenog, razvidno je kako Direktiva o suzbijanju terorizma, kao novinu zahtijeva sankcioniranje financiranja terorističkog udruženja (članak 4. Direktive o suzbijanju terorizma), pohađanje obuke za terorizam (članak 8. Direktive o suzbijanju terorizma) i putovanje u svrhu terorizma (članak 9. Direktive o suzbijanju terorizma). S tim u svezi, predloženo je i proširenje kataloga kaznenih djela u članku 98. Kaznenog zakona (financiranje terorizma).

Uz članak 6.

U članku 100. Kaznenog zakona (novačenje za terorizam) predlaže se po uzoru na članak 6. Direktive o suzbijanju terorizma, proširenje zakonskog opisa kaznenog djela na način da počinitelj bude i onaj tko vrbuje drugoga da se pridruži terorističkom udruženju radi

počinjenja kaznenog djela iz članka 97., članka 102., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. Kaznenog zakona, obzirom da je postojećom odredbom Kaznenog zakona inkriminirano samo vrbovanje radi doprinosa u počinjenju navedenih kaznenih djela.

Uz članak 7.

U članku 101. stavak 1. Kaznenog zakona (obuka za terorizam) predlaže se sukladno članku 7. Direktive o suzbijanju terorizma (pružanje obuke za terorizam) dopuna kaznenog djela obuke za terorizam. Naime, doprinos počinjenju kaznenog djela terorizma obuhvaća opće institute Kaznenog zakona (poticanje i pomaganje), stoga će oni koji doprinose počinjenju kaznenog djela iz članka 97. Kaznenog zakona (terorizam) odgovarati primjerice kao poticatelji ili pomagatelji. Obzirom da Direktiva o suzbijanju terorizma u članku 7. zahtjeva da se kao počinitelj kaznenog djela obuke za terorizam sankcionira onaj tko daje upute o izradi ili uporabi eksploziva, vatrenog oružja ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari, ili o drugim posebnim metodama ili tehnikama ne samo potencijalnom počinitelju, odnosno supočinitelju kaznenog djela terorizma već i onima koji doprinose njegovu počinjenju-poticateljima ili pomagateljima, predložena je dopuna ovog kaznenog djela.

U novi stavak 2. predlaže se transponiranje članka 8. Direktive o suzbijanju terorizma (pohađanje obuke za terorizam) na način da se inkriminira pohađanje obuke za terorizam, kada počinitelj postupa znajući da se vještine koje stječe pohađanjem obuke namjeravaju koristiti za počinjenje ili doprinos u počinjenju kaznenog djela iz članka 3. stavka 1. točke (a) do (i) Direktive.

Uz članak 8.

Članak 101.a Kaznenog zakona (putovanje u svrhu terorizma) predlaže propisivanje novog kaznenog djela sukladno članku 9. Direktive o suzbijanju terorizma (putovanje u svrhu terorizma). Naime, postupanje iz članka 9. Direktive moguće je podvesti pod postojeće kazneno djelo iz članka 103. Kaznenog zakona (pripremanje kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom), no obzirom da Direktiva traži kažnjavanje za pokušaj počinjenja predmetnog kaznenog djela, a kako isti nije moguć kod pripremnih radnji, predlaže se da se članak 9. Direktive transponira kroz novi članak 101.a Kaznenog zakona, kao samostalno kazneno djelo.

Uz članak 9.

U članku 265. stavku 1. Kaznenog zakona (pranje novca) proširen je zakonski opis kaznenog djela sukladno članku 9. stavku 1. točki a) Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenog kaznenim djelom i o financiranju terorizma i članku 6. stavku 1. točki a (i) Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta kroz propisivanje lažnog prikazivanja, kao novog modaliteta počinjenja kaznenog djela pranja novca. Osim opisane dopune, daljnjom implementacijom članka 9. stavka 1. točke a) Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenog kaznenim djelom i o financiranju terorizma i članku 6. stavku 1. točke a (i) Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta u članak 265. stavak 1. Kaznenog zakona uvedena je nova inkriminacija kaznenog djela pranja novca prema kojoj jedan od mogućih počinitelja predmetnog kaznenog djela može biti i pomagač koji počinitelju ili sudioniku

predikatnog kaznenog djela pomaže izbjeći pravne posljedice njihovog djela i to kroz izbjegavanje kaznenog progona ili oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom.

Stavak 2. proširen je „lažnim prikazivanjem“, kao novim modalitetom počinjenja kaznenog djela pranja novca sukladno članku 9. stavku 1. točki b) Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenog kaznenim djelom i o financiranju terorizma i članku 6. stavku 1. točki a (II) Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta .

Stavak 3. ostao je neizmijenjen u odnosu na tekst važećeg članka 265. Kaznenog zakona.

Stavkom 4. sankcionira se pomaganje u počinjenju kaznenog djela iz stavka 1., 2. ili 3. na način da se kažnjava onaj tko s namjerom daje upute ili savjete ili uklanja prepreke ili na neki drugi način olakša počinjenje kaznenog djela.

Stavci 5. 6. i 7. po svom sadržaju odgovaraju stavcima 4., 5. i 6. u važećem tekstu uz izmjenu pozivanja na pojedine stavke ovoga članka kao posljedica izmjene numeracije stavaka (zbog dodavanja novog stavka 4.).

U odnosu na stavak 8., koji propisuje mogućnost fakultativnog oslobođenja od kazne za počinitelja kaznenog djela pranja novca koji dobrovoljno pridonese otkrivanju kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist, u postojeću zakonsku odredbu predlaže se dodavanje pojma „bitno“, kako bi se naglasilo da nije svaki doprinos otkrivanju kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist razlog za moguće fakultativno oslobođenje od kazne.

Stavkom 9. propisuje se oduzimanje imovinske koristi, predmeta i sredstava koji su nastali počinjenjem kaznenog djela pranja novca ili su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela pranja novca te utvrđenje prava ništetnim.

Uz članak 10.

U članku 266. stavku 1. Kaznenog zakona (neovlašteni pristup) dopunjuje se sukladno članku 3. Direktive o napadima na informacijske sustave zakonski opis kaznenog djela kroz inkriminiranje neovlaštenog pristupa dijelu računalnog sustava. Na potrebu predmetne dopune ukazala je Europska komisija u evaluacijskom Izvješću broj: COM (2017) 474 final od 13. 9. 2017.

Uz članak 11.

Članak 268. stavak 1. Kaznenog zakona (oštećenje računalnih podataka) mijenja se na način da se kao novi modaliteti počinjenja kaznenog djela propišu prikrivanje ili onemogućavanje pristupa tuđim računalnim podacima ili programima, uz istovremeno brisanje postojećih modaliteta počinjenja ovog kaznenog djela kojima se sankcionira činjenje neuporabljivim ili nedostupnim ili prikazivanje nedostupnim tuđih računalnih podataka ili programa. Predmetna izmjena posljedica je daljnjeg usklađenja kaznenog zakonodavstva sa zahtjevima iz članka 5. Direktive o napadima na informacijske sustave, a na potrebu kojih je ukazala Europska komisija u evaluacijskom Izvješću broj: COM (2017) 474 final od 13. 9. 2017.

Uz članak 12.

U članku 272. stavcima 1. i 2. Kaznenog zakona (zlouporaba naprava) dopunjuje se sukladno članku 7. Direktive o napadima na informacijske sustave zakonski opis kaznenog djela kroz inkriminiranje distribuiranja kao novog modaliteta počinjenja dijela. Na potrebu predmetne dopune ukazala je Europska komisija u evaluacijskom Izvješću broj: COM (2017) 474 final od 13. 9. 2017.

Uz članak 13.

Člankom 315. a Kaznenog zakona uvodi se novo kazneno djelo prisila prema zdravstvenom radniku. Kroz stavak 1. predmetnog kaznenog djela inkriminira se sprječavanje silom ili prijetnjom na izravnu uporabu sile doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika u obavljanju zdravstvene djelatnosti kao javne službe.

U stavku 2. kao kvalifikatorna okolnost propisuje se dovođenje u opasnost života ili tijela doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika ili nanošenje tjelesne ozljede ili uporaba oružja ili opasnog oruđa.

U stavku 3. propisuju se mogućnost oslobođenja od kazne počinitelja ovog kaznenog djela kada je isti bio izazvan protuzakonom, bezobzirnim ili osobito grubim postupanjem doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika.

Uz članak 14.

Članak 386., revidiran je na način da su u istom kronološki navedeni pravni akti Europske unije koji su na snazi, a koji su do četvrtih izmjena i dopuna Kaznenog zakona bili transponirani u isti, uz ispravne nazive pravnih akata kako su objavljeni u Službenom listu Europske unije s brojem Službenog lista. Također, u predmetnom članku su radi usklađenja koje je izvršeno ovim izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, u popis pravnih akata Europske unije dodane i Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP i Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 05. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima.

Uz članak 15.

Ovim člankom propisano je stupanje Zakona na snagu.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Rad za opće dobro

Članak 55.

- (1) Sud može izrečenu novčanu kaznu u iznosu manjem od tristo šezdeset dnevnih iznosa ili kaznu zatvora u trajanju manjem od jedne godine zamijeniti radom za opće dobro.
- (2) Rad za opće dobro ne može se izreći već osuđenim osobama na kaznu zatvora u trajanju duljem od šest mjeseci.
- (3) Kada sud novčanu kaznu zamjenjuje radom za opće dobro, zamijenit će jedan dnevni iznos s dva sata rada, a kad kaznu zatvora zamjenjuje radom za opće dobro, zamijenit će jedan dan zatvora s dva sata rada.
- (4) Sud može počinitelju uz rad za opće dobro odrediti zaštitni nadzor iz članka 64. ovoga Zakona, čije trajanje ne može biti duže od vremena u kojem počinitelj mora izvršiti rad za opće dobro.
- (5) Rad za opće dobro izvršit će se samo uz pristanak osuđenika.
- (6) Osuđenik će, nakon što nadležnom tijelu za probaciju dade pristanak, rad za opće dobro izvršiti u roku koji to tijelo odredi, vodeći računa o njegovim mogućnostima s obzirom na njegove osobne prilike i zaposlenje. Ovaj rok ne može biti kraći od jednog mjeseca niti dulji od dvije godine računajući od početka izvršavanja rada za opće dobro. Sadržaj rada za opće dobro određuje nadležno tijelo za probaciju u dogovoru s osuđenikom vodeći računa o njegovim sposobnostima.
- (7) Ako se osuđenik u roku osam dana od dana za koji je pozvan ne javi nadležnom tijelu za probaciju ili mu poziv nije mogao biti dostavljen na adresu koju je dao sudu ili ne da pristanak, nadležno tijelo za probaciju će o tome obavijestiti nadležnog suca izvršenja ako je kazna zatvora zamijenjena radom za opće dobro, a sud ako je novčana kazna zamijenjena radom za opće dobro.
- (8) Ako osuđenik svojom krivnjom ne izvršava rad za opće dobro, sud će odmah donijeti odluku kojom određuje izvršenje izrečene kazne u neizvršenom dijelu ili u cijelosti. Ako osuđenik ne izvrši rad za opće dobro bez svoje krivnje, nadležno tijelo za probaciju produžiti će rok iz stavka 5. ovoga članka.
- (9) Ako osuđenik ne izvrši u potpunosti ili u većoj mjeri obveze iz stavka 3. ovoga članka, ili ih teško ili uporno krši, ili ustrajno izbjegava provođenje zaštitnog nadzora iz članka 64. ovoga Zakona, ili bez opravdanog razloga krši obvezu koja mu je određena sigurnosnom mjerom, sud će donijeti odluku kojom određuje izvršenje prvotno izrečene kazne. Ako se utvrdi da počinitelj obveze nije izvršio iz opravdanih razloga ili da je iz opravdanih razloga izbjegavao zaštitni nadzor, sud može obveze zamijeniti drugima, ili mu izreći zaštitni nadzor ako ga do tada nije imao, ili ga može osloboditi obveza, odnosno zaštitnog nadzora, ili mu može produljiti rok za izvršenje izrečenih obveza ili zaštitnog nadzora.

(10) Rad za opće dobro izvršava se bez naknade.

Djelomična uvjetna osuda

Članak 57.

(1) Sud može počinitelju koji je osuđen na novčanu kaznu ili kaznu zatvora u trajanju većem od jedne, a manjem od tri godine, izreći uvjetnu osudu za samo dio kazne ako ocijeni da postoji visok stupanj vjerojatnosti da i bez izvršenja cijele kazne neće ubuduće činiti kaznena djela.

(2) Neuvjetovani dio kazne zatvora mora iznositi najmanje šest mjeseci, a najviše jednu polovinu izrečene kazne.

(3) Neuvjetovani dio novčane kazne ne može iznositi manje od jedne petine ni više od jedne polovine izrečene kazne.

(4) Na neuvjetovani dio kazne zatvora ne mogu se primijeniti odredbe o uvjetnom otpustu.

(5) Na uvjetovani dio kazne shodno se primjenjuju odredbe iz članka 56., članka 58., članka 62., članka 63. i članka 64. ovoga Zakona.

Članak 87.

(1) Kazneno zakonodavstvo Republike Hrvatske su odredbe sadržane u ovom Zakonu i drugim zakonima Republike Hrvatske, kojima se određuju pretpostavke kažnjivosti i sankcije koje se mogu izreći počiniteljima kaznenih djela.

(2) Protupravna radnja je radnja kojom su ispunjena obilježja kaznenog djela, a ne postoji razlog isključenja protupravnosti.

(3) Službena osoba je državni dužnosnik ili službenik, dužnosnik ili službenik u jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave, nositelj pravosudne dužnosti, sudac porotnik, član Državnog sudbenog vijeća ili Državnoodvjetničkog vijeća, arbitar i javni bilježnik. Službenom osobom smatra se i osoba koja u Europskoj uniji, stranoj državi, međunarodnoj organizaciji koje je Republika Hrvatska član, međunarodnom sudu ili arbitraži čiju sudbenost Republika Hrvatska prihvaća, obavlja dužnosti povjerene osobama iz prethodne rečenice.

(4) Vojna osoba je djelatna vojna osoba, ročnik, pričuvnik i kadet te državni službenik i namještenik raspoređen na službu u Oružanim snagama Republike Hrvatske.

(5) Kad je službena osoba naznačena kao počinitelj kaznenog djela koje nije predviđeno u Glavi XXXIV. ovoga Zakona, ili kao osoba prema kojoj je počinjeno kazneno djelo, službenom osobom smatrat će se i vojna osoba.

(6) Odgovorna osoba je fizička osoba koja vodi poslove pravne osobe ili joj je izričito ili stvarno povjereno obavljanje poslova iz područja djelovanja pravne osobe ili državnih tijela ili tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

- (7) Dijete je osoba koja nije navršila osamnaest godina života.
- (8) Članovi obitelji su bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner, njihova zajednička djeca te djeca svakog od njih, srodnik po krvi u ravnoj lozi, srodnik u pobočnoj lozi zaključno do trećeg stupnja, srodnici po tazbini do zaključno drugog stupnja, posvojitelj i posvojenik.
- (9) Bliske osobe su članovi obitelji, bivši bračni ili izvanbračni drug, bivši životni partner ili neformalni životni partner, osobe koje imaju zajedničko dijete i osobe koje žive u zajedničkom kućanstvu.
- (10) Izvanbračni drug je osoba koja živi u izvanbračnoj zajednici koja ima trajniji karakter ili koja traje kraće vrijeme ako je u njoj rođeno zajedničko dijete.
- (11) Neformalni životni partner je osoba koja živi u istospolnoj zajednici koja ima trajniji karakter.
- (12) Tajni podatak je podatak koji je prema posebnom zakonu označen kao klasificirani podatak. Ne smatra se tajnim podatkom podatak čiji je sadržaj suprotan ustavnom poretku Republike Hrvatske ili podatak koji je označen tajnim radi prikrivanja kaznenog djela, prekoračenja ili zlorabe ovlasti te drugih oblika nezakonitog postupanja u državnim tijelima.
- (13) Službena tajna je podatak koji je prikupljen i koristi se za potrebe tijela javne vlasti, a koji je zakonom, drugim propisom ili općim aktom nadležnog tijela donesenim na temelju zakona proglašen službenom tajnom.
- (14) Izbori su izbori za Hrvatski sabor, Predsjednika Republike, Europski parlament, predstavnička tijela u jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, općinske načelnike, gradonačelnike, župane, gradonačelnika Grada Zagreba te postupak odlučivanja na državnom referendumu.
- (15) Isprava je svaki predmet koji sadrži zapis, znak ili sliku koji je podoban ili određen da služi kao dokaz neke činjenice koja ima vrijednost za pravne odnose.
- (16) Pokretna stvar je i svaka proizvedena ili skupljena energija za davanje svjetlosti, topline ili kretanja, kao i telefonski impulsi.
- (17) Motorno vozilo je svako prometno sredstvo na motorni pogon u kopnenom, vodenom i zračnom prometu.
- (18) Računalni sustav je svaka naprava ili skupina međusobno spojenih ili povezanih naprava, od kojih jedna ili više njih na osnovi programa automatski obrađuju podatke, kao i računalni podaci koji su u njega spremljeni, obrađeni, učitani ili preneseni za svrhe njegovog rada, korištenja, zaštite i održavanja.
- (19) Računalni podatak je svako iskazivanje činjenica, informacija ili zamisli u obliku prikladnom za obradu u računalnom sustavu.

(20) Računalni program je skup računalnih podataka koji su u stanju prouzročiti da računalni sustav izvrši određenu funkciju.

(21) Zločin iz mržnje je kazneno djelo počinjeno zbog rasne pripadnosti, boje kože, vjeroispovijesti, nacionalnog ili etničkog podrijetla, invaliditeta, spola, spolnog opredjeljenja ili rodnog identiteta druge osobe. Takvo postupanje uzet će se kao otegotna okolnost ako ovim Zakonom nije izričito propisano teže kažnjavanje.

(22) Imovinskom korišću od kaznenog djela smatra se neposredna imovinska korist od kaznenog djela koja se sastoji od svakog uvećanja ili sprečavanja umanjavanja imovine do kojeg je došlo počinjenjem kaznenog djela, imovina u koju je promijenjena ili pretvorena neposredna imovinska korist od kaznenog djela kao i svaka druga korist koja je dobivena od neposredne imovinske koristi od kaznenog djela ili imovine u koju je promijenjena ili pretvorena neposredna imovinska korist od kaznenog djela bez obzira nalazi li se na području Republike Hrvatske ili izvan njega.

(23) Imovinom se smatra imovina bilo koje vrste, neovisno o tome je li materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, odnosno pravni dokumenti ili instrumenti kojima se dokazuje pravo na ili interes za takvu imovinu.

(24) Mito je svaka nepripadna nagrada, dar ili druga imovinska ili neimovinska korist bez obzira na vrijednost.

(25) Žrtva kaznenog djela je fizička osoba kojoj su protupravnom radnjom prouzročene fizičke ili duševne boli, emocionalna patnja, imovinska šteta ili bitna povreda ljudskih prava i temeljnih sloboda.

(26) Riječi i pojmovni sklopovi koji imaju rodno značenje bez obzira jesu li u ovom Zakonu korišteni u muškom ili ženskom rodu odnose se na jednak način na muški i ženski rod.

(27) Vrijednost imovine, imovinske štete, imovinske koristi, porezne obveze i državne potpore je velikih razmjera ako prelazi 600.000,00 kuna. Razaranja prouzročena kaznenim djelima su velika ako prelaze 600.000,00 kuna.

(28) Vrijednost imovine je većeg opsega ako prelazi 200.000,00 kuna.

(29) Vrijednost stvari, imovinskog prava i imovinske koristi je velika ako prelazi 60.000,00 kuna. Vrijednost imovinske koristi i štete je znatna ako prelazi 60.000,00 kuna.

(30) Vrijednost stvari, imovinskog prava i imovinske koristi je mala ako ne prelazi 1.000,00 kuna.

Terorizam

Članak 97.

(1) Tko s ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva, ili prisiljavanja države ili međunarodne organizacije da što učini ili ne učini, ili ozbiljnog narušavanja ili uništavanja temeljnih ustavnih, političkih, gospodarskih ili društvenih struktura države ili međunarodne

organizacije, počini jedno od sljedećih djela koje može ozbiljno naštetiti državi ili međunarodnoj organizaciji:

1. napade na život osobe koji mogu prouzročiti smrt,
2. napade na tijelo drugoga,
3. otmicu ili uzimanje talaca,
4. uništenje državnih ili javnih objekata, prometnog sustava, infrastrukture uključujući i informacijske sustave, nepokretne platforme na epikontinentalnom pojasu, javnog mjesta ili privatne imovine koje može ugroziti živote ljudi ili prouzročiti znatnu gospodarsku štetu,
5. otmicu zrakoplova, broda ili drugih sredstava javnog prijevoza ili prijevoza robe,
6. izrada, posjedovanje, pribavljanje, prijevoz, opskrba ili uporaba oružja, eksploziva, nuklearnog, biološkog ili kemijskog oružja, kao i istraživanje i razvoj nuklearnog, biološkog ili kemijskog oružja,
7. ispuštanje opasnih tvari ili prouzročenje požara, eksplozija ili poplava, čime se ugrožava život ljudi,
8. ometanje ili obustava opskrbe vodom, električnom energijom ili drugim osnovnim prirodnim resursom, čime se ugrožava život ljudi, ili
9. posjeduje ili koristi radioaktivne tvari ili izrađuje, posjeduje ili koristi uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili ionizirajućeg zračenja, koristi ili ošteti nuklearni objekt tako da dođe do ispuštanja ili opasnosti od ispuštanja radioaktivnog materijala, ili upotrebom sile ili prijetnje zahtijeva radioaktivni materijal, uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili nuklearni objekt, kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.

(2) Tko prijeti počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako su kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka prouzročena velika razaranja ili je prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje pet godina.

(4) Ako počinitelj prigodom počinjenja kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka s namjerom usmrti jednu ili više osoba, kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

Financiranje terorizma

Članak 98.

(1) Tko izravno ili neizravno daje ili prikuplja sredstva s ciljem da se ona koriste ili znajući da će se koristiti, u potpunosti ili djelomično, u svrhu činjenja jednog ili više kaznenih djela iz članka 97., članka 99. do članka 101., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona ili drugog kaznenog djela kojem je cilj prouzročiti smrt ili tešku tjelesnu ozljedu civila ili druge osobe koja nije aktivno uključena u oružani sukob, ako je svrha tog djela zastrašiti stanovništvo ili prisiliti neku državu ili međunarodnu organizaciju da što učini ili ne učini, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko izravno ili neizravno daje ili prikuplja sredstva s ciljem da se ona koriste ili znajući da će se koristiti, u potpunosti ili djelomično od strane terorista ili terorističkog udruženja.

(3) Sredstva iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se oduzeti.

Novaćenje za terorizam

Članak 100.

Tko vrbuje drugoga da se pridruži terorističkom udruženju radi njegovog doprinosa u počinjenju kaznenog djela iz članka 97., članka 102., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

Obuka za terorizam

Članak 101.

Tko daje upute o izradi i korištenju eksplozivnih naprava, vatrenog ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari ili o drugim specifičnim metodama ili tehnikama znajući da se te vještine namjeravaju koristiti za počinjenje kaznenog djela iz članka 97., članka 98., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

Pranje novca

Članak 265.

(1) Tko imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom uloži, preuzme, pretvori, prenese ili zamijeni u cilju prikrivanja njezinog nezakonitog podrijetla, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko prikriva pravu prirodu, podrijetlo, mjesto, raspolaganje, prenošenje te postojanje prava, odnosno vlasništva na imovinskoj koristi koju je drugi ostvario kaznenim djelom.

(3) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko imovinsku korist koju je drugi ostvario kaznenim djelom, pribavlja, posjeduje ili koristi.

(4) Tko počini djelo iz stavka 1. ili 2. ovoga članka u financijskom ili drugom poslovanju ili se počinitelj bavi pranjem novca ili je imovinska korist iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka velike vrijednosti, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(5) Tko poduzme radnju iz stavka 1., 2. ili 4. ovoga članka postupajući s nehajem u odnosu na okolnosti da se radi o imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(6) Ako je imovinska korist iz stavka 1. do 5. ovoga članka ostvarena kaznenim djelom počinjenim u stranoj državi počinitelj će se kazniti ako se radi o kaznenom djelu i prema zakonu države u kojoj je počinjeno.

(7) Počinitelja iz stavka 1. do 5. ovoga članka koji dobrovoljno pridonese otkrivanju kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist sud može osloboditi kazne.

Neovlašteni pristup

Članak 266.

(1) Tko neovlašteno pristupi računalnom sustavu ili računalnim podacima, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini u odnosu na računalni sustav ili računalne podatke tijela državne vlasti, Ustavnog suda Republike Hrvatske i međunarodne organizacije koje je Republika Hrvatska član, tijela jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, javne ustanove ili trgovačkog društva od posebnog javnog interesa, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(3) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka počinitelj će se kazniti.

(4) Kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka progoni se po prijedlogu.

Oštećenje računalnih podataka

Članak 268.

(1) Tko neovlašteno u cijelosti ili djelomično ošteti, izmijeni, izbriše, uništi, učini neuporabljivim ili nedostupnim ili prikaže nedostupnim tuđe računalne podatke ili programe, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka počinitelj će se kazniti.

Zlouporaba naprava

Članak 272.

(1) Tko izradi, nabavi, uveze, proda, posjeduje ili čini drugome dostupne uređaje ili računalne programe ili računalne podatke stvorene ili prilagođene za počinjenje kaznenih djela iz članka 266., članka 267., članka 268., članka 269., članka 270. i članka 271. ovoga Zakona s ciljem da ih se uporabi za počinjenje nekog od tih djela, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko izradi, nabavi, uveze, proda, posjeduje ili čini drugome dostupne računalne lozinke, pristupne šifre ili druge podatke kojima se može pristupiti računalnom sustavu s ciljem da ih se uporabi za počinjenje kaznenih djela iz članka 266., članka 267., članka 268., članka 269., članka 270. i članka 271. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

(3) Počinitelj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka neće se kazniti kaznom strožom od one koja je propisana za kazneno djelo koje je imao za cilj.

(4) Posebne naprave i programi iz stavka 1. ovoga članka će se oduzeti, a podaci iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se uništiti.

Članak 386.

Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije:

1. Direktivom 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2002. godine o zaštiti okoliša putem kaznenog prava,

2. Direktivom 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. godine kojom se predviđaju minimalni standardi o sankcijama i mjerama protiv poslodavaca koji zapošljavaju državljane trećih zemalja,

3. Direktivom 2010/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. godine o standardima kvalitete i sigurnosti ljudskih organa namijenjenih transplantaciji,

4. Direktivom 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. godine o onečišćenju s brodova i uvođenju kazni za prekršaje,

5. Direktivom 2009/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. godine o izmjenama i dopunama Direktive 2005/35/EZ o onečišćenju s brodova i uvođenju kazni za prekršaje,

6. Direktivom 2008/98 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenog 2008. godine o otpadu koja zamjenjuje određene direktive,

7. Seveso II direktivom 96/82/EC, 2003/105/EC o sprječavanju velikih industrijskih nesreća i ublažavanju posljedica ako se one dogode,

8. Direktivom 2002/90/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2002. godine o definiranju olakšavanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka,

9. Direktivom 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. godine o nezakonitoj kupoprodaji dionica i manipulaciji tržištem,

10. Okvirnom odlukom Vijeća 2008/913/PUP od 28. studenoga 2008. godine o suzbijanju određenih oblika i načina izražavanja rasizma i ksenofobije kazneno-pravnim sredstvima,

11. Okvirnom odlukom Vijeća 2005/212/PUP od 24. veljače 2005. o oduzimanju imovinske koristi, sredstava i imovine pribavljene kaznenim djelom,

12. Direktivom 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 05. travnja 2011. godine o suzbijanju i borbi protiv trgovanja ljudima i zaštiti žrtava,

13. Okvirnom odlukom Vijeća 2001/500/PUP od 26. lipnja 2001. godine o pranju novca, identifikaciji, praćenju, zamrzavanju, pljenidbi i oduzimanju imovine i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima,
14. Okvirnom odlukom Vijeća 2002/946/PUP od 28. studenoga 2002. godine o jačanju kaznenopravnog okvira za sprečavanje pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka,
15. Okvirnom odlukom Vijeća 2002/475/PUP od 13. lipnja 2002. godine o suzbijanju terorizma,
16. Okvirnom odlukom Vijeća 2005/212/PUP o oduzimanju predmeta, sredstava i imovine stečene kaznenim djelima od 24. veljače 2005. godine,
17. Konvencijom od 26. srpnja 1995. godine, koja se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 316, 27.11.1995, str. 49),
18. Protokolom od 27. rujna 1996. godine, koji se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 313, 23.10.1996, str. 2),
19. Drugim Protokolom od 19. lipnja 1997. godine, koji se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 221, 19.7.1997, str. 12),
20. Konvencijom o provedbi Sporazuma iz Shengena,
21. Okvirnom odlukom Vijeća 2000/383/JHA od 29. svibnja 2000. o povećanju zaštite kaznenim i drugim sankcijama protiv krivotvorenja povezanoga s uvođenjem eura,
22. Okvirnom odlukom Vijeća 2004/757/PUP od 25. listopada 2004. kojom se utvrđuju minimalne odredbe u vezi sa sastavnim elementima kaznenih djela i zakonskih kazni u području nedopuštene trgovine drogama,
23. Direktivom 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. kolovoza 2013. o napadima na informacijski sustav i o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2005/222/PUP,
24. Direktivom 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP,
25. Direktivom 2014/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o kaznenopravnoj zaštiti eura i drugih valuta od krivotvorenja, kojom se zamjenjuje Okvirna odluka Vijeća 2000/383/PUP,
26. Direktivom 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlorabu tržišta (SL L 173, 12.6.2014).

- PRILOZI**
- **Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
  - **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**
  - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s
prijedlogom propisa**

OBRAZAC
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAJNTERESIRANOM JAVNOŠĆU

Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa
Svrha dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
Datum dokumenta	svibanj 2018
Verzija dokumenta	prva
Vrsta dokumenta	izvešće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	Plan zakonodavnih aktivnosti Vlade Republike Hrvatske za 2018., redni broj: 28.
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo pravosuđa
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt	Vrhovni sud Republike Hrvatske, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, Županijski sud Republike Hrvatske, Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Ministarstvo financija, Ministarstvo unutarnjih poslova i Ministarstvo zaštite okoliša i energetike.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da. Na stranici https://esavjetovanja.gov.hr od 30. svibnja 2018. do 14. lipnja 2018. (15 dana).
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Vidjeti u tablici analize primljenih komentara na portalu e-Savjetovanja, koja se dostavlja u prilogu
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene	Vidjeti u tablici analize primljenih komentara na portalu e-Savjetovanja, koja se dostavlja u prilogu

Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedeno savjetovanje nije iziskivalo dodatne financijske troškove.

Izvešće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona

Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
<p>Sindikat zaposlenika u hrvatskom školstvu- PREPOROD PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA</p> <p>S obzirom na gotovo svakodnevnu izloženost nekom od oblika nasilja nastavnog i nenastavnog osoblja prilikom obavljanja odgojno-obrazovne djelatnosti (prijetnje, vrijeđanje, zastrašivanje i fizičko nasilje) predlažemo da se iza Članka 315.a doda Članak 315.b s tekstom: Članak 315.b (1) Tko učitelja, nastavnika, stručnog suradnika, ravnatelja ili drugog radnika u školskoj ustanovi koji obavlja odgojno-obrazovnu djelatnost kao javnu službu, silom ili prijetnjom da će izravno uporabiti silu spriječiti u obavljanju njegove odgojno-obrazovne djelatnosti, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine. (2) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka doveden u opasnost život ili tijelo učitelja, nastavnika, stručnog suradnika, ravnatelja ili drugog radnika u školskoj ustanovi ili mu je nanesena tjelesna ozljeda ili je uporabljeno oružje ili opasno oruđe, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina zatvora. (3) Počinitelj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka koji je bio izazvan protuzakonitim, bezobzirnim ili grubim postupanjem učitelja, nastavnika, stručnog suradnika, ravnatelja ili drugog radnika u školskoj ustanovi, može se osloboditi kazne.</p>	<p>Odbijen</p> <p>Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 100/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište neprava nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornošću) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
<p>Ženska mreža Hrvatske PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA</p> <p>Ženska mreža Hrvatske smatra nedopustivim što je Nacrt prijedloga izmjena i dopuna Kaznenog zakona u potpunosti lišen harmonizacije sa odredbama Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (dalje; Konvencija). Republika Hrvatska je potpisala Konvenciju još 22. siječnja 2013., ratificirala ju je 13. travnja 2018., predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović je potpisivanje ispravu o ratifikaciji 24. svibnja, a 13. lipnja je položena isprava o ratifikaciji. Činjenica da će Konvencija za Hrvatsku stupiti na snagu 1. listopada ove godine ne može biti opravdanje za propuštanje usklađivanja Kaznenog zakona sa odredbama Konvencije koja nasilje nad ženama definira kršenjem ljudskih prava žena i čiji je cilj i svrha ukidanje muškog nasilja prema ženama kao i njegovog najučestalijeg pojavnog oblika – nasilja u obitelji. Važno je naglasiti da Kazneni zakon sadržava odredbe koje ne prepoznaju strukturalnu narav nasilja prema ženama i djevojčicama kao ni njihove uzroke što je prepreka ostvarivanju zaštite temeljnih prava žena i efikasnoj</p>	<p>Odbijen</p> <p>Nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>

prevenciji nasilja prema ženama i nasilja u obitelji. Također, važno je naglasiti i to da Konvencija postavlja civilizacijske standarde u području seksualnog nasilja. Neophodno je da se kaznena djela kao što su silovanje, uhođenje i seksualno uznemiravanje drukčije urede. Među obvezama koje proizlaze iz Konvencije je i uređenje kaznenog djela silovanja kao zločina protiv spolne slobode kojeg određuje isključivo izostanak pristanka žrtve, a ne i primjena sile počinitelja zločina kakvo je postojeće patrijarhalno uređenje tog kaznenog djela. Među odredbama koje su u suprotnosti sa svrhom Konvencije je i članak 302. Kaznenog zakona. Navedena odredba je u koliziji kako sa Ustavom RH tako i sa obvezom države koja proizlazi iz članka 28. Konvencije, a koja obvezuje državu da osigura da pravila povjerljivosti koja su nametnuta unutarnjim pravom ne predstavljaju prepreku za mogućnost prijavljivanja, pod odgovarajućim uvjetima, nadležnim organizacijama ili tijelima ako imaju opravdanih razloga vjerovati da je počinjeno teško djelo nasilja obuhvaćeno područjem primjene ove Konvencije i da se mogu očekivati daljnja teška djela nasilja. Navedena zakonska odredba ne samo da sadržava prepreke za efikasan kazneni progon počinitelja, nego propisuje kaznenu neodgovornost vjerskim ispovjednicima i "osobama koje su prema zakonu dužne čuvati tajnu". Zločin nije tajna. Svi su pred zakonom jednaki (čl. 14, Ustav RH). U dijelu koji se odnosi na nasilje u obitelji potrebno je naglasiti da se u Hrvatskoj svega 10 % nasilja u obitelji tretira kroz Kazneni zakon! To je samo jedan od primjera na koji način Konvencija podiže standard zaštite žrtava, kao i kroz odredbe o zaštitnim mjerama, procjeni rizika i oduzimanju oružja, a također sadrži i odredbu da se progon počinitelja nasilja može nastaviti i kada žrtva povuče prijavu protiv nasilnika. Zaštite mjere nisu efikasne i njima često nisu obuhvaćena djeca. Tijekom odlučivanja o skrbi nad djecom ne uzima se dovoljno u obzir nasilničko ponašanje roditelja, kojem se radi "najboljeg interesa djeteta" omogućava kontakt s nasilnim roditeljem. I tu Konvencija također podiže standard zaštite žrtava. Definiranje nasilja nad ženama kao kršenja ljudskih prava, civilizacijski je doseg našeg doba. Ženska mreža Hrvatske zahtjeva povlačenje Nacrta prijedloga izmjena i dopuna Kaznenog zakona iz javnog savjetovanja i zahtjeva da se bez odgode izvrši njegovo usklađivanje sa odredbama Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji.

**Američka gospodarska komora u Hrvatskoj
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
KAZNENOG ZAKONA**

Vodeća svjetska gospodarstva smatraju standarde zaštite intelektualnog vlasništva jednim od osnovnih preduvjeta za uspjeh gospodarstva 21. stoljeća zasnovanog na rastu kroz inovativne tehnologije. U poslovnom svijetu, gdje je sve važnija inovativnost, kreativnost i kvaliteta od same cijene proizvoda i usluga, intelektualno vlasništvo snažan je alat kompanija u ostvarivanju globalne konkurentnosti. Države s učinkovitim zaštitom intelektualnog vlasništva privlače industrije koje generiraju povećanje radnih mjesta visoke vrijednosti, privlače izravna strana ulaganja koja omogućavaju pristup naprednim tehnologijama te ulažu značajna sredstva u istraživanje i razvoj. Štoviše, snažna provedba prava intelektualnog vlasništva neke države pozitivan je pokazatelj stranim investitorima te pomaže

Odbijen

Nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.

privlačenju greenfield ulaganja, bez obzira na veličinu, ekonomski razvoj i zemljopisnu lokaciju države. Najveći izazovi za nositelje prava intelektualnog vlasništva u Hrvatskoj, iz perspektive AmCham-a, su osnaživanje provedbe zakonodavstva koje propisuje prava intelektualnog vlasništva te nedostatak specijaliziranih sudova koji bi se bavili navedenim postupcima. Na ovu je temu AmCham i ranije usvojio stajalište „Preporuke za bolju provedbu zaštite intelektualnog vlasništva u Hrvatskoj“ koje je iznijelo čitav niz preporuka kojima bi se poboljšala učinkovitost zaštite intelektualnog vlasništva. Jedna od konkretnih preporuka bila je i da se, po uzoru na dobre prakse drugih zemalja (primjerice Slovenije i SAD-a), preciziraju odgovarajuće odredbe u hrvatskom Kaznenom zakonu koje bi dale jasan okvir za utvrđivanje iznosa prouzročene štete i stečene materijalne koristi, čime bi se omogućilo lakše i učinkovitije procesuiranje predmeta iz područja zaštite intelektualnog vlasništva koji ulaze u domenu kaznenog prava. S obzirom da do danas ovakve odredbe nisu unesene u hrvatski Kazneni zakon, AmCham iznosi svoje stajalište, odnosno prijedloge konkretnih izmjena i dopuna važećeg Kaznenog zakona. Ove bi izmjene i dopune omogućile precizno utvrđivanje prouzročene štete i ostvarene materijalne koristi u slučajevima kršenja prava intelektualnog vlasništva koji pripadaju domeni kaznenog prava. Također, AmCham predlaže snižavanje praga za kazneni progon povrede prava intelektualnog vlasništva (kategorije počinjene "znatne štete" sukladno Kaznenom zakonu) sa 60.000,00 na 30.000,00 kuna, u cilju aktivnog obeshrabrivanja ovakvog tipa postupanja. Kako bi se premostila postojeća pravna nesigurnost uvjetovana nepostojanjem jasnog obrasca i načina određivanja visine prouzročene štete i ostvarene imovinske koristi, AmCham predlaže sljedeće izmjene i dopune važećeg Kaznenog zakona: 1) Unošenje članka kojim bi se specificirao postupak utvrđivanja iznosa počinjene štete i ostvarene imovinske koristi u trenutni tekst Kaznenog zakona U trenutnoj verziji Kaznenog zakona odredbe koje se odnose na kaznena djela protiv intelektualnog vlasništva pokrivena su Glavom XXVII, člancima 284. do 290. U svrhu učinkovitijeg procesuiranja ovog tipa predmeta, AmCham predlaže da se uz navedene članke u tekst Kaznenog zakona unese novi članak, 289.a, kojime bi se definirao način utvrđivanja prouzročene štete i ostvarene materijalne koristi. Predlažemo formulaciju navedenog članka kako slijedi: Članak 289.a Utvrđivanje iznosa počinjene štete i ostvarene imovinske koristi Za potrebe kaznenog postupka koji se vodi zbog kaznenog djela iz članka 285., 286., 287., 288. i 289. ove Glave XXVII. Zakona vrijednost štete se utvrđuje množenjem količine proizvoda kojima se povređuje odgovarajuće pravo intelektualnog vlasništva s maloprodajnom cijenom izvornog proizvoda zaštićenog odgovarajućim pravom intelektualnog vlasništva važećom na tržištu u trenutku počinjenja kaznenog djela, bez dodavanja iznosa poreza na dodanu vrijednost. U slučajevima kada nositelj prava ne proizvodi robu odgovarajuće vrste, vrijednost štete se utvrđuje na temelju iznosa kojeg je s obzirom na okolnosti mogao zahtijevati u ugovoru o licenci, da je sklopljen. Za potrebe kaznenog postupka koji se vodi zbog kaznenog djela iz članka 285., 286., 287., 288. i 289. ove Glave XXVII. Zakona vrijednost imovinske koristi utvrđuje se na temelju količine i maloprodajne cijene proizvoda kojima se povređuje odgovarajuće pravo intelektualnog vlasništva. 2) Snižavanje praga za kazneni

progon povrede prava intelektualnog vlasništva (vrijednost kategorije „znatne štete“) sa 60.000,00 na 30.000,00 kuna Prema važećem Kaznenom zakonu počinitelj djela protiv intelektualnog vlasništva kazneno je odgovoran ukoliko počinjenjem kaznenog djela „pribavi znatnu imovinsku korist ili prouzroči znatnu štetu“. Sukladno članku 87., stavku 29. istog zakona, vrijednost imovinske koristi i štete je znatna ukoliko prelazi 60.000,00 kuna. Predmeti u kojima se iznos imovinske koristi odnosno prouzročene štete procijeni manjim od navedenog praga procesuiraju se u okviru prekršajnog prava. U cilju bolje zaštite prava intelektualnog vlasništva AmCham ovim putem predlaže da se za slučajeve povrede prava intelektualnog vlasništva prag za kategorizaciju imovinske koristi ili prouzročene štete kao „znatne“ smanji sa 60.000,00 na 30.000,00 kuna. Ovime bi se potencijalno dodatno obeshrabilo kršenje prava intelektualnog vlasništva, ali i potaklo na prijavu ovakvog tipa kaznenih djela, što je osobito važno u kontekstu činjenice da je, prema podacima Ministarstva unutarnjih poslova broj kaznenih djela radi povrede prava intelektualnog vlasništva od 2012. do 2016. godine u stalnom padu, dok istovremeno iskustva iz gospodarske zajednice svjedoče o stvarnom porastu broja ovakvih slučajeva.

Ženska udruga "IZVOR"
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
KAZNENOG ZAKONA

Ženska udruga „IZVOR“ smatra nedopustivim što je Nacrt prijedloga izmjena i dopuna Kaznenog zakona u potpunosti lišen harmonizacije sa odredbama Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (dalje; Konvencija). Republika Hrvatska je potpisala Konvenciju još 22. siječnja 2013., ratificirala ju je 13. travnja 2018., predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović je potpisivanje ispravu o ratifikaciji 24. svibnja, a 13. lipnja je položena isprava o ratifikaciji. Činjenica da će Konvencija za Hrvatsku stupiti na snagu 1. listopada ove godine ne može biti opravdanje za propuštanje usklađivanja Kaznenog zakona sa odredbama Konvencije koja nasilje nad ženama definira kršenjem ljudskih prava žena i čiji je cilj i svrha ukidanje muškog nasilja prema ženama kao i njegovog najučestalijeg pojavnog oblika – nasilja u obitelji. Važno je naglasiti da Kazneni zakon sadržava odredbe koje ne prepoznaju strukturalnu narav nasilja prema ženama i djevojčicama kao ni njihove uzroke što je prepreka ostvarivanju zaštite temeljnih prava žena i efikasnoj prevenciji nasilja prema ženama i nasilja u obitelji. Također, važno je naglasiti i to da Konvencija postavlja civilizacijske standarde u području seksualnog nasilja. Neophodno je da se kaznena djela kao što su silovanje, uhođenje i seksualno uznemiravanje drukčije urede. Među obvezama koje proizlaze iz Konvencije je i uređenje kaznenog djela silovanja kao zločina protiv spolne slobode kojeg određuje isključivo izostanak pristanka žrtve, a ne i primjena sile počinitelja zločina kakvo je postojeće patrijarhalno uređenje tog kaznenog djela. Među odredbama koje su u suprotnosti sa ciljem i svrhom Konvencije je i članak 302. Kaznenog zakona. Navedena odredba je u koliziji kako sa Ustavom RH tako i sa obvezom države koja proizlazi iz članka 28. Konvencije, a koja obvezuje državu da osigura da pravila povjerljivosti koja su nametnuta unutarnjim pravom ne predstavljaju prepreku za mogućnost prijavljivanja, pod odgovarajućim uvjetima, nadležnim organizacijama ili

Odbijen

Nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.

tijelima ako imaju opravdanih razloga vjerovati da je počinjeno teško djelo nasilja obuhvaćeno područjem primjene ove Konvencije i da se mogu očekivati daljnja teška djela nasilja. Navedena zakonska odredba ne samo da sadržava prepreke za efikasan kazneni progon počinitelja, nego propisuje kaznenu neodgovornost vjerskim ispovjednicima i osobama koje su prema zakonu dužne neprijavljivati saznanja o počinjenom zločinu kojeg zakon eufemistički naziva – tajnom. Zločin nije tajna. Svi su pred zakonom jednaki (čl. 14, Ustav RH). U dijelu koji se odnosi na nasilje u obitelji potrebno je naglasiti da se u Hrvatskoj svega 10 % nasilja u obitelji tretira kroz Kazneni zakon! To je samo jedan od primjera na koji način Konvencija podiže standard zaštite žrtava, kao i kroz odredbe o zaštitnim mjerama, procjeni rizika i oduzimanju oružja, a također sadrži i odredbu da se progon počinitelja nasilja može nastaviti i kada žrtva povuče prijavu protiv nasilnika. Zaštite mjere nisu efikasne i njima često nisu obuhvaćena djeca. Tijekom odlučivanja o skrbi nad djecom ne uzima se dovoljno u obzir nasilničko ponašanje roditelja, kojem se radi "najboljeg interesa djeteta" omogućava kontakt s nasilnim roditeljem. I tu Konvencija također podiže standard zaštite žrtava. Definiranje nasilja nad ženama kao kršenja ljudskih prava, civilizacijski je doseg našeg doba, radi čega Ženska udruga „IZVOR“ zahtjeva povlačenje Nacrta prijedloga izmjena i dopuna Kaznenog zakona iz javnog savjetovanja i zahtjeva da se bez odgode izvrši njegovo usklađivanje sa odredbama Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji.

**Hrvatska komora socijalnih radnika
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
KAZNENOG ZAKONA**

S obzirom da su socijalni radnici gotovo svakodnevno izloženi nekom od oblika nasilja od strane stranaka (prijetnje, vrijeđanje, zastrašivanje, fizičko nasilje...) predlažemo da se u članak 315 uvede i struka socijalnog radnika te drugih stručnih djelatnika u socijalnoj skrbi, a koji obavljaju javni posao.

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 100/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjenjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA

Predlažemo da se u člankom 315 . Zakona propiše kaznena odgovornost zbog prisile, prijetnje , zastrašivanja, ponižavanja i drugih oblika nasilja nad socijalnim radnicima u obavljanju njihove profesionalne djelatnosti. Obrazloženje: Brojna istraživanja u svijetu i kod nas pokazuju da socijalni rad spada u skupinu profesija visokog rizika od različitih oblika nasilja . U svome radu socijalni radnici svakodnevno trpe uvrede, ponižavanja, prijetnje , prisilu , pokušaje ucjene i druge teže oblike nasilja . Imajući u vidu javne ovlasti sustava socijalne skrbi i ulogu socijalnih radnika u zaštiti posebno osjetljivih socijalnih skupina i zajednica socijalni radnici u takvim situacijama nisu u mogućnosti odustati od pružanja socijalnih usluga i zaštite korisnika pa čak i onih koji svojim ponašanjem ozbiljno ugrožavaju sigurnost socijalnih radnika. Suočeni s ovakvim iskustvima socijalni radnici ostaju bez adekvatne pravne zaštite upravo zbog činjenice da nemaju status službene osobe pa svoja prava na siguran i dostojanstven rad moraju braniti kao privatne osobe. Stoga predlažemo da se uz zdravstvene radnike ovim člankom obuhvate i socijalni radnici , te da im se na taj način omogući siguran i nepristran stručni rad i zaštita profesionalnog digniteta .

Mirjana Kučer

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA

Domine- organizacija za promicanje ženskih prava smatra da Nacrt prijedloga izmjena i dopuna Kaznenog zakona ne može ići u proceduru dok nije u potpunosti usklađen s odredbama Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (dalje; Konvencija). Činjenica da će Konvencija za Hrvatsku stupiti na snagu 1. listopada ove godine ne može biti opravdanje za propuštanje usklađivanja Kaznenog zakona sa odredbama Konvencije koja nasilje nad ženama definira kršenjem ljudskih prava žena i čiji je cilj i svrha ukidanje muškog nasilja prema ženama kao i njegovog najučestalijeg pojavnog oblika – nasilja u obitelji. Kazneni zakon nažalost ne sadržava odredbe koje prepoznaju strukturalnu narav nasilja prema ženama i djevojčicama kao ni njihove uzroke što je prepreka ostvarivanju zaštite temeljnih prava žena i efikasnoj prevenciji nasilja prema ženama i nasilja u obitelji. Također, Kazneni zakon ne slijedi odredbe Konvencije vezano za seksualno nasilje. Neophodno je da se kaznena djela kao što su silovanje, uhođenje i seksualno uznemiravanje drukčije urede.Među obvezama koje proizlaze iz Konvencije je i uređenje kaznenog djela silovanja kao zločina protiv spolne slobode kojeg određuje isključivo izostanak pristanka žrtve, a ne i primjena sile počinitelja zločina kakvo je postojeće patrijarhalno uređenje tog kaznenog djela. Među odredbama koje su u suprotnosti sa svrhom Konvencije je i članak 302. Kaznenog zakona. Navedena odredba je u koliziji kako sa Ustavom RH tako i sa obvezom države koja proizlazi iz članka 28. Konvencije, a koja obvezuje državu da osigura da pravila povjerljivosti koja su

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogući nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.

Odbijen

Nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.

nametnuta unutarnjim pravom ne predstavljaju prepreku za mogućnost prijavljivanja, pod odgovarajućim uvjetima, nadležnim organizacijama ili tijelima ako imaju opravdanih razloga vjerovati da je počinjeno teško djelo nasilja obuhvaćeno područjem primjene ove Konvencije i da se mogu očekivati daljnja teška djela nasilja. Navedena zakonska odredba ne samo da sadržava prepreke za efikasan kazneni progon počinitelja, nego propisuje kaznenu neodgovornost vjerskim ispovjednicima i "osobama koje su prema zakonu dužne čuvati tajnu". Zločin nije tajna. Svi su pred zakonom jednaki (čl. 14, Ustav RH). U dijelu koji se odnosi na nasilje u obitelji potrebno je naglasiti da se u Hrvatskoj svega 10 % nasilja u obitelji tretira kroz Kazneni zakon! To je samo jedan od primjera na koji način Konvencija podiže standard zaštite žrtava, kao i kroz odredbe o zaštitnim mjerama, procjeni rizika i oduzimanju oružja, a također sadrži i odredbu da se progon počinitelja nasilja može nastaviti i kada žrtva povuče prijavu protiv nasilnika. Zaštite mjere nisu efikasne i njima često nisu obuhvaćena djeca. Tijekom odlučivanja o skrbi nad djecom ne uzima se dovoljno u obzir nasilničko ponašanje roditelja, kojem se radi "najboljeg interesa djeteta" omogućava kontakt s nasilnim roditeljem. I tu Konvencija također podiže standard zaštite žrtava. Definiranje nasilja nad ženama kao kršenja ljudskih prava, civilizacijski je doseg našeg doba. Ženska mreža Hrvatske zahtjeva povlačenje Nacrta prijedloga izmjena i dopuna Kaznenog zakona iz javnog savjetovanja i zahtjeva da se bez odgode izvrši njegovo usklađivanje sa odredbama Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Mirjana Kučer, izvršna koordinatorica

FRANJO AMBROŠ
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
KAZNENOG ZAKONA

Poštovani, koristim priliku inicirati izmjenu članka 216 KZ koji se odnosi na uništenje ili oštećenje javnih naprava. Prijedlog: (5) Ako do uništenja, oštećenja ili ometanja, opreme i objekata (naprave) javne uporabe za vodu, toplinu, plin, električnu ili drugu energiju, ili elektroničku komunikacijsku opremu (infrastruktura) dođe zbog toga što ta infrastruktura nije registrirana u katastru infrastrukture počinitelj ne podliježe kaznenoj odgovornosti. (6) Ako do uništenja, oštećenja ili ometanja, opreme i objekata (naprave) javne uporabe za vodu, toplinu, plin, električnu ili drugu energiju, ili elektroničku komunikacijsku opremu (infrastruktura) dođe zbog toga što ta infrastruktura nije registrirana u katastru infrastrukture za štetu i materijalne posljedice koje imaju karakter kaznenog djela, kaznit će se odgovorna osoba Upravitelja infrastrukture kaznom zatvora šest mjeseci do pet godina. (7) Izvođač radova koji zbog nehaja propusti koristiti javne podatke katastra infrastrukture odgovoran je za štetu i materijalne posljedice. Odgovorna osoba Izvođača, u slučaju kaznene odgovornosti, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci (8) Odgovorna osoba za izdavanje podataka katastra infrastrukture i odgovorna osoba za interpretaciju podataka, u slučaju nemara, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci. Obrazloženje: KZ je propisao kazne za oštećenje infrastrukture 6 mjeseci - 5 godina zatvora (u slučaju nehata do 3 godine). Od 1973. godine postoji obveza katastra vodova (infrastrukture) kako bi se prevenirale štete. Upravitelji često zaobilaze tu zakonsku obvezu, posljedica su velike materijalne štete pri kidanjima

Odbijen

Nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.

vodova (infrastrukture). Reguliranje ovog područja na predloženi način pravednije će se rasporediti odgovornost za ponašanje u prostoru.

Tereza Buconić

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA

U članku 13. navodi se izmjena Kaznenog Zakona u kojem se napad na zdravstvenog radnika tretira kao napad na službenu osobu. Smatram da se socijalni radnici, kao djelatnici sustava socijalne skrbi, također trebaju uvrstiti u spomenutu kategorizaciju.

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.

Melita Horvat

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA

U članku 13. navodi se izmjena Kaznenog Zakona u kojem se napad na zdravstvenog radnika tretira kao napad na službenu osobu. Smatram da je nužno da socijalni radnici, kao djelatnici sustava socijalne skrbi, također trebaju uvrstiti u spomenutu kategorizaciju, posebice jer su isti u posljednje vrijeme sve češće izloženi takvim napadima.

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku

	<p>315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
<p>ANA MARIJA LISJAK PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA S obzirom na gotovo svakodnevnu izloženost nekom od oblika nasilja od strane naših stranaka (prijetnje, vrijeđanje, zastrašivanje pa čak i fizičko nasilje) predlažem da se u čl.315 osim predloženog, a to je zaštita zdravstvenog radnika od prisile, uvede i struka socijalnog radnika te dr. stručnih djelatnika u soc. skrbi, a koji obavljaju javni posao.</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogući nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
<p>Ana Maričić PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA U odgojno obrazovnim ustanovama učitelji, stručni suradnici(edukatori, logopedi, soc radnici..),ravnatelj i drugi naši radnici su gotovo svakodnevno izloženi nekom od oblika nasilja(prijetnje, vrijeđanje pa i fizičko nasilje) od strane roditelja, učenika i drugih naših stranaka te predlažem da se iza cl. 315. doda osim predložene zaštite zdravstvenog radnika od prisile (cl. 315 a) doda članak vezan uz zaštitu učitelja, nastavnika, stručnih suradnika, ravnatelja i drugih radnika u odgojno obrazovnoj ustanovi od prisile.</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje</p>

	<p>svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
<p>renata sever PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA Renata Sever dipl. soc. radnica: U tekst čl. 315.a Kaznenog zakona nužno je uvesti zaštitu za sve radnike koji obavljaju javnu službu, posebno vezane uz socijalne službe, dakle socijalne radnike, pravnike, socijalne pedagoge i psihologe. Radi se o specifičnim postupcima kojima se nerijetko izazivaju ljutnja i nasilno ponašanje korisnika koji postaju agresivni i ne biraju načine da prisile ili pokušaju prisiliti stručne radnike da NE odrade poslove koji su im u nadležnosti, ili da im se "osvete" za postupke poduzete na temelju zakona. Radi se o situacijama u kojima su korisnici nezadovoljni neisplatom novčanih pomoći (primjer ubojstva u Splitu), postupcima vezanim uz zaštitu žena od nasilja u obitelji (primjer u Čakovcu, gdje je ODO odbacilo prijave koje su stručne radnice podnosile zbog nametljivog ponašanja korisnika , a koji je ustrajno i još to čini, uznemiravao i stručne radnice i sve koji se bave zaštitom od nasilja u obitelji u Hrvatskoj, uključujući i Ured za zaštitu žrtava i svjedoka kaznenih djela), postupcima izdvajanja djece iz obitelji i sl. isto tako, valjalo bi zaštititi od prisile i sve druge radnike koji rade sa korisnicima koji imaju specifične teškoće (ustanove socijalne skrbi, stambene zajednice za osobe s intelektualnim teškoćama, odgojni domovi) gdje su radnici izloženi nemaloj fizičkoj agresiji korisnika, o čemu se ne govori, podrazumijevajući da je to "dio posla": NIJE dio posla, već se "posao" ne može obavljati u takvim uvjetima, već se popušta korisnicima u agresivnom ponašanju. Ovakvim uređenjem direktno se diskriminiraju sve struke koje doživljavaju napade vezane uz obavljanje javnog posla, te molim da se ovaj članak uredi na način da ne diskriminira.</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
<p>renata sever PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA Društvo socijalnih radnika Međimurja: Kao strukovna udruga upućujemo prijedlog da se u članku 315 a uvede zaštita od prisile i za socijalne i druge radnike koji su izloženi prisili u obavljanju javne službe, a ne samo zdravstveni radnici. U prilog tome govore podaci prikupljeni od socijalnih i drugih stručnih radnika CZSS Čakovec. U tom tekstu je vidljivo kakoj su policija i ODO odbacivali prijave jer nisu nalazili osnove za postupanje, ne u onome što se događa, već nisu našli elemente kaznenog djela u dosadašnjem Kaznenom zakonu, a napadi na stručne radnike su se nastavljali i dalje događali: "Potaknuti čestim upitima članica i članova Društva socijalnih radnika Međimurja o tome kako da se zaštite od napada korisnika, na sastanku Društva je donijeta odluka da prikupimo podatke o napadima korisnika, te da prezentiramo o kako se ozbiljnim situacijama radi, te da zajedno dogovorimo način</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može</p>

postupanja. Stručne djelatnice se često žale na to da nemaju osjećaj kako su njihove prijave shvaćene dovoljno ozbiljno i da nema ažurnog postupanja policije, dok se agresivno i opasno ponašanje korisnika ponavlja, te su usprkos prijavama izložene stvarnoj opasnosti (i djelatnice i njihove obitelji.) Ovo su samo neki od prikupljenih napada na socijalne i druge stručne radnice:

1. Socijalna radnica je izašla na teren u romsko naselje. Prilikom izvida u jednoj kući došao je pijani otac djeteta koje je bilo izdvojeno iz obitelji. Napao je socijalnu radnicu verbalno „ kome si ti zela dete... kaj si ti zamišljaš...“. Socijalna radnica je kazala korisniku da dođe idući dan u Centar da razgovaraju o tome kako bi se dijete vratilo u obitelj. Roditelj je naizgled prihvatio taj poziv, da bi nakon par minuta pratio socijalnu radnicu koja je do tada otišla u drugu kuću, zatvorio vrata, držao ih rukom i prijeteći govorio socijalnoj radnici da neće izaći odavde živa. Nakon 5 minuta je otvorio vrata, jer je na njega vikala sestra. Socijalna radnica je ušla u službeni automobil, a on je vozeći biciklom pokušavao stići automobil. Vrste nasilnog ponašanja: verbalno, psihičko, fizičko Korisnik je bio roditelj u postupku zaštite prava i interesa mldb. djeteta, dijete je bilo izdvojeno iz obitelji. Napad nije prijavila. Nije dobila stručnu pomoć. Posljedice su da ima izraziti strah kad se nađe okružena ljudima u naselju, ne može mirno razgovarati, te svodi terenske izvida na najmanju moguću mjeru.

2. Korisnik je izašao iz zatvora, u međuvremenu je njegova vanbračna supruga bila smještena s djecom u dom za žrtve obiteljskog nasilja. On traži da mu se kaže gdje mu je supruga i djeca. Socijalna radnica mu obrazlaže da je lokacija doma tajna i da on prije svega i ne može saznati adresu jer je obitelj smještena zbog njegovog ponašanja. On inzistira, viče na što je došao zaštitar i otpratio ga do izlaza. Pri odlasku viče : Nemojte se igrati životom, opasan sam vam je!“ . Vrste nasilnog ponašanja: verbalno, psihičko Korisnik je bio u postupku zaštite prava i interesa mldb. djece, te zaštite od nasilja u obitelji. Prijetnja je prijavljena, počinitelj je osuđen zbog prijetnje na 8 i po mjeseci zatvora, kojeg je izdržao zajedno s drugim presudama.

3. Korisnik viče i psuje, te prijeti jer mu nije odobrena jednokratna novčana pomoć. Vrste nasilja – verbalno. Korisnik materijalnih pomoći. Nasilje nije prijavljeno. Korisnik je osoba lišena poslovne sposobnosti. Posljedice – nevoljkost u radu, osjećaj nezaštićenosti, strah Radi novačenih pomoći kada korisniku nije odobrena jednokratna novčana pomoć. Također zbog predmeta iz obiteljsko pravne zaštite- mjera nadzora i oduzimanja prava roditelja da žive sa mldb. djecom. Te prilikom terenskih očevida u romskim naseljima kada vrlo često doživljavamo verbalne napade, vrijeđanja i omalovažavanja, a povremeno smo i fizički napadnute (bacanje kamenja, udaranje u automobile, nasrtanje).

4. Prilikom dolaska u romsko naselje skupili su se stanovnici i okupili oko nas i dobacivali uvrede, omalovažavajuće opaske, pri odlasku su bacali kamenje i udarali u službeni automobila u prolazu. Vrste nasilja – fizičko, verbalno, psihičko. Korisnici su bili pretežno nezadovoljni zbog nepriznavanja prava na materijalne pomoći, a dio zbog mjera zaštite prava i interesa djece (nadzora nad izvršenjem roditeljske skrbi, oduzimanja djece) Posljedice – otežano donošenje odluka u zaštite prava i interesa djece, nezaštićenost, zabrinutost za svoju sigurnost

5. Korisnik je tražio j.n.p. ali nije želio donijeti zatražene dokumente niti je želio surađivati u postupku. Nakon kraće rasprave, udario je otvorenim

rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjenjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.

dlanom socijalnu radnicu po licu. Vrste nasilja: fizičko i verbalno. Nasilje je prijavljeno, korisnik je dobio uvjetnu osudu: izgubila sam povjerenje u instituciju u kojoj radim, nisam se osjećala sigurno i zaštićeno, imala sam mjesecima poremećaj sna i patila od nesanice ili pak sam imala noćne more, sa strahom sam dolazila na posao, bila tjeskobna i depresivna, razočarana u sustav. 6. Jedan od supružnika u postupku obaveznog savjetovanja prije razvoda braka viče, prijeti, bijesni, nakon što mu je saopćeno da će mišljenje CZSS biti da je za dijete kompetentniji drugi roditelj. Vrste nasilja: verbalno. Nije prijavljeno. Posljedice: uznemirenost, bespomoćnost, osjećaj manje vrijednosti, pad koncentracije i motivacije za rad. 7. Korisnici kojima je rješenjem prestalo pravo na zajamčenu minimalnu naknadu dolaze u kancelariju, viču, prijete, bacaju papire. Usprkos obrazloženjima, koja ne slušaju, prijete. Vrste nasilja: verbalno, psihičko. Nije prijavljeno. Događa se vrlo često i usprkos prisutnosti zaštitarske službe u prostoru. Posljedice: stres, stalna neizvjesnost (u smislu što bi se moglo dogoditi u narednim susretima s tim istim korisnicima, kako će reagirati, osobito na terenu gdje nema zaštitara) 8. Korisnici u postupku zaštite prava i interesa djece prijete, viče, baca predmete, udara vratima, prijeteći kreće prema stručnoj radnici. Vrste nasilja: psihičko, verbalno. Nasilje je prijavljeno, počinitelj je osuđen. Posljedice: potresenost, stanje šoka, pad koncentracije, ubrzano kucanje srca, znojenje, nemogućnost fokusiranja na druge strane taj dan, pitanje cijenjenja vlastitog rada i truda od strane nadležnih institucija koje nas trebaju štiti od napada, poniženost, obezvrijeđenost rada, pad motivacije. 9. Korisnica koja je lišena poslovne sposobnosti u jednom trenutku, bez povoda, skače prema socijalnoj radnici, koja joj je skrbnica i pokušava je udariti. U tome je sprječava njen izvanbračni partner. Socijalna radnica je ispunjavala obrazac za korisnicu, zahtjev za dodjelu stana od Grada Čakovca. Vrste nasilja: psihičko. Korisnica – pod skrbništvom. Nasilje nije prijavljeno. Posljedice: nesigurnost, strah, „lecanje“ pri svakom dolasku ljudi u hodnik. 10. Pri dolasku u kuću u postupku ovrhe sudskog rješenja o povjeravanju djece, mladić (stariji punoljetni brat djece) prepriječujući put socijalnoj radnici, te ju udara obim rukama u prsnu kost kako bi je odgurao. Pri incidentu su bili prisutni djelatnici PU Međimurske, koji nisu stigli intervenirati, jer je istovremeno bilo nasilje u obitelji. Napad je prijavljen, suđenje je još u toku. Posljedice: Psihička rastresenost, nesigurnost i pojačano opterećenje oko pojedinih postupaka (jesam li sve odradila i dobro predvidjela ili još nešto mogu napraviti ... kako mi se nešto ne bi desilo), narušavanja odnosa u primarnoj obitelji zbog pojačanog stresa i razdražljivosti, otpor i nezadovoljstvo prema sustavu od kojeg se ne osjećamo zaštićeno... 11. Socijalna radnica je napadnuta 4 puta, na terenu, pri razgovoru sa roditeljima kojima je određena mjera nadzora nad izvršenjem roditeljske skrbi. 12. Korisnik kojem je odbijena jednokratna novčana pomoć je vikao, galamio, psovao, prijeteći se ponašao prema socijalnoj radnici. Vrste nasilja: verbalno i psihičko. Korisnik nije prijavljen. Posljedice: Pri daljnjem radu s tim korisnikom, socijalna radnica se osjeća izrazito nesigurno, muca, znoji se, ne može normalno razmišljati ni govoriti; kada bi neki drugi korisnik malo podigao glas, osjećala bi iste simptome. 13. Korisnik doplatka za pomoć i njegu, te jedan korisnik jednokratne novčane pomoći je vikao, izgovarao pogrdne riječi socijalnoj radnici. Napad je

prijavljen, počinitelj je osuđen 14. Roditelj u postupku razvoda braka je napao socijalnu radnicu, vikao, psovao i bacio u nju predmete. Prijavljen, izrečena mjera zabrane približavanja socijalnoj radnici na 100 metara. Mjera nije bila efikasna, odnosno, nije zaštitila socijalnu radnicu, jer je počiniteljice pri slučajnim susretima i s udaljenosti veće od 100 metara vikala, prijetila, a kad bi soc. radnica zvala policiju, pobjegla. Posljedice: stalni oprez, „širom otvorene oči“, 15. Roditelji u postupku određivanja susreta i druženja roditelja i djece, vikali, prijetili, uništavali inventar. Prijavljeni, određena im je uvjetna kazna. Posljedice: nemir, bojazan, nelagoda, strah. 16. U postupcima odobravanja pomoći, korisnici viču, psuju, prijete. Socijalna radnica nije prijavila nasilje. Posljedice – osjećaj nesigurnosti, preispitivanja odluke, izbjegavanje donošenja težih odluka u vremenu nakon napada. 17. Prilikom terenskog očevida korisnik viče na socijalnu radnicu, čini prijetne pokrete prema njoj, te joj izgovara prijetnje. Prijetnje čini još opasnijim to što on zna gdje socijalna radnica s obitelji stanuje. Korisnik u postupku zaštite prava i interesa mlđb. djece. Vrste nasilja – verbalno, psihičko. Prijavljeno, osuđen je na kaznu zatvora. Posljedice: nesigurnosti i uznemirenost dugo nakon tog događaja, i to i u kancelariji i kod kuće; povećani oprez pri susretima u mjestu gdje živi; izrazite stresne reakcije pri izlasku na teren; nesanica, razdražljivost. 18. Socijalne radnice su dovele dijete iz ustanove kući, kako bi provelo zimske praznike. U kući su bili roditelji vidno pod utjecajem alkohola, te starija braća korisnika. Više osoba je opkolilo službeni automobil, te su dobacivali uvrede i provokativne riječi; jedan od braće je uzeo oružje, pušku, i uperio u socijalne radnice, koje su na to ušle u automobil. Vrste nasilja: psihičko. Nasilje nije bilo prijavljeno. Posljedice: izrazita stresna reakcija, disocijacija, razdražljivost, strah, nemir, nesanice, površni radi dugo nakon događaja, kratki boravci na terenu. 19. Korisnik kojem su djeca izdvojena iz obitelji i smještena u udomiteljske obitelji dolazi u zgradu Centra i viče na nadležnu socijalnu radnicu, izgovara prijetnje, izrazito je verbalno agresivan. Zaštitar ga ne može obuzdati niti odvesti van zgrade. Korisnik ponavlja prijetnje, govori kako zna gdje su doma članice tima, te prijeti svima. Po pozivu, djelatnici PU Međimurske ga saslušavaju ispred zgrade Centra, no on odlazi kući. Nema povratne informacije o podnesenoj prijavi. Korisnik nastavlja dolaziti u zgradu Centra idućih dana, te ponovo viče na socijalnu radnicu i druge članice time, urla na svakog tko prođe kraj njega, uznemirava druge korisnike u zgradi, koji pobjegnu van. Zaštitar ga jedva uspijeva nagovoriti da ode. Ponovo je prijavljena prijetnja radnicama CZSS, no nema povratne informacije. Korisnik napada socijalne radnice i socijalnu pedagoginju na terenu u naselju gdje živi, iako nisu bile u njegovoj kući. Udara u automobil, upućuje uvrede, prijetnje, sve je agresivniji, te one odu iz naselja, praktički pobjegnu. I ovaj je incident prijavljen PU Međimurskoj, nema povratne informacije. Nakon toga, korisnik dolazi ponovo u zgradu CZSS i u kancelariji viče na socijalnu radnicu, prijeti joj, podiže stolicu prema njoj, no ne baci je u nju, nego svom snagom udara u pod, zaštitar ne može savladati korisnika niti ga može izvesti iz zgrade. Ponovo je prijavljeno PU Međimurskoj, ali i Općinskom državnom odvjetništvu. Nakon toga, ODO izdaje zabranu približavanja a u rješenju navodi adrese stanovanja svih stručnih radnica. Kako su time dovedene u još veću opasnost obitelji stručnih radnica, one urgiraju u ODO da

se takvo rješenje ne uruči počinitelju. Nema povratnih informacija. Tijekom vikenda, jedna stručna radnica slučajno, u privatnom razgovoru (na izložbi keramike !!!) saznaje da je počinitelj u pritvoru. Vrste nasilja: psihičko, fizičko, verbalno. Posljedice; izraziti strah za vlastiti život, za sigurnost obitelji; pretjerano kontroliranje sigurnosti djece i članova obitelji; panika, jaki stresne reakcije, čak i produženi stresni poremećaj, napetost, uznemirenost, nemoć, nesanice. 20. U toku razgovora korisnik kojem su iz obitelji izdvojena djeca, te je i on i supruga osuđeni na zatvorsku kaznu zbog zanemarivanja djece, je izjavio da će, kada se vrati iz zatvora, ponovno ići na izdržavanje kazne na 20 godina, te da će svojoj kolegici djelatnici Odjela za djecu, mladež i obitelj, paliti svijeće na groblju jer je ona kriva što su mu oduzeta djeca i što su supruga i on dobili kaznu zatvora. Pri izlasku iz moga ureda, a već na hodniku, je govorio poluglasno, da ćemo svi odgovarati i da će zapaliti ovaj Centar. Vrste nasilja: psihičko Nasilje je prijavljeno, nema povratne informacije. Posljedice: strah pri radu sa korisnicima, napetost, izraziti stres. Pojačani oprez i kratki boravci na terenu. 21. Prilikom terenskih izvida , nepoznati počinitelj je probušio sve gume na službenom automobilu. Nasilje je prijavljeno, nema povratnih informacija. Vrste nasilja: fizičko Posljedice: izrazita nesigurnost pri izlascima na teren, površan rad, otežana fokusiranost na ono radi čega se vrši terenski očevid. 22. Prilikom terenskog očevida , nepoznati počinitelj otkida retrovizor sa službenog automobila. Nasilje je prijavljeno. Posljedice: nesigurnost, strah i stres pri terenskim očevidima. 23. Socijalne radnice dolaze u kuću po mladu djecu korisnika, majka je u bolnici zbog povreda nastalih od supruga (nasilje u obitelji), a otac na zadržavanju. Pri ulasku u kuću, susjed i daljnji rođak , pod utjecajem alkohola, staje ispred socijalnih radnica i ne dopušta da se djeca odvedu. Djeca pokušavaju doći do socijalnih radnica, jer žele ići s njima. Rođak im to ne dopušta i postaje verbalno i fizički agresivan. Socijalne radnice izlaze i traže pomoć. U međuvremenu jedan od susjeda uspije privući pažnju napadaču i on ode, te njih dvije odvedu djecu. Vrste nasilja: fizičko, psihičko Nasilje nije prijavljeno, jer je počinitelj odustao, tj. otišao. Posljedice: strah, nesigurnost, stres. 24. Stručne radnice ne mogu vršiti terenske očevide nakon što se provede sudska ovrha oduzimanja djece roditeljima, jer roditelji prijete, kao i susjedi i suseljni, i to do mjesec dana traje opasna i prijeteća situacija. Iako je u više navrata zatražen drugi način postupanja pri izdvajanju djece iz obitelji, ova ustaljena praksa se i dalje provodi. Sudu je predloženo da ovrhe provodi na način da roditeljima naredi da djecu predaju u CZSS pod prijetnjom novčane kazne ili zatvora, kako bi se smanjio stres i za stručne radnike i za djecu, roditelje i susjede obitelji , no ovaj prijedlog nije prihvaćen. 25. Pri prolasku automobilom pored kuće (u koju još i nisu namjeravali ulaziti) na socijalne radnike nasrće maloljetnik, podiže kamen, kao da će ga baciti, udara po automobilu, hvata za kvaku vrata na automobilu viče „Otvaraj, otvaraj!“ nasilno pokušava otvoriti vrata; njegova sestra i suprug ga hvataju i govore „idite, brzo, idite“. Radi se o maloljetniku koji je pobjegao iz ustanove i za kojim je raspisana tjeratica. Socijalni radnik telefonom prijavljuje napad odmah na terenu PU Međimurskoj, no rečeno mu je da nema elemenata za prijavu. Tada dolazi u postaju i ponovo raspravlja s više djelatnika – traže se informacije o tome „što je vikao? „ „Koliko dugo je vikao?“ da bi na odgovor kako na to točno

ne može odgovoriti, svi kazali kako „nema elemenata kaznenog djela ni prekršaja“. Policija nije razgovarala sa maloljetnikom o tome, niti ga privela, iako se radilo o maloljetniku za kojim je raspisana potraga. Nakon inzistiranja, napad je prijavljen kao prekršaj, a ne napad na službenu osobu. Kao što je vidljivo iz navedenih primjera, napadi na socijalne i druge stručne radnike su izuzetno česti, opasni po život i tijelo stručnih radnika, i događaju se i u zgradama Centra, Podružnica, kao i na terenu. Reakcije policije pri pokušajima prijave su takve da obeshrabruju stručne radnice i radnike u prijavi, čime podržavaju ovakvo nasilno ponašanje, i čine radnu atmosferu još opasnijom. U nekim situacijama se socijalne i druge stručne radnice i radnici moraju „boriti“ kako bi prijava bila zaprimljena, jer se prijavljivanje odbija, bez zapisnika, uz verbalno obrazloženje da „nema kaznenog djela ni prekršaja“.

Izabela Prpić

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA

S obzirom da su socijalni radnici gotovo svakodnevno izloženi nekom od oblika nasilja od strane stranaka (prijetnje, vrijeđanje, zastrašivanje, fizičko nasilje...) predlažem da se u čl.315 KZ uvede i struka socijalnog radnika te drugih stručnih djelatnika u socijalnoj skrbi, a koji obavljaju javni posao.

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 100/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.

Tatjana Kovačić

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA

U članku 13. navodi se izmjena Kaznenog Zakona u kojem se napad na zdravstvenog radnika tretira kao napad na službenu osobu. Smatram da se socijalni radnici, kao djelatnici sustava socijalne skrbi, također trebaju uvrstiti u spomenutu kategorizaciju.

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo

	<p>doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
<p>Renata Pintarec PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA S obzirom na gotovo svakodnevnu izloženost nekom od oblika nasilja od strane naših stranaka (prijetnje, vrijeđanje, zastrašivanje pa čak i fizičko nasilje) predlažem da se u čl.315 osim predloženog, a to je zaštita zdravstvenog radnika od prisile, uvede i struka socijalnog radnika te dr. stručnih djelatnika u soc. skrbi, a koji obavljaju javni posao.</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište neprava nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
<p>Magdalena Milas PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA Smatram prijeko potrebnim da se u članku 315. uvede zaštita od prisile i za socijalne radnike, kao i druge djelatnike zaposlene u sustavu socijalne skrbi, iz razloga što su socijalni radnici svakodnevno izloženi različitim vrstama nasilja od strane korisnika (prijetnje, vrijeđanje, fizičko nasilje, ubojstvo). Smatram da je država dužna zaštititi djelatnike socijalne skrbi koji obavljaju djelatnost javne službe od svakog oblika nasilja. Kontinuiranim</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 100/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište neprava nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja</p>

odbijanjem države da se i za profesiju socijalnih radnika uvede zaštita od prisile, te ujedno osigura status službene osobe, smatram diskriminirajućim u odnosu na ostale javne službe kojima je isto osigurano.

zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.

NERINA TOLJ
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA

U svezi čl. 315 KZ , čl. 13 Izmjena i dopuna ponovo se ne predviđa utvrđivanje statusa službene osobe socijalnih radnika i ostalih djelatnika u sustavu socijalne skrbi. Socijalni radnici jedni su od najizloženijih javnih službenika u svom radu. Svakodnevno se suočavaju sa različitim vrstama agresije usmjerenih od korisnika. Nemaju nikakvu zaštitu niti način da se obrane od eventualnih nasilnih ponašanja. Kada dožive napad na svom radnom mjestu, bilo uredu ili terenu, moraju osobno podnositi privatne tužbe. Bez obzira na težinu i vrstu poslova koje obavljamo i opasnostima s kojima smo suočeni svi javni djelatnici trebali bi imati isti tretman u pogledu zaštite od strane države.

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana. Ovim Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona nije mijenjana definicija službene osobe iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona.

ASJA KOHAR VITEZ
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA

Obzirom na svakodnevnu izloženost nekom od oblika nasilja od strane naših stranaka, molim da se u čl. 315. uvede zaštita socijalnih radnika i drugih stručnih djelatnika u sustavu socijalne skrbi.

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je

<p>18</p>	<p>činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
<p>Ivanka bošnjak-Galina PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA Obzirom na javnosti od ranije poznatu činjenicu da su socijalni radnici i drugi djelatnici u sustavu socijalne skrbi svakodnevno izloženi nekom od oblika nasilja od strane korisnika, da je bilo smrtnih slučajeva, invaliditeta i drugih ozbiljnih trajnih promjena u zdravlju djelatnika, molim da se u čl. 315. uvede zaštita socijalnih radnika i drugih stručnih djelatnika u sustavu socijalne skrbi.</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
<p>Magdalena Markota PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA Kao stručni djelatnik javne ustanove koji u svome poslu primjenjuje zakone u okviru javnih ovlasti kao službena osoba, a ne privatna osoba, ovim putem apeliram na</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 100/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela</p>

<p>zakonodavca da se u Izmjene i dopune kaznenog zakona, u čl. 315 a uvede i zaštita struke socijalnog rada i drugih stručnih radnika u obavljanju javnog posla u socijalnoj skrbi. Ne postoji dovoljno dugačak prostor za pisanje argumenata koji bi vjerno prikazao opravdanost navedenog zahtjeva. Pozivam sve koji smatraju suprotno(uključujući i zakonodavce) da provedu dva radna tjedna u bilo kojem centru za socijalnu skrb!</p>	<p>unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
---	---

<p>Irena Meštrović PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA Kao socijalni radnici, prilikom obavljanja javnog posla, gotovo svakodnevno izloženi smo nekim od rizika različitih oblika nasilja korisnika iz sustava socijalne skrbi, stoga predlažem da se u čl. 315 osim predloženog, uvede i struka socijalnog radnika, ali i drugih stručnih djelatnika u sustavu socijalne skrbi.</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 100/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
--	---

<p>Maja Šutalo PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA S obzirom na uvjete rada, socijalni radnici te drugi stručni djelatnici u sustavu socijalne skrbi, su također</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 100/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je</p>
--	---

<p>svakodnevno u svom radu izloženi različitim nasilnim oblicima ponašanja od strane korisnika (prijetnje, vrijeđanje, psovanje, zastrašivanje i sl.). Slijedom navedenog, predlažem da se u čl.315. osim predloženog, uvede i zaštita struke socijalnog radnika i drugih stručnih djelatnika u sustavu soc. skrbi, a koji obavljaju javni posao.</p>	<p>javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
<p>ines novačko PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA Hvala zakonodavcu što je na djelatnike centara za socijalnu skrb koji su svakodnevno izloženi svim oblicima nasilja ponovno zaboravio. Dokažite suprotno i čl. 315 zaštitite struku socijalnog rada i drugih stručnih radnika u obavljanju javnog posla u socijalnoj skrbi.</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
<p>Vesna Čonda PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA Gdje su socijalni radnici, zar smo zaboravili jakova kojeg</p>	<p>Odbijen Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.</p>

<p>je korisnik ubio na radnom mjestu i gotovo svakodnevnih napada kako na radnom mjestu tako i na sudu , u ustanovama, socijalni radnici konačno se moraju naći u zakonu</p>	
<p>Martina Ninčević PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA Djelatnici sustava socijalne skrbi svakodnevno su izloženi nekom obliku nasilja (i sama sam bila žrtva) i to na svom radnom mjestu. Kada se dogodi neki od oblika nasilja (fizičko nasilje, prijetnja i sl.) od strane ODO-a i policije nas upućuju na privatnu tužbu kao da smo napadnuti u svom domu ili na ulici ,a ne obavljajući javnu djelatnost. Obzirom na navedeno predlažem da se u čl.315 a uvrste prvenstveno socijalni radnici kao i drugi stručni djelatnici koji obavljaju djelatnost socijalne skrbi kao javnu.</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kašnjava postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište neprava nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
<p>Ivana Mostarac PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA Sramotno je da socijalni radnici već nemaju status službene osobe! Obzirom na svakodnevnu izloženost raznim vrstama nasilja i opasnostima potrebno je u najkracem mogućem roku socijalnim radnicima i drugim stručnim djelatnicima u sustavu socijalne skrbi dodijeliti status službene osobe, odnosno uvrstiti ih u članak 315. Zakona!</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kašnjava postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište neprava nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u</p>

	<p>obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
<p>Jasminka Kacun Kresojević PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA Poštovani, smatram nužnim da se u članak 315 uvede struka socijalnog radnika te drugih stručnih djelatnika u socijalnoj skrbi, a koji obavljaju javni posao i svakodnevno su izloženi različitim oblicima nasilja, kao i nastavnog i nenastavnog osoblja prilikom obavljanja odgojno-obrazovne djelatnosti.</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
<p>Marin Markovina PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA Smatram potrebnim da se u izmjene KZ-a, čl. 315 osim zdravstvenih radnika uvrste i socijalni radnici te ostali stručni radnici u sustavu socijalne skrbi jer su svakodnevno izloženi napadima i prijetnjama svojih korisnika, i to obavljajući svoj posao i trudeći se da provode zakone RH koja bi ih onda zbog toga trebala maksimalno i zaštititi.</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom</p>

	<p>radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjenjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
<p>EMANUEL VESEL PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA Kao službenik MUP-a više puta sam tijekom rada upućivan na intervencije gdje su djelatnici centra za socijalnu skrb bili ugroženi od osoba koje su se nasilno ponašale, stoga je vrijeme da se kroz čl. 315. a uvede zaštita od prisile djelatnika zaposlenih u sustavu socijalne skrbi uključujući i djelatnike zdravstvene zaštite!</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 100/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niza kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Ovim prijedlogom izmjenjena i dopuna Kaznenog zakona definicija službenih osoba iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona nije mijenjana.</p>
<p>Zrinka Perić PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Također kao socijalna radnica, zaposlena u Centru za socijalnu skrb, izložena sam raznim oblicima neprimjerenog i agresivnog ponašanja stranaka zbog čega sam tražila i intervenciju policije stoga je nužno uvrstiti i socijalne radnike kao službene osobe u ovaj nacrt prijedloga. Obavezno!!!!</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku</p>

<p>JK</p>	<p>315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.</p>
<p>Marijana Josipović PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Smatram nužno potrebnim predložiti da se u čl.315 uvede struka socijalnog radnika, te drugih stručnih djelatnika u socijalnoj skrbi. Vrijeme je da se u Centrima za socijalnu skrb počnu štiti zaposlenici koji su svakodnevno izloženi nasilju!</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.</p>
<p>Marijana Zrna PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Kao socijalna radnica, zaposlena u javnoj ustanovi, u kojoj se gotovo pa svakodnevno u svome radu suočavam sa vrlo rizičnim kategorijama stranaka čije ponašanje, prilikom odlučivanja o njihovim pravima i interesima, zna vrlo često poprimati inkriminirajuće ponašanje, smatram da je izrazito važno i nužno da se napokon i u okviru kaznenog zakona dodatno zaštititi i naša struka te naše profesionalno djelovanje, stoga apeliram da se u članak 315.a Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona uvrsti kao kazneno djelo prisile i prisila prema djelatnicima iz sustava socijalne skrbi.</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz</p>

<p>Kristina Trbuha PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI Neophodno je da se napad na socijalne radnike (koji se događaju gotovo svakodnevno) zakonom tretiraju kao napad na službenu osobu.</p>	<p>kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.</p> <p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište neprava nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornošću) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona nije mijenjana definicija službene osobe iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona. Kaznenopravna zaštita odgovornih osoba u obavljanju javnih ovlasti osigurana je kroz niz kaznenih djela sadržanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.</p>
<p>Pravobranitelj za osobe s invaliditetom PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA Vezano za odredbe članka 24. Kaznenog zakona koje nisu obuhvaćene predmetnim izmjenama i dopunama, a koje se odnose na počinjenje kaznenih djela u stanju nebrojivosti, smatramo opravdanim ukazati na potrebu usuglašavanja Kaznenog zakona i Zakona o kaznenom postupku s Konvencijom Ujedinjenih naroda o pravima osoba s invaliditetom, a što ima za posljedicu derogiranje Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama. Naime, sukladno čl. 24 Kaznenog zakona, počinitelj koji je počinio protupravno djelo u stanju nebrojivosti nije kriv i ne može mu se izreći kazna te se u tom slučaju postupi po Zakonu o zaštiti osoba duševnim smetnjama. Navedeno zakonsko određenje protivno je Konvenciji i predstavlja povredu prava osoba s invaliditetom. Naime, tijekom 14. sjednice UN-ovog Odbora za prava osoba s invaliditetom održane u rujnu 2015. godine, usvojene su Smjernice o članku 14. Konvencije - Pravo na slobodu i sigurnost osoba s invaliditetom iz kojih proizlazi sljedeće: „16. Odbor je utvrdio da su izjave o nesposobnosti za suđenje ili nesposobnosti da se osoba smatra kazneno odgovornom u kaznenopravnim sustavima kao i zadržavanje osobe na temelju tih izjava, u suprotnosti sa člankom 14. Konvencije, jer lišavaju osobu njezinom</p>	<p>Odbijen Nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>

prava na pravični postupak i mjera zaštite koje se primjenjuju na svakog tuženika. Odbor je također pozvao države članice da uklone takve izjave iz kaznenopravnog sustava. Odbor je preporučio da se „sve osobe s invaliditetom koje su bile optužene za zločine i .... zadržane u zatvorima i ustanovama bez suđenja mogu braniti od kaznenih prijava, te im se treba pružiti potrebna podrška i prilagodba kako bi se olakšalo njihovo učinkovito sudjelovanje“, ali i prilagodba postupka kako bi se osiguralo pravično suđenje i pravičan postupak. Sve osobe, pa tako i osobe, primjerice sa intelektualnim ili mentalnim oštećenjem imaju obavezu ne nanijeti štetu ili ozljedu. Ukoliko osobe, neovisno o vrsti invaliditeta, počine kazneno djelo, potrebno je provesti postupak koji se provodi i za osobe bez invaliditeta te im je potrebno staviti u raspolaganje sva pravna sredstva koja su na raspolaganju i osobama bez invaliditeta sukladno kaznenim zakonima. Međutim, osobama s invaliditetom često je uskraćena jednaka zaštita prema kaznenom zakonu budući da isti preusmjerava na posebni pravni put koji obuhvaća zakone o mentalnom zdravlju. Zakoni o mentalnom zdravlju i postupci obično imaju niži standard kada je u pitanju zaštita ljudskih prava na pravičan postupak i pravično suđenje, a nisu u skladu s čl. 13. u svezi s čl. 14. Konvencije (Smjernice o čl. 14 KUN-a, VII-Lišavanje slobode na temelju smatrane prijetnje koju predstavljaju osobe s invaliditetom, navodne potrebe za njegovom ili liječenjem, ili nekih drugih razloga, t.14.). Nastavno na prethodno navedeno Odbor je razmotrio sigurnosne mjere izrečene osobama koje se ne smatraju odgovornima zbog neuračunljivosti i nesposobnosti da se smatraju kazneno odgovornima te je preporučio ukinuće onih koji uključuje prisilno zdravstveno i psihijatrijsko liječenje u ustanovama te je izrazio zabrinutost vezano za izostanak redovitih garancija u kaznenopravnom sustavu. Iz svega prethodno navedenog proizlazi kako je zahtjev iz Konvencije da se na sve počinitelje kaznenih djela primjenjuje isti zakonodavni postupak, neovisno ima li počinitelj invaliditet ili nema. Nakon donošenja osuđujuće presude, sve osobe s invaliditetom upućuju se na izdržavanje kazne u zatvore i kaznionice, koje je potrebno prilagoditi vrsti podrške koju zatvorenik s invaliditetom treba ovisno o vrsti invaliditeta. Posljednjih nekoliko godina, pravobraniteljica u svojim izvješćima, javnim nastupima, kao i službenim obraćanjima institucijama, naglašava potrebu razvijanja izvaninstitucionalnih usluga mentalnog zdravlja u zajednici što ima za posljedicu restrukturiranje institucionalnog načina liječenja osoba s mentalnim oštećenjima (psihijatrijskih bolnica), pogotovo u djelu prisilnog liječenja budući da Konvencija ne podržava nikakav oblik prisile. Počinitelji koji su počinili kazneno djelo u stanju nebrojivosti trebaju kaznu izdržavati u zatvorskom sustavu, a ne na forenzičnom odjelu psihijatrijske bolnice s ciljem liječenja. Ukoliko je zatvoreniku s invaliditetom potrebna podrška u vidu liječenja, istu je potrebno pružiti u zatvorskom sustavu. Ujedno je potrebno preispitati treba li se uopće i dalje koristiti pojam nebrojivosti kao što se trenutno koristi. S obzirom na navedeno, dužnost je Republike Hrvatske, sukladno odredbama Konvencije, izvršiti preokret u dosadašnjem načinu liječenja kao i poimanju osoba s invaliditetom (osoba s mentalnim/psihosocijalnim poteškoćama i intelektualnim oštećenjima) kao počinitelja kaznenih djela te vas obavještavamo kako će daljnje postupanja pravobraniteljice vezano za prethodno

<p>opisano područje biti usmjereno na usuglašavanje zakonodavstva s Konvencijom. Podredno, predlažemo kako je i stavak 2. članka 24. Kaznenog zakona - Neubrojivost, potrebno terminološki usuglasiti s Konvencijom budući da je nejasno na koja se to točno oštećenja odredba odnosi: „... zbog duševne bolesti, privremene duševne poremećenosti, nedovoljnog duševnog razvitka ili neke druge teže duševne smetnje.“, a sve iz obrazloženja navedenog pod t. 1) ovog prijedloga. Posebno napominjemo kako niti Zakon o zaštiti osoba s duševnim smetnjama (Narodne novine, br. 76/14) ne upotrebljava konvencijski termin „mentalno oštećenje“, već „duševna smetnja“ te će Pravobraniteljica prilikom iduće izmjene navedenog zakona, predložiti njegovo terminološko usklađenje s Konvencijom.</p>	
<p>Zorislav Kaleb PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 2. Predlažem u st. 2., 3. i 4. čl. 57 riječ "neuvjetovani" zamjeniti sa "bezuvjetni". Predlažem da novi st. 5. glasi: „(5) Vrijeme provjeravanja iz uvjetovanog dijela kazne počinje teći nakon izdržavanja bezuvjetnog dijela kazne.“ Obrazloženje: Smatram da riječ bezuvjetni jasni od izraza neuvjetovani, te je u duhu hrvatskog pravnog izričaja i koristi se u praksi. U st. 5. bi se jasnije naglasilo kako vrijeme provjeravanja iz uvjetovanog dijela kazne počinje teći po izdržavanju bezuvjetnog dijela kazne.</p>	<p>Odbijen Riječ „neuvjetovani“ u primjeni je od uvođenja instituta djelomične uvjetne osude, dakle od 1. siječnja 2013. i nisu zabilježene poteškoće u primjeni zbog jezičnih razloga. S obzirom da članak koristi i termin „uvjetovani“ smatramo da se distinkcija pojmova i jasnoća norme lakše postiže alternacijom osnovnog pojma i njegovom negacijom.</p>
<p>Pravobranitelj za osobe s invaliditetom PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 3. 1) U Općem djelu Kaznenog zakona-Glava osma (VIII)-Značenje izraza u ovom Zakonu, predlažemo dopunu članka 87. na način da se iza stavka 6) implementira konvencijska definicija osobe s invaliditetom, koja glasi: „Osobe s invaliditetom su one osobe koje imaju dugotrajna tjelesna, mentalna, intelektualna ili osjetilna oštećenja, koja u međudjelovanju s različitim preprekama mogu sprečavati njihovo puno i učinkovito sudjelovanje u društvu na ravnopravnoj osnovi s drugima“ (članak 1. stavak 2. Konvencije). Obrazloženje: Republika Hrvatska ratificirala je Konvenciju o pravima osoba s invaliditetom (Narodne novine - Međunarodni ugovori, br. 06/07, 03/08 i 05/08; u daljnjem tekstu: Konvencija) koja je postala obvezujući međunarodni dokument slijedom čega je Republika Hrvatska dužna implementirati odredbe Konvencije u nacionalno zakonodavstvo. U Posebnom djelu Kaznenog zakona propisana su određena kaznena djela kojima se kao kvalificirani oblik temeljenog kaznenog djela smatra protupravni napad na osobu "s težim invaliditetom", „osobu teže tjelesne ili duševne smetnje“, te se takva terminologija proteže kroz pripadajuće odredbe cijelog zakona. Kao što je vidljivo iz konvencijske definicije, Konvencija ne stupnjeva težinu invaliditeta te razlikuje ukupno 4 vrste invaliditeta: tjelesno, mentalno (duševne smetnje, psihičke bolesti), intelektualno (mentalna retardacija) i osjetilno oštećenje (gluhoća, sljepoća, gluho sljepoća) te smatramo kako bi se navedena terminologija morala upotrebljavati i u pozitivnom zakonodavstvu. Imajući u vidu razloge četvrte izmjene Kaznenog zakona, a koje se između ostalog, odnose i na implementaciju direktiva i usklađenja s međunarodnim zakonodavstvom, smatramo opravdanim ukazati na potrebu implementacije konvencijske definicije osoba s invaliditetom u Kazneni zakon kako je to prethodno i navedeno te zamjenu postojećih termina koji</p>	<p>Odbijen Nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>

su nepotpuni i u nesuglasju sa Konvencijom. S obzirom na prethodno navedeno, predlažemo: * Uvrštavanje konvencijske definicije osobe s invaliditetom u članak 87. Kaznenog zakona- Glava osma (VIII)-Značenje izraza u ovom Zakonu, * Zamjenu postojećih termina „s težim invaliditetom“, „osobu teže tjelesne ili duševne smetnje“ sa konvencijskim terminom „osoba s invaliditetom“ u svim pripadajućim odredbama Kaznenog zakona. Protupravni napad na osobu „s težim invaliditetom“ odnosno na „osobu teže tjelesne ili duševne smetnje“ smatra se kvalificiranim oblikom temeljenog kaznenog djela koje ima za posljedicu teže kažnjavanje u odnosu na temeljni oblik kaznenog djela. Analizirajući određena kaznena djela u kojima je navedena kategorija invaliditeta, primjerice, Glava X-Kaznena djela protiv života i tijela, Glava XIII-Kaznena djela protiv osobne slobode, Glava XVI-Kaznena djela protiv spolne slobode i dr., proizlazi kako se osobe s invaliditetom smatraju kao „ranjiva“ kategorija koju je potrebno dodatno zaštititi zbog presumirane bespomoćnosti koja je rezultat invaliditeta. Međutim, upravo Konvencija o pravima osoba s invaliditetom u prvi plana stavlja okolnost „na ravnopravnoj osnovi s drugima“ - s osobama bez invaliditeta, što znači da se na osobu s invaliditetom ne smije gledati kroz prizmu „ranjivosti“, „bespomoćnosti“, bolesti i bolesnih stanja, već se u prvi plan mora staviti osoba koja onda ima određene potrebe koje proizlaze iz invaliditeta. Cijenimo namjeru zakonodavca da ovakvim načinom (kvalificirani oblik, stroži kazneni okvir) dodatno zaštititi osobe s invaliditetom kao i da ujedno pošalje poruku počiniteljima kaznenih djela o nedopustivosti takvog ponašanja (generalna prevencija), međutim, medicinski model gledanja na invaliditet koji još uvijek dominira u zakonodavstvu Republike Hrvatske, pa tako i u trenutnom Kaznenom zakonu, potrebno je napustiti jer je protivan Konvenciji. Na osobe s invaliditetom potrebno je gledati kroz socijalni model i „njihovo puno i učinkovito sudjelovanje u društvu te zakonodavac poruku o štetnosti napada na osobu s invaliditetom treba „poslati“ koristeći socijalni model, primjerice, pojašnjavanjem zločina iz mržnje koji je počinjen zbog invaliditeta.

**Pravobranitelj za osobe s invaliditetom
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
KAZNENOG ZAKONA, Članak 3.**

Nadalje, u članku 87. stavak 21. Kaznenog zakona definiran je Zločin iz mržnje, a koja odredba glasi: (21) Zločin iz mržnje je kazneno djelo počinjeno zbog rasne pripadnosti, boje kože, vjeroispovijesti, nacionalnog ili etničkog podrijetla, invaliditeta, spola, spolnog opredjeljenja ili rodnog identiteta druge osobe. Takvo postupanje uzet će se kao otegotna okolnost ako ovim Zakonom nije izričito propisano teže kažnjavanje. Kao što je vidljivo zakonodavac je definirao kazneno djelo zločina iz mržnje ako je ono počinjeno zbog invaliditeta.

Međutim, u praksi se sva kaznena djela počinjena na štetu osobe „s težim invaliditetom“, „osobe teže tjelesne ili duševne smetnje“, a gledajući na invaliditet kroz prizmu medicinskog modela“, kvalificiraju kao otegotna okolnost temeljenog kaznenog djela. Smatramo kako se korištenje elementa „ranjivosti“ kako bi se objasnila motivacija počinitelja kad je žrtva osoba s invaliditetom sprječava nadležne institucije da kvalificiraju ta postupanja kao kazneno djelo iz mržnje, motivirano predrasudom. Iz tog razloga u Republici Hrvatskoj među zabilježenim zločinima iz mržnje nema onih prema osobama s invaliditetom. Međutim, to ne znači da takvih

Odbijen

Nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.

kaznenih djela nema već upućuje na to da ih se ne procesuirao kao zločine iz mržnje već kao kvalificirani oblik temeljnih kaznenih djela. Smatramo kako u praksi odnosno u postupanju policijskih službenika i državnog odvjetništva postoje nejasnoće i nedoumice vezano za pokretanje postupka kada je žrtva osoba s invaliditetom, a u kojem slučaju se automatizmom djelo podvodi pod kvalificirani oblik temeljnog kaznenog djela te se ne ispituju pretpostavke koje su potrebne da bi se djelo okarakteriziralo kao zločin iz mržnje prema osobama s invaliditetom. Mišljenja samo kako policijski službenici u situacijama kada je počinjeno kazneno djelo na štetu osobe s invaliditetom trebaju ispitati koju je ulogu invaliditet žrtve imao kod počinjenja kaznenog djela. Prilikom istraživanja i procesuiranja takvih kaznenih djela potrebno je tražiti predrasude i pristranost, a ne mržnju. Biranje žrtve ZBOG invaliditeta čini djelo zločinom iz mržnje. Nije nužno dokazati mržnju već samo to da je netko izabran kao žrtva zbog invaliditeta. Ako je zločin počinjen s motivom utemeljenom na averziji ili predrasudama zbog osobina žrtve može se voditi i istraživati kao zločin iz mržnje. Posebno skrećemo pozornost na standard Europske komisije protiv rasizma i netolerancije koja djeluje pri Vijeću Europe, a koja je usvojila standard prema kojem se neko kazneno djelo smatra kaznenim djelom iz mržnje ukoliko žrtva osjeća da je ono bilo motivirano neprijateljstvom prema njoj zbog njezinog invaliditeta. Žrtva ne treba dokazivati da je počinitelj motiviran mržnjom. Pokazatelji motivacije predrasudama su objektivne činjenice, okolnosti ili obrasci povezani s kaznenim djelom koji sami ili povezani s drugim činjenicama i okolnostima naznačuju da je počinitelj dijelom ili u cijelosti motiviran nekim oblikom predrasude. Za zločine iz mržnje je karakteristično da su oni obično kulminacija dugotrajnijih manjih incidenata kao što su razni oblici uznemiravanja, verbalni napadi, izrugivanje, korištenje pogrdnih imena i slično. U slučajevima zločina iz mržnje izuzetno važno ne gledati samo svaki incident pojedinačno i izolirano. Upravo učestalost manjih incidenata i njihova dugotrajnost ukoliko se ne poduzmu učinkovite mjere suzbijanja dovode do težih oblika nasilja kao što je to bio slučaj u predmetu Đorđević protiv Hrvatske gdje je Europski sud za ljudska prava utvrdio niz propusta Republike Hrvatske u zaštiti osobe s invaliditetom koja je bila žrtva nasilja okoline. Imajući u vidu konvencijsko načelo ravnopravnosti osoba s invaliditetom i osoba bez invaliditeta, te dužnost provedbe socijalnog modela poimanja invaliditeta, smatramo kako bi promjene u ovom djelu zakona trebale ići u smjeru poštivanja preuzetih međunarodnih obveza. Smatramo kako je potrebno da Republika Hrvatska razvija praksu osuđivanja protupravnog postupanja koje je motivirano predrasudama prema osobama s invaliditetom, stoga, ovim putem preporučamo daljnji rad na ovoj složenoj problematici.

igor baruškin

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 3.

brat i sestra one osobe čija je smrt izravno prouzročena kaznenim djelom " ukoliko su živjeli u zajedničkom kućanstvu sa žrtvom kaznenog djela"

Odbijen

Nije razvidna intencija g. Igora Baruškin

igor baruškin

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 3.

Odbijen

Nije razvidna intencija g. Igora Baruškin.

<p>a ako njih nema,izravni predak u prvoj liniji-otac,majka</p> <p>igor baruškin PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 8. a bože moj koji članak,kako će to biti dokazivo??dakle složeno kazneno djelo-putovanje i sa svrhom izvršenja neke terorističke djelatnosti.možda netko ne krene na put sa tom namjerom nego naknadno nastane namjera da počini kazneno djelo ili čak bude prisiljen nekom vrste vis absoluta ili vis compulsiva.i čemu tako drastična kazna u vidu maksimuma od 8 godina??</p>	<p>Odbijen Kazneno djelo putovanje u svrhu terorizma predloženo u članku 8. Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona kojim se iza članka 101. dodaje novi članak 101. a) predloženo je sukladno članku 9. Direktive (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88/6, 31. 3. 2017.) Naime, iako je postupanje iz članka 9. Direktive moguće podvesti pod postojeće kazneno djelo iz članka 103. Kaznenog zakona (pripremanje kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom), Direktiva zahtjeva kažnjavanje za pokušaj počinjenja predmetnog kaznenog djela, a koji pokušaj nije moguć kod pripremnih radnji jer je već obuhvaćen pojmom pripremanja. S tim u svezi, predloženo je se da se članak 9. Direktive transponira kroz novi članak 101.a Kaznenog zakona, kao samostalno kazneno djelo.</p>
<p>Zorislav Kaleb PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 8. Priružujem se prethodnom komentau. Ako se već po Direktivi to mora unijeti kao kazneno djelo predlažem da se doda kao st. 2 čl. 103. KZ.</p>	<p>Odbijen Kazneno djelo putovanje u svrhu terorizma predloženo u članku 8. Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona kojim se iza članka 101. dodaje novi članak 101. a) predloženo je sukladno članku 9. Direktive (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88/6, 31. 3. 2017.) Naime, iako je postupanje iz članka 9. Direktive moguće podvesti pod postojeće kazneno djelo iz članka 103. Kaznenog zakona (pripremanje kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom), Direktiva zahtjeva kažnjavanje za pokušaj počinjenja predmetnog kaznenog djela, a koji pokušaj nije moguć kod pripremnih radnji jer je već obuhvaćen pojmom pripremanja. S tim u svezi, predloženo je se da se članak 9. Direktive transponira kroz novi članak 101.a Kaznenog zakona, kao samostalno kazneno djelo.</p>
<p>Robert Lahnit PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 13. Penalizaciju u alineji 1 treba zamijeniti sa: kaznit će se kaznom zatvora od jedne do tri godine Penalizaciju u alineji 2 treba zamijeniti: umjesto: počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina zatvora treba zamijeniti sa počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od tri godine do pet godina zatvora. Nelogično je da kazna za nanošenje tjelesne ozljede bude manja od maksimalne kazne za prijetnju. Tek tada će kazna imati svoj učinak. Apsolutno podržavam proširivanje penalizacije na javne djelatnike javnih službi koji dosad nisu bili zaštićeni, a nastavno na posljednje premlaćivanje vozača u Splitu i prijetnju nožem na kontrolora karata u Splitu, te premlaćivanje vozača autobusa u Zagrebu.</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprijeđenje zdravlja ljudi,</p>

	<p>predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona</p>
<p>Lidija Perši PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 13. Socijalni radnici kao i drugi stručni radnici Centara za socijalnu skrb također obavljaju javnu službu, a svakodnevno su u radu izloženi prijetnjama, uvredama i napadima. Ne razumijem predlagatelje Zakona koji rade diskriminaciju javnih službenika, a upoznati su s ubojstvima socijalnih radnika, kao i učestalim prijetnjama i uvredama od strane klijenata. Predlažem da članak 315.a stavak 1. glasi: "Tko doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika koji zdravstvenu djelatnost obavlja kao javnu službu, te socijalnog radnika kao i druge stručne radnike koji obavljaju djelatnost socijalnog rada kao javnu službu, silom ili prijetnjom da će izravno uporabiti silu spriječiti u obavljanju njegove zdravstvene i socijalne djelatnosti, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine." Predlažem da stavak 2 glasi: "Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka doveden u opasnost život ili tijelo doktora medicine, doktora dentalne medicine, drugi zdravstveni radnik, socijalni radnik kao i drugi stručni radnik koji obavlja djelatnost socijalnog rada ili mu je nanesena tjelesna ozljeda ili je uporabljeno oružje ili opasno oruđe, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina zatvora."</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.</p>
<p>Zorislav Kaleb PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 13. Predlažem promjenu naslova u: „Prisila prema zdravstvenom i socijalnom radniku ili drugoj osobi u obavljanju javne službe. Dodati u st. 1. i 2. "i socijalnom radniku ili drugoj osobi u obavljanju javne službe". Predlažem izmjene st. 3 i dodavanje st. 4. na način da glase: "3) Nema kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka ako je počinitelj je bio izazvan protuzakonitim, bezobzirnim, grubim postupanjem ili nemarnim postupanjem prema pacijentu ili stranci, posebice djetetu, trudnoj ili starijoj osobi doktora medicine, doktora dentalne medicine, drugog zdravstvenog radnika ili druge osobe u obavljanju javne službe." "4) Počinitelj kaznenog djela iz stavka 2. ovoga članka koji je bio izazvan protuzakonitim, bezobzirnim ili grubim postupanjem ili nemarnim postupanjem prema pacijentu ili stranci, posebice djetetu, trudnoj ili starijoj osobi doktora medicine, doktora dentalne medicine, drugog zdravstvenog radnika ili druge osobe u obavljanju javne službe, može se osloboditi kazne." Obrazloženje: Predlažem u novo djelo dodati socijalnog radnika ili drugu osobu u obavljanju javne službe sukladno ostalim obrazloženjima i prijedlozima (da ne ponavljam) s obzirom na pojavne oblike nasilja prema istim osobama u obavljanju javne službe. Za st. 1 predlažem uvesti kao mogućnost i razloge za isključenje protupravnosti, a</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u</p>

dodati kao razlog i nemarno postupanje prema pacijentu ili stranci, posebice djetetu, trudnoj ili starijoj osobi.

21

Jelena Haluga-Novak

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 13.

U članku 13. navodi se izmjena Kaznenog Zakona u kojem se napad na zdravstvenog radnika kategorizira kao napad na službenu osobu. Smatram da je nužno da socijalni radnici, pravnici, psiholozi i svi stručni djelatnici, kao djelatnici javne službe, u centru za socijalnu skrb (u sustavu socijalne skrbi), također trebaju uvrstiti u spomenutu kategorizaciju, posebice jer su isti dugotrajno izloženi napadima korisnika sustava socijalne skrbi, uz primjenu prisile i prijetnji smrću, te fizičkih napada.

obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Što se tiče prijedloga da se stavkom 3. propiše isključenje protupravnosti za osnovni oblik kaznenog djela iz stavka 1., a stavkom 4. fakultativno oslobođenje od kazne za kvalificirani oblik kaznenog djela iz stavka 2., smatramo da količina neprava sadržana u kaznenom djelu i ozbiljnost napada na zaštićeno pravno dobro počinjena kako osnovnim tako i kvalificiranim oblikom kaznenog djela ne opravdava isključivanje protupravnosti već se eventualni doprinos doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika u vidu izazivanja počinitelja protuzakonitim, bezobzirnim ili grubim postupanjem adekvatno vrednuje kroz institut fakultativnog oslobođenja od kazne.

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište neprava nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Izmjenama i dopunama Kaznenog zakona nije mijenjana definicija službene osobe iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona.

Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 13.

SINDIKAT ZAPOSLENIKA U DJELATNOSTI SOCIJALNE SKRBI HRVATSKE Baštijanova 48, Zagreb OIB:38729324054 Prijedlog izmjene članka 13. Nacrta Kaznenog zakona Uz članak 13. : Člankom 315. b Kaznenog zakona uvodi se novo kazneno djelo prisila prema zaposelniku u socijalnoj skrbi . Kroz članak 1. predmetnog kaznenog djela inkriminira se sprječavanje silom ili prijetnjom na izravnu uporabu sile zaposlenika u socijalnoj skrbi u vezi s obavljanjem njegove djelatnosti kao javne službe. U stavku 2. kao kvalifikatorna okolnost propisuje se dovođenje u opasnost života ili tijela zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi u vezi s

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište neprava nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi

obavljanjem njegove djelatnosti ili nanošenje tjelesne ozljede ili uporaba oružja ili opasnog oruđa. U stavku 3. propisuju se mogućnost oslobođenja od kazne počinitelja ovog kaznenog djela kada je isti bio izazvan protuzakonitim, bezobzirnim ili osobito grubim postupanjem zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi u vezi s obavljanjem njegove djelatnosti. „Članak 13. Iza članka 315. dodaje se članak 315. b koji glasi: „Prisila prema zaposleniku u socijalnoj skrbi Članak 315.b (1) Tko zaposlenika u socijalnoj skrbi u vezi s obavljanjem njegove djelatnosti koju obavlja kako javnu službu, silom ili prijetnjom da će izravno uporabiti silu spriječi u obavljanju njegove djelatnosti, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine. (2) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka doveden u opasnost život ili tijelo zaposlenika u socijalnoj skrbi u vezi s obavljanjem njegove djelatnosti ili mu je nanesena tjelesna ozljeda ili je uporabljeno oružje ili opasno oruđe, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina zatvora. (3) Počinitelj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka koji je bio izazvan protuzakonitim, bezobzirnim ili grubim postupanjem zaposlenika u socijalnoj skrbi u vezi s obavljanjem njegove djelatnosti, može se osloboditi kazne.“ OBRAZLOŽENJE: Kako je smisao svakog zakona i prevencija nezakonitog ponašanja, nužno je uvesti zaštitu za sve zaposlenike u sustavu socijalne skrbi koji obavljaju javnu službu. Sustav socijalne skrbi je specifičan i multidisciplinarni obzirom na činjenicu da su zaposleni radnici raznih profila (socijalni radnici, pravnici, socijalni pedagozi, psiholozi, logopedi, učitelji, radni instruktori, edukacijski rehabilitatori, medicinske sestre, njegovateljice, asistenti i dr.). Socijalni radnici i ostali u sustavu socijalne skrbi u ovom poslu često nailaze na svakodnevne neugodne situacije odnosno izloženi su nekom obliku agresije s obzirom da rade s osobama koje se nalaze u nekoj životnoj nevolji, koje su zbog toga često frustrirane, pa u ogorčenju ponekad postanu i nasilne. Opasnost od agresije i fizičkog osobito je prisutna u radu s osobama s poteškoćama psihofizičkog zdravlja, s ovisnicima, s osobama koje u stresnim i kriznim situacijama mogu reagirati na nepredvidiv ili agresivan način što zaposlenicima u sustavu socijalne skrbi predstavlja dodatan izvor stresa i straha. Također zaposlenici u sustavu socijalne skrbi su svakodnevno izloženi ozbiljnim prijetnjama i skrivenim porukama u komunikaciji. Obzirom na izrazitu odgovornost, očekivanja i dane im javne ovlasti, zaposlenici bi trebali biti zaštićeni na najviši mogući način koje Kazneni zakon poznaje. Isto tako u sustavu socijalne skrbi radi se o specifičnim postupcima kojima se nerijetko izazove ljutnja i nasilno ponašanje korisnika koji postaju agresivni i ne biraju načine da prisile ili pokušaju prisiliti stručne radnike da NE odrade poslove koji su im u nadležnosti, ili da im se "osvete" za postupke poduzete na temelju zakona. Npr. radi se o situacijama u kojima su korisnici nezadovoljni neisplatama novčanih pomoći (npr. ubojstvo socijalnog radnika u prostorijama Centra za socijalnu skrb Split), postupcima vezanim uz zaštitu žena od nasilja u obitelji (primjer u Čakovcu, gdje je ODO odbacilo prijave koje su stručne radnice podnosile zbog nametljivog ponašanja korisnika, a koji ustrajno to i dalje čini i uznemirava sve koji se bave zaštitom od nasilja u obitelji u Hrvatskoj, uključujući i Ured za zaštitu žrtava i svjedoka kaznenih djela), postupcima izdvajanja djece iz obitelji i sl. Isto tako, valjalo bi zaštititi od prisile i sve druge radnike koji

zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogući nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.

rade sa korisnicima koji imaju specifične teškoće (ustanove socijalne skrbi, stambene zajednice za osobe s intelektualnim teškoćama, odgojni domovi) gdje su radnici izloženi nemaloj fizičkom agresiji korisnika (npr. u jednom Centru za odgoj i obrazovanje napad korisnika na stručnog učitelja vilama, napad korisnika na odgajatelja flašom u kojoj je bila mokraća , u jednom domu za starije i nemoćne osobe njegovateljica je od strane korisnika gađana izmetom , napad korisnika na socijalnu radnicu u sredstvu javnog prijevoza, napad na zaposlenike nasilnim ulaskom u njihovom stanu, rezultat neposrednog anketiranja je da od 49 prisutnih zaposlenika doma za psihički bolesne odrasle osobe njih 27 je doživjelo neki oblik fizičkog nasilja i sl.)

ZAKLJUČAK Dosadašnje odredbe Zakona neposredno su diskriminirale zaposlenike u djelatnosti socijalne skrbi koji svakodnevno doživljavaju napade vezane uz obavljanje javnog posla. Pitanje sigurnosti zaposlenika u sustavu socijalne skrbi potrebno je da bi se postigli najviši standardi u obavljanju poslova , te je od iznimne važnosti da se pristupi rješavanju problema sprečavanja nasilničkog ponašanja prema zaposlenicima jedinstveno, a ne selektivno. Također smatramo da su precizno propisane kazne djelotvoran način prevencije . Molimo da se ovako uređeni članak uvrsti u Kazneni zakon.

Damir Mileta

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 13.

U članku 13. navodi se izmjena Kaznenog Zakona u kojem se napad na zdravstvenog radnika tretira kao napad na službenu osobu. Smatram da Zakon treba nadopuniti člankom koji bi na isti način tretirao i zaposlenike u osnovnoškolskim, srednjoškolskim i visokoškolskim ustanovama. Prijedlog teksta članka: Tko učitelja, nastavnika, stručnog suradnika, ravnatelja ili drugog radnika u školskoj ustanovi koji obavlja odgojno-obrazovnu djelatnost kao javnu službu, silom ili prijetnjom da će izravno uporabiti silu spriječi u obavljanju njegove odgojno-obrazovne djelatnosti,

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornošću) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogući nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.

Željka Bogović

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 13.

Prijedlog izmjene čl. 13. Nacrta: čl. 315.a Prisila prema zdravstvenom radniku - st. 1 izmijeniti da glasi: „Tko doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika koji zdravstvenu djelatnost obavlja kao javnu službu, silom ili prijetnjom da će izravno uporabiti silu spriječi u obavljanju njegove zdravstvene

Odbijen

Izmjenama i dopunama Kaznenog zakona nije mijenjana definicija službene osobe u članku 87. stavku 3. Kaznenog zakona. Budući da je člankom 314. Kaznenog zakona „prisila prema službenoj osobi“ propisana kaznenopravna sankcija u visini od šest mjeseci do pet godina zatvora za temeljni oblik počinjenja kaznenog djela u kojem je kao objekt počinjenja propisana službena osoba, u cilju očuvanja koherentnosti Kaznenog zakona, ista visina

djelatnosti, kaznit će se kaznom zatvora šest mjeseci do pet godina.". **Obrazloženje:** izjednačiti sa člankom 314. Prisila prema službenoj osobi, u pogledu zapriječene kazne. - st. 2 izmijeniti tako da glasi „ Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka doveden u opasnost život ili tijelo doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika ili mu je nanesena tjelesna ozljeda ili je uporabljeno oružje ili opasno oruđe, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina zatvora. **Obrazloženje:** Također, i kvalifikatorni oblik izjednačiti sa člankom 314. Prisila prema službenoj osobi, u pogledu zapriječene kazne. - st. 3 **Prijedlog 1.** Brisati stavak 3. **Obrazloženje:** U slučaju kada je počinitelj kaznenog djela izazvan protuzakonitim, bezobzirnim ili osobito grubim postupanjem doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika, na strani zdravstvenog djelatnika (doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika) postojat će kaznena, prekršajna ili disciplinska odgovornost, te će se, u tom slučaju, protiv zdravstvenog radnika, pokrenuti/moći pokrenuti jedan/više od naprijed opisnih postupaka. **Prijedlog 2.** U st. 3 brisati „i 2.“ **Obrazloženje:** Onemogućiti oslobođenje od kazne barem za kvalifikatorni oblik kaznenog djela. **Prijedlog 3.** St. 3 izmijeniti da glasi: „Počinitelj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka koji je bio izazvan protuzakonitim, bezobzirnim ili osobito grubim postupanjem doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika, može se osloboditi kazne. **Obrazloženje:** Izjednačiti sa člankom 314. Prisila prema službenoj osobi. **Željka Bogović,** mag.iur. Pravnica HKZR-SR ZRTD

kaznenopravne sankcije ne može biti propisana za one počinitelje koje prisilu počine prema zdravstvenom radniku, koji nema svojstvo službene osobe.

Martina Demirović

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 13.

Predlažem promjenu naslova u: „Prisila prema zdravstvenom i socijalnom radniku ili drugoj osobi u obavljanju javne službe. Dodati u st. 1. i 2. "i socijalnom radniku ili drugoj osobi u obavljanju javne službe".

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.

GORDANA STOJISAVLJEVIĆ

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15

KAZNENOG ZAKONA, Članak 13.

Žalosno je što se ovako malo kolega u sustavu socijalne skrbi odvažilo ostaviti svoj komentar ovdje, a još žalosnije je što zakonodavca moramo na ovaj način podsjećati da i socijalni radnici, kao i svi drugi stručni djelatnici koji obavljaju djelatnost socijalnog rada u JAVNIM službama, valjda zaslužuju da ih se konačno i prepozna kao takve, da se prepozna njihov rad, u kakvim uvjetima rade jer svi oni koji se prijete liječnicima i vozačima u javnom prijevozu, prijete se svakodnevno i nama kako u prostorijama javnih ustanova tako, ako ne i gore, na njihovom terenu. Sramotno je da još uvijek nemamo adekvatnu zaštitu, da nemamo beneficirani radni staž, da se u slučajevima prijetnji smrću očekuje od nas da protiv tih osoba podnosimo privatne tužbe i da svo to vrijeme s tim istim korisnicima i dalje profesionalno obavljamo sve one poslove koji se za njih trebaju obaviti. Stoga predlažem da se člankom 13. Zakona o izmjenama i dopunama KZ-a (odnosno 315. KZ-a) osim zdravstvenih radnika, zaštite i socijalni radnici, kao i svi drugi stručni radnici koji djelatnost socijalne skrbi obavljaju kao javnu službu.

i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogući nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.

Tomislav Krtinić

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 13.

U članku 13. Nacrta prijedloga potrebno je objekt zaštite proširiti i na sve ostaje djelatnike javnih službi i djelatnosti kad obavljaju takvu djelatnost ili u vezi njihovog obavljanja takve djelatnosti. Također, umjesto naziva kaznenog djela "Prisila prema ..." svrhovitije je i životno realnije koristiti naziv "Napad na ..." te ga nomotehnički urediti na način sličan kao što je uređen članak 315. postojećeg Kaznenog zakona. Naime, pored zdravstvenih radnika počesto su napadnuti i djelatnici drugih javnih službi koji trenutno ili uglavnom nisu posebno šticeeni, kao što su djelatnici odgojno-obrazovnih ustanova i visokoškolskih ustanova, vatrogasne zajednice, djelatnici javnog prijevoza, djelatnici javnih komunalnih službi i dr. Vezano uz predloženu izmjenu pojma "Prisila prema ..." u "Napad na ..." valja imati u vidu da su u stvarnosti češći oblici napada na te kategorije osobe, nago prisila u smislu sprječavanja obavljanja njihove službe. Time bi se ujedno izbjegle i dvojbe u rubnim slučajevima.

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogući nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.

Ivan Dušan

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 13.

Vezano za članka 13. Pozdravljam promjenu zakona i kažnjavanje prisile prema zdravstvenim radnicima, to je

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je

trebalo davno napraviti. osim zdravstvenih radnika, ovdje bi trebalo uključiti i ostale djelatnosti koje obavljaju javnu službu, a to su: vatrogasci, vozači javnog gradskog prijevoza, kondukteri u željeznicama i nastavnici u školama. Prisilu prema tim djelatnostima treba kažnjavati isto kao i prema zdravstvenim djelatnicima. Stoga predlažem da se ove djelatnosti uključe u članak 13, na način da se iza riječi zdravstvenom radniku dodaju riječi "vatrogascu javne vatrogasne postrojbe, vozaču i kontroloru javnog gradskog prijevoza, kondukeru u željezničkim vlakovima i učiteljima u školama", te da se te riječi uključe u sve stavke članka 315a zakona, odnosno da se prisila prema ovim djelatnostima uključi u kazneni zakon.

javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.

Marijana Zrna

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 13.

Kao socijalna radnica, zaposlena u javnoj ustanovi, u kojoj se gotovo pa svakodnevno u svome radu suočavam sa vrlo rizičnim kategorijama stranaka čije ponašanje, prilikom odlučivanja o njihovim pravima i interesima, zna vrlo često poprimiti inkriminirajuće ponašanje, smatram da je izrazito važno i nužno da se napokon i u okviru kaznenog zakona dodatno zaštiti i naša struka te naše profesionalno djelovanje, stoga apeliram da se u članak 315.a Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona uvrsti kao kazneno djelo prisile i prisila prema djelatnicima iz sustava socijalne skrbi.

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.

Sanja Strnad

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 13.

Zbog učestalog odnosno gotovo svakodnevnog neselektivnog bijesa korisnika te potrebe za zaštitom osnovnih ljudskih prava zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi, predlažem i molim da se napad na zaposlenike u socijalnoj skrbi – socijalne radnike u vezi

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima

sa obavljanjem djelatnosti smatra napadom na službenu osobu – nejasna je negativna diskriminacija radnika zaposlenih u djelatnosti socijalne skrbi u odnosu na zaštitu zaposlenika u drugim sustavima (sudstvu, zdravstvu, policiji).

se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište neprava nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogući nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.

Mirna Juras

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 13.

Predlažem da se člankom 13. Zakona o izmjenama i dopunama KZ-a (odnosno 315. KZ-a) osim zdravstvenih radnika, zaštite i socijalni radnici i drugi stručni radnici koji djelatnost socijalne skrbi obavljaju kao javnu službu. Većina pacijenata zdravstvenih radnika su i korisnici prava i usluga CZSS-a, prema tome čemu bi zdravstveni radnici bili zaštićeniji od socijalnih radnika i dr.? Djelatnici sustava socijalne skrbi svakodnevno su izloženi svim oblicima nasilja (psihičko, fizičko) od strane korisnika bez ikakvih mehanizama zaštite i to na svom radnom mjestu kao i na terenu u domovima korisnika. U slučajevima fizičkog nasilja, prijetnje i ometanja u obavljanju naše djelatnosti nadležna državna tijela upućuju nas na privatne tužbe (privatna tužba za obavljanje javne djelatnosti?!). S obzirom na ubojstvo socijalnog radnika od strane korisnika u CZSS-u Split 2000. godine žalosno je da ovakva odredba već odavno nije uvrštena u KZ, nego se za nju godinama moramo boriti bez ikakvih pomaka! Da ne govorim da svakodnevno na hodnicima Centra slušamo komentare korisnika kako bi i nas ostale trebalo riješiti na isti način!

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište neprava nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogući nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.

Centar za socijalnu skrb Čazma

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 13.

Predlažemo da se pod službene osobe uvrste i stručni radnici (socijalni radnici, psiholozi, socijalni pedagozi, pravnici i dr.) koji obavljaju djelatnost socijalnog rada kao javnu službu, a potaknuti nerijetkim fizičkim i psihičkim nasilničkim ponašanjima prema stručnim radnicima u njihovom svakodnevnom radu.

Odbijen

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište neprava nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja

	<p>zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona. Izmjenama i dopunama Kaznenog zakona nije mijenjana definicija službene osobe iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona.</p>
<p>Cristian Vuger ARIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 13. Potrebno je razmotriti i uvođenje sličnih odredbi i za djelatnike socijalne skrbi. Pomalo je apsurdno da djelatnici Centra za socijalnu skrb koji surađuju i rade sa istim strankama kao i policija, sud (dakle sa raznim počiniteljima kaznenih djela, obiteljskog nasilja i sl) nisu zaštićeni ovim Zakonom kao te iste službe. S obzirom na brojne izrazito osjetljive postupke unutar Centra kao što je izdvajanje djece, skrbništva i zanemarivanja starijih osoba, kada se često događaju vrlo neugodne situacije potrebno je razmotriti uvođenje zaštite za djelatnike. Svjedoci smo brojnih napada na djelatnike kao i ubojstvo koje se dogodilo u Splitu u prostorijama samog Centra. Nadam se da ćete razmotriti navedene okolnosti te uvesti malo optimizma u sustav koji je dugo vremena u stagnaciji.</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.</p>
<p>Katarina Anđić ARIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 13. Predlažem da se člankom 13 odnosno 315.a, osim zdravstvenih radnika, zaštite i socijalni radnici i drugi stručni radnici koji djelatnost socijalne skrbi obavljaju kao javnu službu obzirom na njihovu svakodnevnu izloženost svim oblicima nasilja od strane dijela korisnika.</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i</p>

<p>31</p>	<p>gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.</p>
<p>Sindikata hrvatskih učitelja OBRAZLOŽENJE, Uz članak 13. Kako se člankom 315. a Kaznenog zakona uvodi novo kazneno djelo prisile prema zdravstvenom radniku, to smatramo da je nužno uvesti i novo kazneno djelo u odnosu na radnike u sustavu odgoja i obrazovanja. Pritisak nad učiteljima i drugim zaposlenicima ustanova za odgoj i obrazovanje vrši se konstantno. Česti fizički napadi i psihičko zlostavljanje zaposlenika u sustavu odgoja i obrazovanja na njihovom radnom mjestu predstavljaju velik problem, a osobito u vrijeme zaključivanja ocjena te je, stoga, potrebno osigurati im dodatnu zaštitu. S mišljenjem da je ovaj problem potrebno riješiti upoznate su sve nadležne institucije, a Sindikat hrvatskih učitelja na njega ukazuje već dugi niz godina. Nakon peticije Sindikata hrvatskih učitelja iz 2014. godine s 14.744 potpisa došlo je do izmjena i dopuna u Kaznenom zakonu, i to kod kaznenih djela prijetnje i prisile na način da je prošireno pokretanje postupka po službenoj dužnosti i u odnosu na osobe koje obavljaju javne ovlasti. To je svako bio dobar početak, no zaštitu treba specificirati na način da se uz novo kazneno djelo koje se odnosi na zdravstvene radnike uvede i kazneno djelo prisile prema radniku u ustanovama za odgoj i obrazovanje.</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogućiti nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona</p>
<p>Katarina Radat OBRAZLOŽENJE, Uz članak 13. U članku 13. navodi se izmjena Kaznenog Zakona u kojem se napad na zdravstvenog radnika tretira kao napad na službenu osobu. Smatram da je potrebno dodati i napad na socijalnog radnika, kao i drugu djelatnike sustava socijalne skrbi, jer su isti dvakodnevno izloženi napadima svojih klijenata prilikom nezadovoljstva ostvarivanja pojedinih prava uključujući situacije kada isti nemaju zadovoljene zakonske kriterije za ostvarivanje istih, Nadalje vrlo često su izloženi napadima i agresiji osoba koje su počinile nasilno ponašanje prema drugoj osobi kao i počiniteljima kaznenih djela. Smatram da socijalne radnike i druge stručnjake sustava socijalne skrbi treba uvrstiti u spomenutu kategorizaciju.</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište nepravda nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo</p>

	<p>doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogući nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.</p>
<p>hrvatska udrugasocijalnih radnika OBRAZLOŽENJE, Uz članak 13. Predlažemo da se u članak 315 a Kaznenog zakona uvede novo kazneno djelo prisile prema socijalnim radnicima .</p>	<p>Odbijen Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17- u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) kroz Glavu XIX (Kaznena djela protiv zdravlja ljudi), štiti kao opći zaštitni objekt zdravlje ljudi koje je javno dobro. Uspostava ovakve skupine kaznenih djela unutar Posebnog dijela Kaznenog zakona, opravdana je činjenicom da su protupravna i kažnjiva postupanja kojima se krši zdravlje ljudi takve naravi da kod njih težište neprava nije samo na ugrožavanju zdravlja određenog pojedinca, već posljedično mogu dovesti i do narušavanja zdravlja većeg broja ljudi te u konačnici rezultirati i gubitkom ljudskih života. S tim u svezi, Kazneni zakon propisuje čitav niz specijalnih kaznenih djela (delictum proprium) za koja kaznenopravno mogu odgovarati samo doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik. Težeći uspostaviti ravnotežu između odgovornosti zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene zaštite s jedne strane (koja u slučaju nepostupanja prema pravilima struke posljedično može rezultirati njihovom kaznenopravnom odgovornosti) te potrebe da se zdravstvenom radniku kroz sankcioniranje svakog oblika sprječavanja povjerenih mu poslova omogući nesmetano pružanje zdravstvene zaštite, usmjerene na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja ljudi, predloženo je novo samostalno kazneno djelo u članku 315. a Kaznenog zakona-prisila prema zdravstvenom radniku. Kazneno pravna zaštita odgovornih osobama u obavljanju njihove djelatnosti već je osigurana kroz niz kaznenih djela propisanih u katalogu kaznenih djela Kaznenog zakona.</p>
<p>Američka gospodarska komora u Hrvatskoj TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU, Članak 87. Prema važećem Kaznenom zakonu počinitelj djela protiv intelektualnog vlasništva kazneno je odgovoran ukoliko počinjenjem kaznenog djela „pribavi znatnu imovinsku korist ili prouzroči znatnu štetu“. Sukladno članku 87., stavku 29. istog zakona, vrijednost imovinske koristi i štete je znatna ukoliko prelazi 60.000,00 kuna. Predmeti u kojima se iznos imovinske koristi odnosno prouzročene štete procijeni manjim od navedenog praga procesuiraju se u okviru prekršajnog prava. U cilju bolje zaštite prava intelektualnog vlasništva AmCham ovim putem predlaže da se za slučajeve povrede prava intelektualnog vlasništva prag za kategorizaciju imovinske koristi ili prouzročene štete kao „znatne“ smanji sa 60.000,00 na 30.000,00 kuna. Ovime bi se potencijalno dodatno obeshrabilo kršenje prava intelektualnog vlasništva, ali i</p>	<p>Odbijen Nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>

potaklo na prijavu ovakvog tipa kaznenih djela, što je osobito važno u kontekstu činjenice da je, prema podacima Ministarstva unutarnjih poslova broj kaznenih djela radi povrede prava intelektualnog vlasništva od 2012. do 2016. godine u stalnom padu, dok istovremeno iskustva iz gospodarske zajednice svjedoče o stvarnom porastu broja ovakvih slučajeva.

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2018. godinu.

Rok: II. kvartal 2018.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 83.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (OJ L 88, 31.3.2017.)

32017L0541

- Članci 2., 4., 5., 10., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 19. i 21. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17)
- Članci 17., 18. i 19. preuzeto: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12)
- Članci 20., 21., 24., 25. i 26. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17)

- Članak 24. preuzeto: Pravilnik o radu odjela za podršku žrtvama i svjedocima (NN 133/15)
- Članak 19. preuzeto: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17)
- Članak 21. preuzeto: Pravilnik
- o ustrojstvu i upravljanju vršnom
- nacionalnom internetskom domenom (NN 38/10)
- Članak 22. preuzeto: Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (NN 178/04)
- Članak 22. preuzeto: Zakon o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. i Dodatnog protokola Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978 (NN MU 4/99)
- Članak 26. preuzeto: Nacionalna strategija za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 108/15)
- Članak 24. preuzeto: Akcijski plan za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 136/12)
- Članak 24. preuzeto: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16)
- Članak 19. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (II. čitanje) (25.06.2018)

Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28.7.2017.)

32017L1371

- Članci 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 11. i 12. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o proračunu (NN 87/08 NN136/12 NN 15/15)
- Članci 6. i 9. preuzeto: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12)
- Članak 10. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17)
- Članak 15. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (14.01.2019)

c) Ostali izvori prava Europske unije

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

dr.sc. Kristian Turkalj

Državni tajnik

(potpis)

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za europske poslove

(potpis)

(datum i pečat)

18/06/18
ZM

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju minimalna pravila u pogledu definicije kaznenih djela i sankcija u području kaznenih djela terorizma, kaznenih djela povezanih s terorističkom skupinom i kaznenih djela povezanih s terorističkim aktivnostima, kao i mjere zaštite žrtava terorizma te potpore i pomoći tim žrtvama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 1. Direktive (EU) 2017/541 propisuje predmet uređenja ove Direktive, koji se u kasnijem dijelu razrađuje kroz njene pojedine odredbe, slijedom čega ovu odredbu nije potrebno preuzimati.</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „financijska sredstva” znači imovina svake vrste, materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, bez obzira na koji način je stečena te pravni dokumenti ili instrumenti u bilo kojem obliku, uključujući elektroničke ili digitalne, kojima se dokazuje pravo na takvu imovinu ili udio u njoj, a uključuje, iako se na njih ne ograničava, bankovne kredite, putničke čekove, bankovne čekove, novčane naloge, dionice, vrijednosne papire, obveznice, mjenice i akreditive;</p> <p>2. „pravna osoba” znači svaki subjekt koji prema mjerodavnom pravu ima pravnu</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 87., članak 328.</p>

<p>osobnost, uz iznimku država ili javnih tijela pri izvršavanju javnih ovlasti te javnih međunarodnih organizacija;</p> <p>3. „teroristička skupina” znači strukturirana skupina s više od dvije osobe, koja je osnovana na dulje razdoblje i djeluje organizirano radi počinjenja kaznenih djela terorizma; „strukturirana skupina” znači skupina koja nije osnovana slučajno kako bi kazneno djelo počinila odmah i koja ne mora imati formalno definirane uloge za svoje članove, kontinuitet članstva ili razvijenu strukturu.</p>			
<p>GLAVA II.</p> <p>KAZNENA DJELA TERORIZMA I KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKOM SKUPINOM</p> <p>Članak 3.</p> <p>Kaznena djela terorizma</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sljedeća namjerna djela, kako su definirana prema nacionalnom pravu kao kaznena djela, koja zbog svoje prirode ili konteksta mogu ozbiljno naštetiti zemlji ili međunarodnoj organizaciji, definiraju kao kaznena djela terorizma ako su počinjena s jednim od ciljeva navedenih u stavku 2.:</p> <p>(a) napadi na život osobe koji mogu prouzročiti smrt;</p>	<p>Članak 97.</p> <p>Terorizam</p> <p>(1) Tko s ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva, ili prisiljavanja države ili međunarodne organizacije da što učini ili ne učini, ili ozbiljnog narušavanja ili uništavanja temeljnih ustavnih, političkih, gospodarskih ili društvenih struktura države ili međunarodne organizacije, počini jedno od sljedećih djela koje može ozbiljno naštetiti državi ili međunarodnoj organizaciji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. napade na život osobe koji mogu prouzročiti smrt, 2. napade na tijelo drugoga, 3. otmicu ili uzimanje talaca, 4. uništenje državnih ili javnih objekata, prometnog sustava, infrastrukture uključujući i 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(b) napadi na fizički integritet osobe;</p> <p>(c) otmica ili uzimanje talaca;</p> <p>(d) nanošenje velikih razaranja vladinom ili javnom objektu, sustavu prijevoza te infrastrukturnom objektu, uključujući informacijski sustav, fiksnoj platformi smještenoj na epikontinentalnom pojasu te nekom javnom mjestu ili privatnom vlasništvu, koja mogu ugroziti ljudske živote ili dovesti do velikoga gospodarskog gubitka;</p> <p>(e) protupravno oduzimanje zrakoplova, brodova ili drugih sredstava javnog ili teretnog prijevoza;</p> <p>(f) proizvodnja, posjedovanje, stjecanje, prijevoz, nabava ili uporaba eksplozivâ ili oružja, između ostalog kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja, kao i istraživanje i razvoj kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja;</p> <p>(g) ispuštanje opasnih tvari ili izazivanje požara, poplava ili eksplozija s učinkom ugrožavanja ljudskih života;</p> <p>(h) ometanje ili prekidanje opskrbe vodom, električnom energijom ili bilo kojim drugim osnovnim prirodnim resursom s učinkom ugrožavanja ljudskih života;</p> <p>(i) nezakonito ometanje sustava, kako je navedeno u članku 4. Direktive 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća (19), u slučajevima u kojima se primjenjuje članak 9. stavak 3. ili članak 9. stavak 4. točka (b) ili (c) te</p>	<p>informacijske sustave, nepokretne platforme na epikontinentalnom pojasu, javnog mjesta ili privatne imovine koje može ugroziti živote ljudi ili prouzročiti znatnu gospodarsku štetu,</p> <p>5. otmicu zrakoplova, broda ili drugih sredstava javnog prijevoza ili prijevoza robe,</p> <p>6. izrada, posjedovanje, pribavljanje, prijevoz, opskrba ili uporaba oružja, eksploziva, nuklearnog, biološkog ili kemijskog oružja, kao i istraživanje i razvoj nuklearnog, biološkog ili kemijskog oružja,</p> <p>7. ispuštanje opasnih tvari ili prouzročenje požara, eksplozija ili poplava, čime se ugrožava život ljudi,</p> <p>8. ometanje ili obustava opskrbe vodom, električnom energijom ili drugim osnovnim prirodnim resursom, čime se ugrožava život ljudi, ili</p> <p>9. posjeduje ili koristi radioaktivne tvari ili izrađuje, posjeduje ili koristi uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili ionizirajućeg zračenja, koristi ili ošteti nuklearni objekt tako da dođe do ispuštanja ili opasnosti od ispuštanja radioaktivnog materijala, ili upotrebom sile ili prijetnje zahtijeva radioaktivni materijal,</p>		
---	---	--	--

<p>direktive i nezakonito ometanje podataka, kako je navedeno u članku 5. te direktive, u slučajevima u kojima se primjenjuje članak 9. stavak 4. točka (c) te direktive;</p> <p>(j) prijetnja počinjenja bilo kojeg od djela navedenih u točkama od (a) do (i).</p> <p>2. Ciljevi iz stavka 1. su sljedeći:</p> <p>(a) ozbiljno zastrašivanje stanovništva;</p> <p>(b) protupravno prisiljavanje tijela vlasti ili međunarodne organizacije na činjenje ili nečinjenje bilo koje radnje;</p> <p>(c) ozbiljna destabilizacija ili uništavanje temeljnih političkih, ustavnih, gospodarskih ili društvenih struktura neke zemlje ili međunarodne organizacije.</p>	<p>uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili nuklearni objekt,</p> <p>10. ometa rad računalnog sustava kritične infrastrukture,</p> <p>kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.</p> <p>(2) Tko prijeti počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(3) Ako su kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka prouzročena velika razaranja ili je prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje pet godina.</p> <p>(4) Ako počinitelj prigodom počinjenja kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka s namjerom usmrti jednu ili više osoba, kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.</p>		
<p>Članak 4.</p> <p>Kaznena djela povezana s terorističkom skupinom</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da sljedeća djela, kada su počinjena namjerno, budu kažnjiva kao kaznena djela:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 102.</p>

<p>(a) vođenje terorističke skupine; (b) sudjelovanje u aktivnostima terorističke skupine, između ostalog prikupljanjem informacija ili materijalnih sredstava ili financiranjem njezinih aktivnosti na bilo koji način, znajući za činjenicu da će takvo sudjelovanje doprinijeti kriminalnim aktivnostima terorističke skupine.</p>			
<p>GLAVA III.</p> <p>KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKIM AKTIVNOSTIMA</p> <p>Članak 5.</p> <p>Javno poticanje na počinjenje kaznenog djela terorizma</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da širenje neke poruke ili činjenje neke poruke javno dostupnom na drugi način, bilo kojim sredstvima, na internetu ili izvan njega, s namjerom poticanja na počinjenje nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), ako se takvim ponašanjem izravno ili neizravno, primjerice veličanjem terorističkih djela, zagovara počinjenja kaznenih djela terorizma, uzrokujući time opasnost od mogućnosti počinjenja jednog ili više takvih kaznenih djela, bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 99.</p>

<p>Članak 6.</p> <p>Novačenje za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da vrbovanje druge osobe za počinjenje ili doprinos počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i) ili u članku 4. bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>	<p>Članak 100.</p> <p>Novačenje za terorizam</p> <p>Tko vrbuje drugoga da se pridruži terorističkom udruženju radi njegovog počinjenja ili doprinosa u počinjenju kaznenog djela iz članka 97., članka 102., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 7.</p> <p>Pružanje obuke za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da davanje uputa o izradi ili uporabi eksplozivâ, vatrenog oružja ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari, ili o drugim posebnim metodama ili tehnikama, u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u</p>	<p>Članak 101.</p> <p>Obuka za terorizam</p> <p>(1)Tko daje upute o izradi i korištenju eksplozivnih naprava, vatrenog ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari ili o drugim specifičnim metodama ili tehnikama znajući da se te vještine namjeravaju koristiti za počinjenje ili doprinos u počinjenju kaznenog djela iz</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), znajući da se stečene vještine namjeravaju upotrijebiti u takvu svrhu, bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>	<p>članka 97., članka 98., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p>		
<p>Članak 8.</p> <p>Pohađanje obuke za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da primanje uputa o izradi ili uporabi eksplozivâ, vatrenog oružja ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari, ili o drugim posebnim metodama ili tehnikama, u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>	<p>Članak 101.</p> <p>2.) Tko prima upute ili samostalno stječe znanja o izradi i korištenju eksplozivnih naprava, vatrenog ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari ili o drugim specifičnim metodama ili tehnikama za počinjenje ili doprinos u počinjenju kaznenog djela iz članka 97., članka 98., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 9.</p> <p>Putovanje u svrhu terorizma</p> <p>1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da putovanje u zemlju koja nije članica Unije u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 3., radi sudjelovanja u aktivnostima</p>	<p>Putovanje u svrhu terorizma</p> <p>Članak 101.a</p> <p>Tko putuje u svrhu počinjenja ili doprinosa u počinjenju kaznenog djela iz članka 97. ili počinjenja kaznenog djela iz članka 101. i članka 102. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

terorističke skupine znajući za činjenicu da će se tim sudjelovanjem doprinijeti kriminalnim aktivnostima te skupine kako je navedeno u članku 4. ili radi pružanja ili pohađanja obuke za terorizam kako je navedeno u člancima 7. i 8., bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.

2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da neko od sljedećih ponašanja bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno:

(a) putovanje u tu državu članicu u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 3., radi sudjelovanja u aktivnostima terorističke skupine znajući za činjenicu da će se tim sudjelovanjem doprinijeti kriminalnim aktivnostima te skupine kako je navedeno u članku 4. ili radi pružanja ili pohađanja obuke za terorizam kako je navedeno u člancima 7. i 8.; ili

(b) pripreme radnje koje poduzme osoba koja ulazi u tu državu članicu s namjerom počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 3.

<p>Članak 10.</p> <p>Organiziranje ili drukčije olakšavanje putovanja u svrhu terorizma</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da svaka radnja organizacije ili olakšavanja kojom se bilo kojoj osobi pomaže u putovanju u svrhu terorizma, kako je navedeno u članku 9. stavku 1. i članku 9. stavku 2. točki (a), znajući da je tako pružena pomoć namijenjena u tu svrhu, bude kažnjiva kao kazneno djelo kada je počinjena namjerno.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 38., članak 103.
<p>Članak 11.</p> <p>Financiranje terorizma</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da stavljanje na raspolaganje ili prikupljanje sredstava na bilo koji način, izravno ili neizravno, s namjerom njihove uporabe ili znajući da će se ona u cijelosti ili djelomično upotrijebiti za počinjenje ili doprinos počinjenju bilo kojeg od kaznenih djela iz članka od 3. do 10. bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p> <p>2. Ako se financiranje terorizma iz stavka 1. ovog članka odnosi na bilo koje od kaznenih djela utvrđenih u člancima 3., 4. i 9., nije nužno da se sredstva doista</p>	<p>Članak 98.</p> <p>Financiranje terorizma</p> <p>(1) Tko izravno ili neizravno daje ili prikuplja sredstva s ciljem da se ona koriste ili znajući da će se koristiti, u potpunosti ili djelomično, u svrhu činjenja jednog ili više kaznenih djela iz članka 97., članka 99. do članka 102., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona ili drugog kaznenog djela kojem je cilj prouzročiti smrt ili tešku tjelesnu ozljedu civila ili druge osobe koja nije aktivno uključena u oružani sukob, ako je svrha tog djela zastrašiti stanovništvo ili prisiliti</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>upotrijebe, u cijelosti ili djelomično, za počinjenje ili doprinos počinjenju bilo kojeg od navedenih kaznenih djela niti se zahtijeva da počinitelj zna za koje se određeno kazneno djelo ili kaznena djela sredstva namjeravaju upotrijebiti.</p>	<p>neku državu ili međunarodnu organizaciju da što učini ili ne učini, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p> <p>(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko izravno ili neizravno daje ili prikuplja sredstva s ciljem da se ona koriste ili znajući da će se koristiti, u potpunosti ili djelomično od strane terorista ili terorističkog udruženja.</p> <p>(3) Sredstva iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se oduzeti.</p>		
<p>Članak 12.</p> <p>Druga kaznena djela povezana s terorističkim aktivnostima</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da kaznena djela povezana s terorističkim aktivnostima obuhvaćaju sljedeća namjerna djela:</p> <p>(a) tešku krađu s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3.;</p> <p>(b) iznudu s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3.;</p> <p>(c) izradu ili uporabu lažnih administrativnih isprava s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), članku 4. točki (b) i članku 9.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 229., članak 234., članak 243., članak 278., članak 279., članak 51.</p>

<p>GLAVA IV.</p> <p>OPĆE ODREDBE KOJE SE ODNOSI NA KAZNENA DJELA TERORIZMA, KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKOM SKUPINOM I KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKIM AKTIVNOSTIMA</p> <p>Članak 13.</p> <p>Povezanost s kaznenim djelima terorizma</p> <p>Kako bi kazneno djelo iz članka 4. ili glave III. bilo kažnjivo, nije nužno da je kazneno djelo terorizma doista počinjeno niti je nužno, ako je riječ o kaznenim djelima iz članaka od 5. do 10. i članka 12., uspostaviti poveznicu s drugim određenim kaznenim djelom utvrđenim u ovoj Direktivi.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 102.
<p>Članak 14.</p> <p>Pomaganje, poticanje i pokušaj</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pomaganje u počinjenju kaznenog djela iz članaka od 3. do 8., članka 11. i članka 12. bude kažnjivo.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da poticanje na počinjenje kaznenog djela iz članaka od 3.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 38., članak 37., članak 34.

<p>do 12. bude kažnjivo.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pokušaj počinjenja kaznenog djela iz članka 3., 6., 7., članka 9. stavka 1. i članka 9. stavka 2. točke (a) te članka 11. i 12., uz iznimku posjedovanja kao što je predviđeno u članku 3. stavku 1. točki (f) i kaznenog djela iz članka 3. stavka 1. točke (j), bude kažnjiv.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Kazne za fizičke osobe</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela iz članka od 3. do 12. i članka 14. mogu kazniti učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim kaznenim sankcijama koje mogu dovesti do predaje ili izručenja.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela terorizma iz članka 3. i kaznena djela iz članka 14., u onoj mjeri u kojoj se odnose na kaznena djela terorizma, mogu kazniti kaznama zatvora težima od onih koje su prema nacionalnom pravu zapriječene za takva kaznena djela u slučaju nepostojanja posebne namjere koja se zahtijeva u skladu s člankom 3., osim ako su zapriječene kazne već najviše moguće kazne prema</p>	<p>Neovlašteni pristup Članak 266.</p> <p>(1) Tko neovlašteno pristupi računalnom sustavu ili nekom njegovom dijelu ili računalnim podacima, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.</p> <p>(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini u odnosu na računalni sustav ili računalne podatke tijela državne vlasti, Ustavnog suda Republike Hrvatske i međunarodne organizacije koje je Republika Hrvatska član, tijela jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, javne ustanove ili trgovačkog društva od posebnog javnog interesa, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(3) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka počinitelj</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 110., članak 120., članak 117., članak 118., članak 119., članak 137., članak 139., članak 215., članak 216., članak 217., članak 218., članak 219., članak 220., članak 221., članak 222., članak 223., članak 267., članak 269., članak 270., članak 271., članak 273., članak 331., članak 102., članak 47.</p>

nacionalnom pravu.

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela navedena u članku 4. mogu kazniti kaznama zatvora, pri čemu najviša kazna ne smije biti kraća od petnaest godina za kazneno djelo iz članka 4. točke (a), a za kaznena djela navedena u članku 4. točki (b) najviša kazna ne smije biti kraća od osam godina. Ako je kazneno djelo terorizma iz članka 3. stavka 1. točke (j) počinila osoba koja vodi terorističku skupinu kako je navedeno u članku 4. točki (a), najviša kazna ne smije biti kraća od osam godina.

4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se u slučaju kada je kazneno djelo iz članka 6. ili 7. usmjereno prema djetetu to može uzeti u obzir prilikom izricanja kazne, u skladu s nacionalnim pravom.

će se kazniti.

(4) Kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka progoni se po prijedlogu. Oštećenje računalnih podataka
Članak 268.

(1) Tko neovlašteno u cijelosti ili djelomično, oštetiti, izmjeniti, izbriše, uništi ili prikrije tuđe računalne podatke ili programe ili onemogućiti pristup tuđim računalnim podacima ili programima, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka počinitelj će se kazniti.

Zloupotreba naprava
Članak 272.

(1) Tko izradi, nabavi, uveze, proda, posjeduje, distribuira ili čini drugome dostupne uređaje ili računalne programe ili računalne podatke stvorene ili prilagođene za počinjenje kaznenih djela iz članka 266., članka 267., članka 268., članka 269., članka 270. i članka 271. ovoga Zakona s ciljem da ih se uporabi za počinjenje nekog od tih djela, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko izradi, nabavi, uveze, proda, posjeduje, distribuira ili čini drugome dostupne računalne lozinke, pristupne šifre ili druge podatke kojima se može pristupiti računalnom

	<p>sustavu s ciljem da ih se uporabi za počinjenje kaznenih djela iz članka 266., članka 267., članka 268., članka 269., članka 270. i članka 271. ovoga Zakona,</p> <p>kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.</p> <p>(3) Počinitelj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka neće se kazniti kaznom strožom od one koja je propisana za kazneno djelo koje je imao za cilj.</p> <p>(4) Posebne naprave i programi iz stavka 1. ovoga članka će se oduzeti, a podaci iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se uništiti.</p>		
<p>Članak 16.</p> <p>Olakotne okolnosti</p> <p>Države članice mogu poduzeti potrebne mjere kako bi osigurale da se kazne iz članka 15. mogu ublažiti, ako počinitelj:</p> <p>(a) odustane od terorističkih aktivnosti; i</p> <p>(b) pruži upravnim ili pravosudnim tijelima informacije koje ona inače ne bi mogla pribaviti, pomažući im da:</p> <p>i. spriječe ili ublaže posljedice kaznenog djela;</p> <p>ii. identificiraju ili privedu druge počinitelje;</p> <p>iii. pronađu dokaze; ili</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17)</p> <p>članak/članci Članak 47., članak 48., članak 49., članak 35.</p>

<p>iv. spriječe daljnja kaznena djela iz članka od 3. do 12. i članka 14.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Odgovornost pravnih osoba</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima za bilo koje od kaznenih djela iz članka od 3. do 12. i članka 14. koje je u njihovu korist počinila bilo koja osoba koja je djelovala pojedinačno ili kao dio tijela pravne osobe i koja ima vodeću poziciju u okviru pravne osobe, na temelju:</p> <p>(a) ovlaštenja za zastupanje pravne osobe; (b) ovlaštenja za donošenje odluka u ime pravne osobe; (c) ovlaštenje za provedbu nadzora u okviru pravne osobe.</p> <p>2. Države članice također poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima kada je nedostatak nadzora ili kontrole osobe iz stavka 1. ovog članka omogućio počinjenje, od strane osobe koja je</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 2., članak 3., članak 4., članak 5., članak 23.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 20., članak 291.</p>

<p>podređena toj pravnoj osobi, bilo kojeg od kaznenih djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. u korist te pravne osobe.</p> <p>3. Odgovornost pravnih osoba u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka ne isključuje kaznene postupke protiv fizičkih osoba koje su počinitelji ili poticatelji kaznenih djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. ili pomagatelji u tim kaznenim djelima.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Sankcije za pravne osobe</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravna osoba koja je odgovorna na temelju članka 17. može kazniti učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama koje uključuju kaznene novčane kazne ili novčane kazne koje nisu kaznene te mogu uključivati druge sankcije kao što su:</p> <p>(a) ukidanje prava na javne naknade ili pomoć;</p> <p>(b) privremena ili trajna zabrana obavljanja poslovnih djelatnosti;</p> <p>(c) stavljanje pod sudski nadzor;</p> <p>(d) sudski nalog za likvidaciju;</p> <p>(e) privremeno ili trajno zatvaranje objekata koji su služili za počinjenje kaznenog djela.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 8., članak 10., članak 10.a., članak 11., članak 12., članak 12.a., članak 13., članak 15., članak 16., članak 17., članak 18.</p>

<p>Članak 19.</p> <p>Nadležnost i kazneni progon</p> <p>1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila svoju nadležnost za kaznena djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. u sljedećim slučajevima:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 9., članak 10., članak 11., članak 12., članak 14., članak 16.
<p>(a)kazneno djelo počinjeno je u cijelosti ili djelomično na njezinu državnom području;</p> <p>(b)kazneno djelo počinjeno je na plovilu koje plovi pod njezinom zastavom ili u zrakoplovu registriranom u toj državi članici;</p> <p>(c)počinitelj je njezin državljanin ili u njoj ima boravište;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 1., članak 3.
<p>(d)kazneno djelo počinjeno je u korist pravne osobe s poslovnim nastanom na njezinu državnom području;</p> <p>(e)kazneno djelo počinjeno je protiv institucija ili naroda dotične države članice ili protiv institucije, tijela, ureda ili agencije Unije koji imaju sjedište u toj državi članici.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Članak 12.
<p>Svaka država članica može proširiti svoju nadležnost ako je kazneno djelo počinjeno na državnom području druge države članice.</p> <p>2. Svaka država članica može proširiti svoju nadležnost nad pružanjem obuke za terorizam, kako je navedeno u članku 7., kada počinitelj pruža obuku osobama koje su</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (II. čitanje) (25.06.2018)

njezini državljani ili imaju boravište u toj državi članici u slučajevima u kojima nije primjenjiv stavak 1. ovog članka. Država članica o tome obavješćuje Komisiju.

3. Kada je za kazneno djelo nadležno više država članica i kada svaka od dotičnih država članica može učinkovito vršiti kazneni progon na temelju istih činjenica, dotične države članice surađuju kako bi odlučile koja će od njih vršiti kazneni progon počinitelja s ciljem, ako je to moguće, objedinjavanja postupaka u jednoj državi članici. U tu svrhu države članice mogu se obratiti Eurojustu kako bi olakšale suradnju između svojih pravosudnih tijela i koordinaciju njihova djelovanja.

U obzir se uzimaju sljedeći čimbenici:

- (a) država članica ona je na čijem je državnom području počinjeno kazneno djelo;
- (b) država članica ona je čiji je počinitelj državljanin ili u kojoj ima boravište;
- (c) država članica ona je koja je zemlja podrijetla žrtava;
- (d) država članica ona je na čijem je državnom području pronađen počinitelj.

4. Svaka država članica također poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila svoju nadležnost za kaznena djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. u slučajevima kada odbija predati ili izručiti drugoj državi članici ili

<p>trećoj zemlji osobu osumnjičenu ili osuđenu za takvo kazneno djelo.</p> <p>5. Svaka država članica osigurava da njezina nadležnost obuhvaća slučajeve u kojima je bilo koje od kaznenih djela iz članaka 4. i 14. počinjeno u cijelosti ili djelomično na njezinu državnom području, neovisno o tome gdje je teroristička skupina smještena ili gdje vrši svoje kriminalne aktivnosti.</p> <p>6. Ovaj članak ne isključuje izvršavanje nadležnosti u kaznenim stvarima kako je to utvrdila država članica u skladu sa svojim nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 20.</p> <p>Istražni instrumenti i oduzimanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da djelotvorni istražni instrumenti, poput onih koji se koriste u slučajevima organiziranog kriminala ili u drugim slučajevima teških kaznenih djela, budu dostupni osobama, jedinicama ili službama koje su odgovorne za istragu ili kazneni progon kaznenih djela iz članaka od 3. do 12.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova nadležna tijela prema potrebi zamrznu ili oduzmu, u</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17) članak/članci Članak 1.a</p>

<p>skladu s Direktivom 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća (20), imovinsku korist ostvarenu počinjenjem ili doprinosom počinjenju bilo kojeg od kaznenih djela iz ove Direktive ili predmete koji su se pritom koristili ili ih se pritom namjeravalo koristiti.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Mjere protiv internetskih sadržaja za javno poticanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale žurno uklanjanje internetskog sadržaja koji je javno poticanje na počinjenje kaznenog djela terorizma, kako je navedeno u članku 5., a koji se nalazi na poslužiteljima na njihovu državnom području. One također nastoje ostvariti uklanjanje takva sadržaja s poslužitelja koji se nalaze izvan njihova državnog područja.</p> <p>2. Kada uklanjanje sadržaja iz stavka 1. na njegovu izvoru nije izvedivo, države članice mogu prema korisnicima interneta na svojem državnom području poduzeti mjere za blokiranje pristupa takvu sadržaju.</p> <p>3. Mjere uklanjanja i blokiranja moraju biti određene prema transparentnim postupcima i pružati odgovarajuće zaštitne mehanizme posebno kako bi se osiguralo da su te mjere</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 75.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17) članak/članci Članak 261., članak 263.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik članak/članci Članak 9.</p> <p>o ustrojstvu i upravljanju vršnom nacionalnom internetskom domenom (NN 38/10)</p>

<p>ograničene na ono što je nužno i proporcionalno te kako bi korisnici bili obaviješteni o razlogu za te mjere. Zaštitni mehanizmi povezani s uklanjanjem ili blokiranjem uključuju i mogućnost upotrebe pravnog sredstva.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Izmjene Odluke 2005/671/PUP</p> <p>Odluka 2005/671/PUP mijenja se kako slijedi:</p> <p>1. u članku 1. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (NN 178/04) članak/članci Članak 18.</p>
<p>„(a),kaznena djela terorizma’: kaznena djela iz Direktive (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća (*1);</p> <p>(*1) Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31.3.2017., str. 6).”;</p> <p>2. članak 2. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„6. Svaka država članica donosi potrebne mjere kako bi osigurala da se relevantne informacije koje su prikupila</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. i Dodatnog protokola Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978 (NN MU 4/99) članak/članci Članak 21.</p>

njezina nadležna tijela u okviru kaznenih postupaka u vezi s kaznenim djelima terorizma učine što prije dostupnima nadležnim tijelima druge države članice, ako bi se te informacije mogle upotrijebiti za sprečavanje, otkrivanje, istragu ili kaznenih progon kaznenih djela terorizma, kako je navedeno u Direktivi (EU) 2017/541, u toj državi članici, na zahtjev ili na vlastitu inicijativu, i u skladu s nacionalnim pravom te odgovarajućim međunarodnim pravnim instrumentima.”;

(b) dodaju se sljedeći stavci:

„7. Stavak 6. ne primjenjuje se u slučaju kada bi se razmjenom informacija ugrozile istrage u tijeku ili sigurnost pojedinca ni u slučaju kada bi ona bila protivna ključnim interesima sigurnosti dotične države članice.

8. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova nadležna tijela, prema potrebi, poduzmu pravodobne mjere u skladu s nacionalnim pravom nakon što dobiju informacije iz stavka 6.”.

<p>Članak 23.</p> <p>Temeljna prava i slobode</p> <p>1. Ovom Direktivom ne mijenjaju se obveze poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela, kako su utvrđena u članku 6. UEU-a.</p> <p>2. Države članice mogu utvrditi uvjete koji su potrebni prema temeljnim načelima koja se odnose na slobodu tiska i drugih medija i u skladu tim načelima, kojima se uređuju prava i obveze tiska ili drugih medija te postupovna jamstva za njih kada se takvi uvjeti odnose na određivanje ili ograničavanje odgovornosti.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 23. propisuje obvezu država članica na poštivanje temeljnih prava iz članka 6. UEU-a. Slijedom navedenog, predmetna odredba nije predmetom ovih izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>
<p>GLAVA V.</p> <p>ODREDBE O ZAŠTITI ŽRTAVA TERORIZMA, POTPORI ŽRTVAMA TERORIZMA TE PRAVIMA ŽRTAVA TERORIZMA</p> <p>Članak 24.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17) članak/članci Članak 2., članak 43., članak 1.a</p>

<p>Pomoć i potpora žrtvama terorizma</p> <p>1. Države članice osiguravaju da istrage ili kazneni progon kaznenih djela obuhvaćenih ovom Direktivom ne ovise o prijavi ili optužbi žrtve terorizma ili druge osobe nad kojom je počinjeno kazneno djelo, barem ako su djela počinjena na državnom području države članice.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o radu odjela za podršku žrtvama i svjedocima (NN 133/15) članak/članci Članak 3., članak 6., članak 9.
<p>2. Države članice osiguravaju da su službe za potporu koje se bave posebnim potrebama žrtava terorizma uspostavljene u skladu s Direktivom 2012/29/EU i dostupne žrtvama terorizma neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno. Takve službe na raspolaganju su dodatno uz opće službe za potporu žrtvama ili u okviru tih općih službi za potporu žrtvama koje se mogu obratiti već postojećim subjektima koji pružaju specijalističku potporu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Akcijski plan za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 136/12) članak/članci Točka IV.
<p>3. Službe za potporu moraju biti sposobne pružiti pomoć i potporu žrtvama terorizma u skladu s njihovim posebnim potrebama. Usluge tih službi povjerljive su, besplatne i lako dostupne svim žrtvama terorizma. Posebno obuhvaćaju:</p> <p>(a) emocionalnu i psihološku potporu, kao što su potpora i savjetovanje nakon traumatičnih iskustava;</p> <p>(b) savjetovanje i pružanje informacija o svim relevantnim pravnim, praktičnim ili financijskim pitanjima, uključujući</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15,82/16) članak/članci Članak 29.

olakšavanje ostvarivanja prava žrtava terorizma na informacije kako je utvrđeno u članku 26.;

(c) pomoć u vezi s potraživanjima u pogledu naknade štete za žrtve terorizma koja je dostupna na temelju nacionalnog prava dotične države članice.

4. Države članice osiguravaju da su uspostavljeni mehanizmi ili protokoli kojima se omogućuje aktiviranje službi za potporu žrtvama terorizma u okviru njihovih nacionalnih infrastruktura za odgovor na hitne situacije. Takvim mehanizmima ili protokolima predviđa se koordinacija nadležnih tijela vlasti, agencija i tijela kako bi bili sposobni pružiti sveobuhvatan odgovor na potrebe žrtava i članova njihovih obitelji neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno, uključujući odgovarajuća sredstva za olakšavanje identifikacije žrtava i njihovih obitelji te komunikacije s njima.

5. Države članice osiguravaju pružanje odgovarajuće medicinske pomoći žrtvama terorizma neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno. Države članice zadržavaju pravo organizirati pružanje medicinske pomoći žrtvama terorizma u skladu sa svojim nacionalnim zdravstvenim sustavima.

6. Države članice osiguravaju žrtvama terorizma pristup pravnoj pomoći, u skladu s

<p>člankom 13. Direktive 2012/29/EU, ako one imaju status stranaka u kaznenom postupku. Države članice osiguravaju da se težina i okolnosti kaznenog djela na odgovarajući način uzmu u obzir u uvjetima i postupovnim pravilima prema kojima žrtve terorizma imaju pristup pravnoj pomoći u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>7. Ova Direktiva primjenjuje se dodatno uz Direktivu 2012/29/EU i njome se ne dovode u pitanje mjere utvrđene u toj direktivi.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Zaštita žrtava terorizma</p> <p>Države članice osiguravaju dostupnost mjera za zaštitu žrtava terorizma i članova njihovih obitelji u skladu s Direktivom 2012/29/EU. Pri određivanju trebaju li oni i u kojoj mjeri biti korisnici zaštitnih mjera tijekom kaznenog postupka, posebna pozornost posvećuje se riziku od zastrašivanja i odmazde te potrebi zaštite dostojanstva i fizičkog integriteta žrtava terorizma, između ostalog tijekom ispitivanja i svjedočenja.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17) članak/članci Članak 1.a., članak 202., članak 43., članak 43.a</p>

<p>Članak 26.</p> <p>Prava žrtava terorizma s boravištem u drugoj državi članici</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve terorizma koje imaju boravište u državi članici koja nije država članica u kojoj je počinjeno kazneno djelo terorizma imaju pristup informacijama u vezi sa svojim pravima, raspoloživim službama za potporu i programima za naknadu štete u državi članici u kojoj je počinjeno kazneno djelo terorizma. U tom pogledu dotične države članice poduzimaju prikladne mjere za olakšavanje suradnje među svojim nadležnim tijelima ili subjektima koji pružaju specijalističku potporu, kako bi se žrtvama terorizma osigurao stvaran pristup takvim informacijama.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17) članak/članci Članak 43.
<p>2. Države članice osiguravaju da sve žrtve terorizma imaju pristup službama za pomoć i potporu kako je utvrđeno u članku 24. stavku 3. točkama (a) i (b) na državnom području države članice u kojoj imaju boravište, čak i ako je kazneno djelo terorizma počinjeno u drugoj državi članici.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Nacionalna strategija za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 108/15) članak/članci Točka IV.

<p>GLAVA VI.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 27.</p> <p>Zamjena Okvirne odluke 2002/475/PUP</p> <p>Okvirna odluka 2002/475/PUP zamjenjuje se u odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, ne dovodeći u pitanje obveze tih država članica u pogledu roka za prenošenje navedene okvirne odluke u nacionalno pravo.</p> <p>U odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja na Okvirnu odluku 2002/475/PUP smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Člankom 27. Direktive (EU) 2017/541 propisana je zamjena Okvirne odluke 2002/475/PUP ovom Direktivom. Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona brisat će se u članku 386. točka 15.</p>
<p>Članak 28.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 8. rujna 2018. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donese te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 28 Direktive (EU) 2017/541 propisuje transpozicijski rok. Isti nije predmetom prenošenja u Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona.</p>

<p>države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 29.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>1. Komisija do 8. ožujka 2020. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem ocjenjuje u kojoj su mjeri države članice poduzele potrebne mjere radi usklađivanja s ovom Direktivom.</p> <p>2. Komisija do 8. rujna 2021. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem ocjenjuje dodanu vrijednost ove Direktive u pogledu suzbijanja terorizma. Izvješće obuhvaća i utjecaj ove Direktive na temeljna prava i slobode, između ostalog na nediskriminaciju, vladavinu prava i razinu zaštite i pomoći pružene žrtvama terorizma. Komisija uzima u obzir informacije koje su dostavile države članice u skladu s Odlukom 2005/671/PUP i sve ostale relevantne informacije o izvršavanju ovlasti u okviru zakonâ o borbi protiv terorizma u vezi s prenošenjem ove Direktive i njezinom provedbom. Ako je to potrebno, Komisija na temelju te evaluacije odlučuje o prikladnim</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 29. Direktive (EU) 2017/541 propisuje obvezu podnošenja izvješća od strane Komisije Europskom parlamentu i Vijeću o transpoziciji i provedbi Direktive. Isti ne može biti predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>

daljnjim djelovanjima.			
<p>Članak 30.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Članak 30. Direktive (EU) 2017/541 propisuje njeno stupanje na snagu. Predmetna odredba nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.
<p>Članak 31.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova Direktiva upućena je državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Članak 31. Direktive (EU) 2017/541 propisuje adresate kojima se Direktiva upućuje. Isti nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)

Odredbe propisa Europske unije

b)

Odredbe prijedloga propisa

c)

Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?

d)

Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>GLAVA I.</p> <p>PREDMET, DEFINICIJE I PODRUČJE PRIMJENE</p> <p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom Direktivom uspostavljaju se minimalna pravila u odnosu na definiciju kaznenih djela i sankcija u pogledu suzbijanja prijevare i drugih nezakonitih aktivnosti koje štetno utječu na financijske interese Unije, s ciljem jačanja zaštite od kaznenih djela koja štetno utječu na te financijske interese, u skladu s pravnom stečevinom Unije u tom području.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 1. Direktive (EU) 2017/1371 propisuje predmet njenog uređenja, koji se detaljnije razrađuje kroz pojedine odredbe.</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije i područje primjene</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „financijski interesi Unije” znači svi</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o proračunu (NN 87/08 NN136/12 NN 15/15) članak/članci Članak 3.</p>

<p>prihodi, rashodi i imovina koji su obuhvaćeni sljedećim proračunima, koji su putem tih proračuna stečeni ili koji se u te proračune moraju uplatiti:</p> <p>i. proračun Unije;</p> <p>ii. proračuni institucija, tijela, ureda i agencija Unije uspostavljenih u skladu s Ugovorima ili proračuni kojima oni izravno ili neizravno upravljaju te ih nadziru;</p> <p>(b) „pravna osoba” znači subjekt koji ima pravnu osobnost prema primjenjivom pravu, osim država ili javnih tijela koja obnašaju državnu vlast te javnih međunarodnih organizacija.</p> <p>2. U odnosu na prihod koji proizlazi iz vlastitih sredstava na temelju PDV-a, ova se Direktiva primjenjuje samo u slučaju teških kaznenih djela protiv zajedničkog sustava PDV-a. Za potrebe ove Direktive kaznena djela protiv zajedničkog sustava PDV-a smatraju se teškima ako su radnje ili propuštanja počinjeni s namjerom, definirani u članku 3. stavku 2. točki (d), povezani s državnim područjem dviju ili više država članica Unije i ako su uzrokovali ukupnu štetu od najmanje 10 000 000 EUR.</p> <p>3. Ovom Direktivom ne utječe se na strukturu ni funkcioniranje poreznih uprava država članica.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 87.
---	--	---------------	--

<p>GLAVA II.</p> <p>KAZNENA DJELA U POGLEDU PRIJEVARE KOJA ŠTETNO UTJEČE NA FINANCIJSKE INTERESE UNIJE</p> <p>Članak 3.</p> <p>Prijevarena koja štetno utječe na financijske interese Unije</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da prijevarena koja štetno utječe na financijske interese Unije predstavlja kazneno djelo kada je počinjena s namjerom.</p> <p>2. Za potrebe ove Direktive prijevaram koja štetno utječe na financijske interese Unije smatra se:</p> <p>(a) u odnosu na rashode koji nisu povezani s javnom nabavom, svaka radnja ili propuštanje koji se odnose na:</p> <p>i. upotrebu ili prikazivanje lažnih, netočnih ili nepotpunih izjava ili dokumenata, čiji je učinak pronevjera ili nezakonito zadržavanje sredstava ili imovine iz proračuna Unije ili proračuna kojima upravlja Unija, ili kojima se upravlja u njezino ime;</p> <p>ii. neotkrivanje informacija, čime se krši određena obveza, s istim učinkom; ili</p> <p>iii. zloupotrebu takvih sredstava ili</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 258., članak 247., članak 256.
---	--	---------------	---

<p>imovine za potrebe različite od onih za koje su sredstva izvorno odobrena;</p> <p>(b) u odnosu na rashode u vezi s javnom nabavom, barem kada su počinjeni radi stjecanja nezakonite koristi za počinitelja ili drugu osobu uzrokovanjem gubitka za financijske interese Unije, svaka radnja ili propuštanje koji se odnose na:</p> <p>i. upotrebu ili prikazivanje lažnih, netočnih ili nepotpunih izjava ili dokumenata, čiji je učinak pronevjera ili nezakonito zadržavanje sredstava ili imovine iz proračuna Unije ili proračuna kojima upravlja Unija, ili kojima se upravlja u njezino ime;</p> <p>ii. neotkrivanje informacija, čime se krši određena obveza, s istim učinkom; ili</p> <p>iii. zloupotrebu takvih sredstava ili imovine za potrebe različite od onih za koje su sredstva izvorno odobrena, čime se nanosi šteta financijskim interesima Unije;</p> <p>(c) u odnosu na prihod različit od prihoda koji proizlazi iz vlastitih sredstava na temelju PDV-a iz točke (d), svaka radnja ili propuštanje koji se odnose na:</p> <p>i. upotrebu ili prikazivanje lažnih, netočnih ili nepotpunih izjava ili dokumenata, čiji je učinak nezakonito smanjenje sredstava iz proračuna Unije ili proračuna kojima upravlja Unija, ili kojima se upravlja u njezino ime;</p> <p>ii. neotkrivanje informacija, čime se krši</p>			
--	--	--	--

<p>određena obveza, s istim učinkom; ili iii.zloupotrebu zakonito ostvarene koristi, s istim učinkom;</p> <p>(d)u odnosu na prihod koji proizlazi iz vlastitih sredstava na temelju PDV-a, svaka radnja ili propuštanje koji su počinjeni u prekograničnim sustavima prijevarena i koji se odnose na:</p> <p>i.upotrebu ili prikazivanje lažnih, netočnih ili nepotpunih izjava ili dokumenata u vezi s PDV-om, koji imaju za posljedicu smanjenje sredstava iz proračuna Unije;</p> <p>ii.neotkrivanje informacija u vezi s PDV- om, čime se krši određena obveza, s istim učinkom; ili</p> <p>iii.prikazivanje ispravnih izjava u vezi s PDV-om za potrebe prijevarena prikriivanja neplaćanja ili nezakonitog stvaranja prava na povrat PDV-a.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Druga kaznena djela koja štetno utječu na financijske interese Unije</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pranje novca kako je opisano u članku 1. stavku 3. Direktive (EU) 2015/849, koje uključuje imovinu stečenu kaznenim djelima obuhvaćenima ovom Direktivom, predstavlja kazneno djelo.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne</p>	<p>Članak 265.</p> <p>„(1) Tko imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom uloži, preuzme, pretvori, prenese ili zamijeni u cilju prikriivanja ili lažnog prikazivanja njezinog nezakonitog podrijetla ili pomaganja počinitelju ili sudioniku kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist da izbjegne kazneni progon ili oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 293., članak 294.,članak 232., članak 233., članak 87.</p>

<p>mjere kako bi osigurale da primanje i davanje mita, kada su počinjeni s namjerom, predstavljaju kazneno djelo.</p> <p>(a) Za potrebe ove Direktive „primanje mita” znači postupanje javnog službenika koji izravno ili putem posrednika traži ili prima bilo kakvu korist za sebe ili za treću stranu, ili prihvaća obećanje takve koristi, kako bi djelovao ili se suzdržao od djelovanja u skladu sa svojom dužnosti ili pri obavljanju svoje funkcije na način koji šteti ili bi mogao štetiti financijskim interesima Unije.</p> <p>(b) Za potrebe ove Direktive „davanje mita” znači postupanje osobe koja obećava, nudi ili daje, izravno ili putem posrednika, bilo kakvu korist javnom službeniku za njega ili za treću stranu, kako bi djelovao ili se suzdržao od djelovanja u skladu sa svojom dužnosti ili pri obavljanju svoje funkcije na način koji šteti ili bi mogao štetiti financijskim interesima Unije.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pronevjera, kada je počinjena s namjerom, predstavlja kazneno djelo.</p> <p>Za potrebe ove Direktive „pronevjera” znači postupanje kojim javni službenik, kojemu je izravno ili neizravno povjereno upravljanje sredstvima ili imovinom, osigura ili isplati sredstva, prisvoji imovinu ili se njome</p>	<p>(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko prikriva ili lažno prikazuje pravu prirodu, podrijetlo, mjesto, raspolaganje, prenošenje te postojanje prava, odnosno vlasništva na imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom.</p> <p>(3) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko imovinsku korist koju je drugi ostvario kaznenim djelom, pribavlja, posjeduje ili koristi.</p> <p>(4) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko s namjerom daje upute ili savjete ili uklanja prepreke ili na drugi način olakša počinjenje kaznenog djela iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka.</p> <p>(5) Tko počini djelo iz stavka 1. ili 2. ovoga članka u financijskom ili drugom poslovanju ili se počinitelj bavi pranjem novca ili je imovinska korist iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka velike vrijednosti, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(6) Tko poduzme radnju iz stavka 1., 2. ili 5. ovoga članka postupajući s nehajem u odnosu na okolnosti da se radi o imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(7) Ako je imovinska korist iz stavka</p>		
--	---	--	--

koristi suprotno svrsi za koju su namijenjeni na bilo koji način, a kojim se nanosi šteta financijskim interesima Unije.

4. Za potrebe ove Direktive „javni službenik” znači:

(a) službenik Unije ili nacionalni službenik, uključujući svakog nacionalnog službenika druge države članice i svakog nacionalnog službenika treće zemlje:

i. „službenik Unije” znači osoba:

- koja je dužnosnik ili drugi službenik zaposlen na temelju ugovornog odnosa s Unijom u smislu Pravilnika o osoblju i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije utvrđenih u Uredbi Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 (16) („Pravilnik o osoblju”), ili
- koju su država članica ili neko javno ili privatno tijelo uputili u Uniju i koja obavlja funkcije istovjetne funkcijama dužnosnika ili drugih službenika Unije.

Ne dovodeći u pitanje odredbe o povlasticama i imunitetima sadržane u protokolima br. 3 i br. 7, članovi institucija, tijela, ureda i agencija Unije osnovanih u skladu s Ugovorima i osoblje takvih tijela izjednačavaju se sa službenicima Unije, u mjeri u kojoj se

1. do 6. ovoga članka ostvarena kaznenim djelom počinjenim u stranoj državi počinitelj će se kazniti ako se radi o kaznenom djelu i prema zakonu države u kojoj je počinjeno.
(8) Počinitelja iz stavka 1. do 6. ovoga članka koji dobrovoljno bitno pridonese otkrivanju kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist sud može osloboditi kazne.
(9) Imovinska korist, predmeti i sredstva koji su nastali počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. do 5. ovoga članka ili su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela iz stavka 1. do 5. ovog članka, oduzet će se, a prava utvrditi ništetnim.

na njih ne primjenjuje Pravilnik o osoblju;

ii. „nacionalni službenik” tumači se s obzirom na definiciju „službenika” ili „javnog službenika” u nacionalnom pravu države članice ili treće zemlje u kojoj dotična osoba obavlja svoje funkcije.

Bez obzira na to, u slučaju postupka koji uključuje nacionalnog službenika države članice ili nacionalnog službenika treće zemlje koji je pokrenula druga država članica, potonja nije dužna primjenjivati definiciju „nacionalnog službenika” osim u mjeri u kojoj je ta definicija usklađena s njezinim nacionalnim pravom.

Pojam „nacionalni službenik” obuhvaća sve osobe koje obnašaju izvršnu, upravnu ili pravosudnu dužnost na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini. Svaka osoba koja obnaša zakonodavnu dužnost na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini izjednačava se s nacionalnim službenikom;

(b) svaka druga osoba kojoj je povjerena javna funkcija i koja obavlja javnu funkciju koja uključuje upravljanje financijskim interesima Unije u državama članicama ili trećim zemljama ili donošenje odluka u vezi s tim interesima.

<p>GLAVA III.</p> <p>OPĆE ODREDBE O PRIJEVARI I DRUGIM KAZNENIM DJELIMA KOJI ŠTETNO UTJEČU NA FINANCIJSKE INTERESE UNIJE</p> <p>Članak 5.</p> <p>Poticanje, pomaganje i pokušaj</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su poticanje na počinjenje i pomaganje u počinjenju bilo kojeg od kaznenih djela iz članka 3. i 4. kažnjivi kao kazneno djelo.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da je pokušaj počinjenja bilo kojeg od kaznenih djela iz članka 3. i članka 4. stavka 3. kažnjiv kao kazneno djelo.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 34., članak 37., članak 38.
<p>Članak 6.</p> <p>Odgovornost pravnih osoba</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe može smatrati odgovornima za sva kaznena djela iz članka 3., 4. i 5. koja u njihovu</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 1., članak 2., članak 3., članak 4., članak 5.

<p>korist počini bilo koja osoba samostalno ili kao član tijela te pravne osobe, čiji se rukovodeći položaj kod te pravne osobe temelji na:</p> <p>(a) ovlasti za zastupanje pravne osobe; (b) ovlasti za donošenje odluka u ime pravne osobe; ili (c) ovlasti za provođenje nadzora u okviru pravne osobe.</p> <p>2. Države članice također poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe može smatrati odgovornima ako se nedostatkom nadzora ili kontrole od strane osobe iz stavka 1. omogućilo počinjenje, od strane osobe u nadležnosti te pravne osobe, bilo kojeg od kaznenih djela iz članka 3., 4. ili 5. u korist te pravne osobe.</p> <p>3. Odgovornost pravnih osoba na temelju stavaka 1. i 2. ovog članka ne isključuje mogućnost kaznenog postupka protiv fizičkih osoba koje su počinitelji kaznenih djela iz članka 3. i 4. ili su kazneno odgovorne na temelju članka 5.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 20.
--	--	---------------	--

<p>Članak 7.</p> <p>Sankcije u pogledu fizičkih osoba</p> <p>1. U pogledu fizičkih osoba države članice osiguravaju da su kaznena djela iz članaka 3., 4. i 5. kažnjiva učinkovitim, proporcionalnim i odvrćajućim kaznenopravnim sankcijama.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su kaznena djela iz članaka 3. i 4. kažnjiva najvišom sankcijom kojom je predviđena kazna zatvora.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su kaznena djela iz članaka 3. i 4. kažnjiva najvišom sankcijom od najmanje četiri godine kazne zatvora ako je njima uzrokovana znatna šteta ili je stečena znatna korist.</p> <p>Šteta ili korist nastali kaznenim djelima iz članka 3. stavka 2. točaka (a), (b) i (c) te članka 4. smatraju se znatnima kada su uzrokovana šteta ili stečena korist veći od 100 000 EUR.</p> <p>Šteta ili korist nastali kaznenim djelima iz članka 3. stavka 2. točke (d) i podložno članku 2. stavku 2. uvijek se smatraju znatnima.</p> <p>Države članice također mogu predvidjeti</p>	<p>Članak 265.</p> <p>„(1) Tko imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom uloži, preuzme, pretvori, prenese ili zamijeni u cilju prikrivanja ili lažnog prikazivanja njezinog nezakonitog podrijetla ili pomaganja počinitelju ili sudioniku kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist da izbjegne kazneni progon ili oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko prikriva ili lažno prikazuje pravu prirodu, podrijetlo, mjesto, raspolaganje, prenošenje te postojanje prava, odnosno vlasništva na imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom.</p> <p>(3) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko imovinsku korist koju je drugi ostvario kaznenim djelom, pribavlja, posjeduje ili koristi.</p> <p>(4) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko s namjerom daje upute ili savjete ili uklanja prepreke ili na drugi način olakša počinjenje kaznenog djela iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka.</p> <p>(5) Tko počini djelo iz stavka 1. ili 2. ovoga članka u financijskom ili drugom poslovanju ili se počinitelj</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 258., članak 247., članak 256., članak 293., članak 294., članak 232., članak 233., članak 87.</p>
---	---	----------------------------	---

najvišu sankciju od najmanje četiri godine kazne zatvora u slučaju drugih teških okolnosti definiranih u njihovom nacionalnom pravu.

4. Ako je kaznenim djelom iz članka 3. stavka 2. točke (a), (b) ili (c) ili članka 4. uzrokovana šteta manja od 10 000 EUR ili stečena korist manja od 10 000 EUR, države članice umjesto kaznenopravnih sankcija mogu predvidjeti druge sankcije.

5. Stavkom 1. ne dovodi se u pitanje izvršavanje disciplinskih ovlasti nadležnih tijela nad javnim službenicima.

bavi pranjem novca ili je imovinska korist iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka velike vrijednosti, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(6) Tko poduzme radnju iz stavka 1., 2. ili 5. ovoga članka postupajući s nehajem u odnosu na okolnosti da se radi o imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(7) Ako je imovinska korist iz stavka 1. do 6. ovoga članka ostvarena kaznenim djelom počinjenim u stranoj državi počinitelj će se kazniti ako se radi o kaznenom djelu i prema zakonu države u kojoj je počinjeno.

(8) Počinitelja iz stavka 1. do 6. ovoga članka koji dobrovoljno bitno pridonese otkrivanju kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist sud može osloboditi kazne.

(9) Imovinska korist, predmeti i sredstva koji su nastali počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. do 5. ovoga članka ili su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela iz stavka 1. do 5. ovog članka, oduzet će se, a prava utvrditi ništetnim.

<p>Članak 8.</p> <p>Otegotna okolnost</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se, ako je kazneno djelo iz članka 3., 4. ili 5. počinjeno u okviru zločinačke organizacije u smislu Okvirne odluke 2008/841/PUP, to smatra otegotnom okolnosti.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 328.
<p>Članak 9.</p> <p>Sankcije u pogledu pravnih osoba</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pravna osoba koja se smatra odgovornom na temelju članka 6. podliježe učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama, koje uključuju kaznenopravne ili nekaznenopravne novčane kazne, a mogu uključivati i druge sankcije, kao što su:</p> <p>(a)ukidanje prava na javne naknade ili pomoć;</p> <p>(b)privremeno ili trajno isključenje iz postupaka javnog nadmetanja;</p> <p>(c)privremena ili trajna zabrana obavljanja poslovnih djelatnosti;</p> <p>(d) određivanje sudskog nadzora;</p> <p>(e) sudski nalog za likvidaciju;</p> <p>(f)privremeno ili trajno zatvaranje objekata kojima se koristilo za počinjenje</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 8., članak 10.a., članak 11., članak 12., članak 12.a., članak 13., članak 15., članak 16., članak 17., članak 18.

kaznenog djela.			
<p>Članak 10.</p> <p>Zamrzavanje i oduzimanje</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi omogućile zamrzavanje i oduzimanje predmeta i imovinske koristi ostvarenih kaznenim djelima iz članaka 3., 4. i 5. Države članice koje obvezuje Direktiva 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća (17) to čine u skladu s tom direktivom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17) članak/članci Članak 1.a
<p>Članak 11.</p> <p>Sudbenost</p> <p>1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi uspostavila svoju sudbenost za kaznena djela iz članaka 3., 4. i 5. u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) ako je kazneno djelo u cijelosti ili djelomično počinjeno na njezinu državnom području; ili</p> <p>(b) ako je počinitelj njezin državljanin.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 9., članak 10., članak 14.

2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi uspostavila svoju sudbenost za kaznena djela iz članaka 3., 4. i 5. kada počinitelj podliježe Pravilniku o osoblju u vrijeme počinjenja kaznenog djela. Svaka država članica može odustati od primjene pravila o sudbenosti utvrđenih u ovom stavku ili ih može primjenjivati samo u posebnim slučajevima ili samo ako su ispunjeni posebni uvjeti te o tome obavješćuje Komisiju.

3. Država članica obavješćuje Komisiju ako odluči proširiti svoju sudbenost na kaznena djela iz članka 3., 4. ili 5. koja su počinjena izvan njezina državnog područja, u bilo kojoj od sljedećih situacija:

- (a) počinitelj ima uobičajeno boravište na njezinu državnom području;
- (b) kazneno djelo počinjeno je u korist pravne osobe s poslovnim nastanom na njezinu državnom području; ili
- (c) počinitelj je njezin službenik koji postupa u okviru svoje službene dužnosti.

4. U slučajevima iz stavka 1. točke (b) države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da izvršavanje njihove sudbenosti nije podložno uvjetu da kazneni progon može započeti samo nakon što žrtva podnese prijavu u mjestu u kojem je kazneno djelo počinjeno ili nakon što država mjesta u kojem je kazneno djelo počinjeno

<p>podnese prijavu.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Rokovi zastare za kaznena djela koja štetno utječu na financijske interese Unije</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi predvidjele rok zastare kojim se omogućuju istraga, kazneni progon, sudski postupak i sudska odluka za kaznena djela iz članaka 3., 4. i 5. tijekom dovoljno dugog razdoblja nakon njihova počinjenja, s ciljem djelotvornog postupanja spram tih kaznenih djela.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi omogućile, u slučaju kaznenih djela iz članaka 3., 4. i 5. koja su kažnjiva najvišom sankcijom od najmanje četiri godine kazne zatvora, istragu, kazneni progon, sudski postupak i sudsku odluku za kaznena djela tijekom razdoblja od najmanje pet godina nakon počinjenja tih kaznenih djela.</p> <p>3. Odstupajući od stavka 2., države članice mogu odrediti rok zastare kraći od pet</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 81., članak 84.</p>

<p>godina, ali ne kraći od tri godine, pod uvjetom da je moguć prekid ili zastoj zastare u slučaju određenih akata.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi omogućile izvršenje:</p> <p>(a) kazne zatvora dulje od jedne godine, ili alternativno;</p> <p>(b) kazne zatvora u slučaju kaznenog djela koje je kažnjivo najvišom sankcijom od najmanje četiri godine kazne zatvora,</p> <p>izrečene nakon pravomoćne presude za kazneno djelo iz članka 3., 4. ili 5., tijekom najmanje pet godina od datuma pravomoćne presude. To razdoblje može obuhvaćati produljenja roka zastare koja proizlaze iz prekida ili zastoja.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Povrat</p> <p>Ovom Direktivom ne dovodi se u pitanje povrat sljedećeg:</p> <p>1. na razini Unije, nepropisno plaćenih iznosa u vezi s počinjenjem kaznenih djela iz članka 3. stavka 2. točke (a), (b) ili (c) ili članka 4. ili 5.;</p> <p>2. na nacionalnoj razini, neplaćenog PDV-a u vezi s počinjenjem kaznenih djela iz članka 3. stavka 2. točke (d) ili članka 4. ili</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 13. Direktive (EU) 2017/1371 nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>

5.			
<p>Članak 14.</p> <p>Odnos prema drugim primjenjivim pravnim aktima Unije</p> <p>Primjenom upravnih mjera, sankcija i novčanih kazni kako su utvrđene pravom Unije, posebno onih u smislu članaka 4. i 5. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95, ili nacionalnim pravom donesenim u skladu s posebnom obvezom u okviru prava Unije, ne dovodi se u pitanje ova Direktiva. Države članice osiguravaju da kazneni postupci započeti na temelju nacionalnih odredaba kojima se provodi ova Direktiva ne utječu neopravdano na pravilnu i djelotvornu primjenu upravnih mjera, sankcija i novčanih kazni koje se ne mogu izjednačiti s kaznenim postupkom, a koje su utvrđene pravom Unije ili nacionalnim provedbenim odredbama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Članak 14. Direktive (EU) 2017/1371 nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.

<p>GLAVA IV.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 15.</p> <p>Suradnja između država članica i Komisije (OLAF) te ostalih institucija, tijela, ureda ili agencija Unije</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje pravila o prekograničnoj suradnji i uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim pitanjima, države članice, Eurojust, Ured europskog javnog tužitelja i Komisija, u skladu s vlastitim nadležnostima, međusobno surađuju u suzbijanju kaznenih djela iz članka 3., 4. i 5. U tu svrhu Komisija i, prema potrebi, Eurojust pružaju svu tehničku i operativnu pomoć koja nadležnim nacionalnim tijelima treba radi olakšavanja koordinacije njihovih istraga.</p> <p>2. Nadležna tijela u državama članicama mogu, u okviru svojih nadležnosti, razmjenjivati informacije s Komisijom kako bi olakšale utvrđivanje činjenica i osigurale djelotvorne mjere protiv kaznenih djela iz članka 3., 4. i 5. Komisija i nadležna nacionalna tijela u svakom pojedinačnom slučaju uzimaju u obzir zahtjeve povjerljivosti i pravila o zaštiti podataka. Ne dovodeći u pitanje nacionalno zakonodavstvo o pristupu informacijama, kada dostavlja informacije Komisiji, država</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (14.01.2019) članak/članci Članak 12, članak 12. a, članak 12. b, članak 12. c, članak 12. d</p>
---	--	----------------------	---

<p>članica u tu svrhu može postaviti posebne uvjete za korištenje informacijama, bilo da se njima koristi Komisija ili druga država članica kojoj su te informacije proslijeđene.</p> <p>3. Revizorski sud i revizori odgovorni za reviziju proračunâ institucija, tijela, ureda i agencija Unije uspostavljenih u skladu s Ugovorima te proračunâ kojima upravljaju i čiju reviziju provode institucije, obavješćuju OLAF i druga nadležna tijela o svakoj činjenici koju utvrde tijekom izvršavanja svojih dužnosti, koja bi mogla predstavljati kazneno djelo iz članka 3., 4. ili 5. Države članice osiguravaju da nacionalna revizorska tijela čine isto.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Zamjena Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica</p> <p>Konvencija o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 26. srpnja 1995., uključujući njezine protokole od 27. rujna 1996., 29. studenoga 1996. i 19. lipnja 1997., zamjenjuje se ovom Direktivom za države članice koje obvezuje ova Direktiva, s učinkom od 6. srpnja 2019.</p> <p>Za države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja na Konvenciju smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 16. Direktive (EU) 2017/1371 propisuje zamjenu PIF Konvencije i njenih Protokola s ovom Direktivom, kao i transpozicijski rok. Isti nije predmetom izmjena Kaznenog zakona</p>

<p>Članak 17.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 6. srpnja 2019. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera. One primjenjuju te mjere od 6. srpnja 2019.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. One sadržavaju i izjavu da se, za države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na Konvenciju koju zamjenjuje ova Direktiva smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i način oblikovanja te izjave.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 17. Direktive (EU) 2017/1371 propisuje transpozicijski rok, slijedom čega se ova odredba ne prenosi kroz Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona.</p>

<p>Članak 18.</p> <p>Izvješćivanje i procjena</p> <p>1. Komisija do 6. srpnja 2021. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću kojim se procjenjuje mjera u kojoj su države članice poduzele potrebne mjere radi usklađivanja s ovom Direktivom.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje obveze izvješćivanja utvrđene u drugim pravnim aktima Unije, države članice svake godine Komisiji podnose sljedeće statističke podatke o kaznenim djelima iz članaka 3., 4. i 5., ako su dostupni na središnjoj razini u dotičnoj državi članici:</p> <p>(a) broj kaznenih postupaka koji su započeti, kod kojih je optužba odbijena, koji su završili oslobađanjem, koji su završili osudom i koji su u tijeku;</p> <p>(b) iznosi čiji je povrat osiguran nakon kaznenog postupka i procijenjena šteta.</p> <p>3. Komisija do 6. srpnja 2024., te uzimajući u obzir izvješće koje je podnijela na temelju</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 18. propisuje izvješćivanje od strane Komisije i država članica. Slijedom navedenog, predmetna odredba ne može biti predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>

stavka 1. i statističke podatke koje su podnijele države članice na temelju stavka 2., podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću kojim se procjenjuje utjecaj nacionalnog prava kojim se prenosi ova Direktiva na sprječavanje prijevара protiv financijskih interesa Unije.

4. Komisija do 6. srpnja 2022., te na temelju statističkih podataka koje su podnijele države članice na temelju stavka 2., podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojem procjenjuje, s obzirom na opći cilj jačanja zaštite financijskih interesa Unije:

- (a) je li prag naveden u članku 2. stavku 2. primjeren;
- (b) jesu li odredbe o rokovima zastare iz članka 12. dovoljno djelotvorne;
- (c) rješavaju li se djelotvorno ovom Direktivom slučajevi prijevара u javnoj nabavi.

5. Izvješćima iz stavaka 3. i 4. prema potrebi se prilaže zakonodavni prijedlog koji može sadržavati posebnu odredbu o prijeveri u javnoj nabavi.

<p>Članak 19.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 19. propisuje dan stupanja na snagu Direktive (EU) 2017/1371. Slijedom navedenog, predmetna odredba ne može biti predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>
<p>Članak 20.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 20. Direktive (EU) 2017/1371 navodi adresate kojima se ista upućuje. Slijedom navedenog, članak 20. ne može biti predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>